יעקב יהודה סלנה

אברהם בן־אורי

אַגָּדוֹת הַסִּינִים

הוצאת א. גיטלין ורשה / תרפ"ב

הַבֵּן הַטּוֹב

DRUK. SIKORA i MYLNER WARSZAWA, NOWOLIPKI 6.

הַבֵּן הַטּוֹב

עוֹד בִּהְיוֹת טוֹנְג־יוֹנְג יֶלֶד קָטָן, מֵתָה עָלָיו אִמּוֹ; וְכַאֲשֶׁר הָיָה בֶּן תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה, מֵת גַּם אָבִיו. הוּא נִשְׁאַר גַּלְמוּד בָּעוֹלָם וּבְלִי מִחְיָה, כִּי אִישׁ עָנִי הָיָה אָבִיו. לְצַעֲרוֹ לֹא הָיָה קֵץ. וְעוֹד גָּדַל הַמַּכְאוֹב בְּלֵב הָאֻמְלָל טוֹנְג, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיָה לְאֵל יָדוֹ לְכַבֵּד אֶת זֵכֶר אָבִיו בְּהַלְוָיָה נֶהְדָּרָה — וּבְמַצֵּבָה יָפָה עַל קִבְרוֹ.

הֶעָנִי יִתְרוֹעַע עִם עֲנִיִּים כָּמוֹהוּ, וְלָכֵן אֵפוֹא לֹא הָיְתָה אֶפְשָׁרִית כָּל תְּמִיכָה מִצַּד חֲבֵרָיו. הָיָה לוֹ רַק מוֹצָא אֶחָד לְכֶסֶף: לִמְכֹּר אֶת עַצְמוֹ לְעֶבֶד, לְאַחַד הָעֲשִׁירִים בַּעֲלֵי הָאֲחֻזּוֹת הַגְּדוֹלוֹת. סוֹף־סוֹף הֶחְלִיט בְּלִבּוֹ לְבַצֵּעַ אֶת מְזִמָּתוֹ. לַשָּׁוְא הִתְאַמְּצוּ חֲבֵרָיו לִמְנוֹעַ אוֹתוֹ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה. גַּם בִּמְאוּם לֹא הוֹעִילָה הַבְטָחָתָם, שֶׁיַּלְווּ לוֹ כֶּסֶף כַּעֲבֹר זְמַן־מָה. הוּא בְּאַחַת: טוֹב טוֹב לוֹ לִמְכֹּר אֶת חָפְשׁוֹ, מֵאֲשֶׁר לְהִתְרַשֵּׁל בְּמִלּוּי חוֹבָה קְדוֹשָׁה כָּזֹאת, אֲשֶׁר עָלָיו לְמַלֵּא. הוּא הָיָה צָעִיר וּמָלֵא כֹּחַ־עֲלוּמִים. הוּא הֵבִין לַעֲרֹךְ אֶת כֹּחוֹתָיו וְאֶת כִּשְׁרוֹן

הָאָמָּנִים הַיּוֹתֵר מְהֻלָּלִים, וְהַפַּסָּלִים הַיּוֹתֵר מְצֻיָּנִים פִּסְּלוּ אוֹתָהּ. כַּאֲשֶׁר נִשְׁלְמָה מַעֲשֵׂה־הַמַּצֵּבָה, הִתְפַּלְּלוּ תְּפִלַּת־הָאֵבֶל, שָׂמוּ מַטְבֵּעַ־כֶּסֶף בְּפִי הַמָּנוֹחַ, תָּלוּ פָּנָסִים לְבָנִים בְּדֶלֶת־הָאֹהֶל. שׁוּב הִתְפַּלְּלוּ, וְתַבְנִיּוֹת־נְיָר שֶׁל כָּל הַחֲפָצִים אֲשֶׁר בֶּטַח יִצְטָרֵךְ לָהֶם הַמָּנוֹחַ בְּעוֹלַם־הַנְּשָׁמוֹת, נִשְׂרְפוּ בְּרִגְשֵׁי־קֹדֶשׁ בְּאֵשׁ קְדוֹשָׁה. לְסוֹף בָּנוּ אֹהֶל־קֶבֶר בְּמָקוֹם אֲשֶׁר נִשְׁמַר שְׁמִירָה מְעוּלָה מִפְּנֵי הַמַּזָּלוֹת וְהָרוּחוֹת הָרָעוֹת. בִּזְהִירוּת גְּדוֹלָה נִבְחַר הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל־יְדֵי הַקּוֹסְמִים וְהַיִּדְעוֹנִים. עַל כָּל הַדֶּרֶךְ הַמּוֹבִילָה לְבֵית־הַקְּבָרוֹת, פִּזְּרוּ כֶּסֶף לַשֵּׁדִים. תַּהֲלוּכַת־הָאֵבֶל יָצְאָה אֶת הַבַּיִת. אַחֲרֵי מִטַּת־הַמֵּת הָלְכוּ הַמְלַוִּים, וַיְקוֹנְנוּ עָלָיו קִינָה וַיִּסְפְּדוּ לוֹ עַד בֹּאָם אֶל הַקָּבֶר.

אַחֲרֵי אֲשֶׁר מִלֵּא טוּנְג אֶת חוֹבָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה לְאָבִיו הַמָּנוֹחַ, הָלַךְ אֶל אֲדוֹנוֹ לַעֲבֹד לוֹ. מֵאֵת אֲדוֹנוֹ נוֹעַד לוֹ אֹהֶל קָטָן לָשֶׁבֶת בּוֹ. בָּאֹהֶל הַזֶּה הִנִּיחַ לְמִשְׁמֶרֶת אֶת לוּחוֹת־הָעֵץ, שֶׁעֲלֵיהֶם הָיוּ כְּתוּבִים שְׁמוֹת אֲבוֹתָיו, אֲשֶׁר אוֹתָם לְכַבֵּד כָּבוֹד גָּדוֹל הָיְתָה חוֹבָתוֹ, וַאֲשֶׁר אֲלֵיהֶם יִתְפַּלֵּל יוֹם־יוֹם.

שָׁלֹשׁ פְּעָמִים קִשֵּׁט הָאָבִיב אֶת הָאָרֶץ בְּפִרְחֵי־בֹשֶׂם. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים חָגְגוּ בְּרֹב פְּאֵר אֶת חַג הַזְכָּרַת־הַנְּשָׁמוֹת – הַנִּקְרָא: סִיוּ־פַּאוּ־טִי, וְשָׁלֹשׁ פְּעָמִים טִהֵר וַיְפָאֵר טוּנְג אֶת קֶבֶר אָבִיו, בְּהַעֲלוֹתוֹ עָלָיו בְּכָל פַּעַם חֲמִשָּׁה קָרְבָּנוֹת

עֲבוֹדָתוֹ, וְלָכֵן הֶחְלִיט בְּלִבּוֹ לִדְרֹשׁ מְחִיר גָּבֹהַּ בְּעַד הַחֹפֶשׁ הַיָּקָר שֶׁלּוֹ; מְחִיר אֲשֶׁר יַסְפִּיק לוֹ לְהַצָּבַת מַצֵּבָה נָאוֹתָה עַל קֶבֶר אָבִיו.

הוּא הָלַךְ אֵפוֹא לְשׁוּק הָעֲבָדִים, מְקוֹם שָׁם יַצִּיגוּ לִמְכִירָה אֶת הָעֲבָדִים וְאֶת הַלּוֹוִים שֶׁלֹּא שִׁלְּמוּ אֶת חוֹבוֹתֵיהֶם, — וַיֵּשֶׁב לוֹ עַל סַפְסַל־אֶבֶן. עַל גַּבּוֹ תָּלָה לוּחַ, אֲשֶׁר עָלָיו כָּתַב אֶת הַתְּנָאִים שֶׁעַל־פִּיהֶם יֵאוֹת לְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ עוֹל־הָעַבְדוּת — וְאֶת כִּשְׁרוֹנוֹתָיו בַּעֲבוֹדָה. הָיוּ אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה, אֲשֶׁר לָעֲגוּ לוֹ, בְּקָרְאָם אֶת הַמּוֹדָעָה, וַיִּפְנוּ מֵאִתּוֹ בִּשְׁאָט־נֶפֶשׁ עַל הָעֵזּוּ לִדְרֹשׁ מְחִיר גָּבֹהַּ כָּזֶה. אֲחֵרִים הִתְבּוֹנְנוּ בּוֹ רַק בְּסַקְרָנוּת. גַּם הָיוּ כָּאֵלֶּה, אֲשֶׁר לָעֲגוּ לְרִגְשׁוֹתָיו — רִגְשׁוֹת אַהֲבַת־בֵּן.

כָּכָה עָבְרוּ עָלָיו שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת, וּלְטוֹנְג אָבְדָה כְּבָר כָּל תִּקְוָה לִמְצֹא אָדוֹן לְעַצְמוֹ. וְאוּלָם לְסוֹף בָּאָה תִקְוָתוֹ. עַל־פָּנָיו עָבַר לְפֶתַע שַׂר־הָעִיר. הוּא רָכַב עַל סוּס תַּתָּרִי נֶחְמָד לְמַרְאֶה. וְכִרְאוֹת שַׂר־הָעִיר אֶת טוֹנְג, עָצַר אֶת סוּסוֹ וַיִּקְרָא אֶת הַמּוֹדָעָה. אַחֲרֵי־כֵן הִתְבּוֹנֵן בַּנַּעַר הָרַעֲנָן — וַיִּקְנֵהוּ מִבְּלִי דַבֵּר דָּבָר. הַשַּׂר צִוָּה לַעֲבָדָיו לְשַׁלֵּם לְטוֹנְג אֶת כֶּסֶף־מְחִירוֹ, וּלְאַשֵּׁר אֶת הַקִּנְיָן עַל־פִּי הַחֹק.

הִנֵּה כִּי־כֵן נִתְמַלֵּא רְצוֹנוֹ הָעַז שֶׁל טוֹנְג. כַּאֲשֶׁר אַךְ קִבֵּל אֶת הַכֶּסֶף, הִתְחִיל מִיָּד לְהִתְעַסֵּק בְּבִנְיַן מַצֵּבָה לֹא גְדוֹלָה, אֲבָל מְאֹד יָפָה. בְּתַבְנִית הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת עָסְקוּ

הַזֶּה נִפְגְּשׁוּ עֵינָיו בְּעֵינֵי הָאִשָּׁה הַמַּבְרִיקוֹת כִּיהֲלוֹמִים שְׁחוֹרִים. מֶבַּט־עֵינֶיהָ הַשַּׁאֲנָן, כְּאִלּוּ חָדַר לְתוֹךְ נַפְשׁוֹ פְּנִימָה, כַּאֲשֶׁר יַחְדְּרוּ קַרְנֵי־הָאוֹר דֶּרֶךְ הַגָּבִישׁ. אֵיזֶה פַּחַד אֲשֶׁר לֹא יָדַע שַׁחֲרוֹ תָּקַף אוֹתוֹ. הוּא לֹא מָצָא דֵּי־אֹמֶץ בְּרוּחוֹ לִשְׁאֹל אֶת שְׁאֵלוֹתָיו, אֲשֶׁר נִדְחֲקוּ לָצֵאת מִפִּיו. אָז צָחֲקָה הָאִשָּׁה הַנִּפְלָאָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו בְּאַהֲבָה וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים:

— בָּאתִי אֵלֶיךָ לְהָבִיא לְךָ מַרְפֵּא — וְלִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה. קוּמָה־נָא וְנוֹדֶה לַשָּׁמַיִם עַל חַסְדָּם.

קוֹלָהּ הַצָּלוּל וְהַנָּעִים הָיָה בְּאָזְנָיו כְּשִׁירַת־צִפֳּרִים, וְאוּלָם בְּעֵינֶיהָ הִסְתַּתֵּר כֹּחַ עֶלְיוֹן, אֲשֶׁר טוּנְג לֹא הָיָה מֵעֵיז לְהִתְקוֹמֵם לוֹ. בְּקוּמוֹ, רָאָה לִתְמְהוֹנוֹ, כִּי כֹּחוֹתָיו שָׁבוּ אֵלָיו. אֲבָל הַיָּד הָרַכָּה וְהָעֲנֻגָּה לֹא נָתְנָה לוֹ לְהִתְעַמֵּק בְּמַחֲשָׁבוֹת וַתִּמְשְׁכֵהוּ בִּמְהִירוּת אַחֲרֶיהָ. בְּרָצוֹן הָיָה מַקְרִיב אָז אֶת שְׁנוֹת־חַיָּיו, וּבִלְבַד שֶׁיִּהְיֶה בּוֹ הָאֹמֶץ לְהַגִּיד לָהּ עַל־דְּבַר עָנְיוֹ, וְכִי אֵין לוֹ הָאֶמְצָעִים לְפַרְנֵס אִשָּׁה. אוּלָם הַכֹּחַ הַבִּלְתִּי־מְנֻצָּח אֲשֶׁר בָּעֵינַיִם הַשְּׁחוֹרוֹת שֶׁל חֲבֶרְתּוֹ, לֹא נָתַן לוֹ לְדַבֵּר. וְהִיא, כְּאִלּוּ הֵבִינָה לְמַחְשְׁבוֹתָיו הַצְּפוּנוֹת עָמֹק בְּלִבּוֹ, אָמְרָה בְּקוֹלָהּ הָרַךְ:

— אָנֹכִי אֶתְפַּרְנֵס בְּעַצְמִי.

רֶגַע אֶחָד כִּסְּתָה כְלִמָּה אֶת פְּנֵי טוּנְג, בְּהַעֲלוֹתוֹ עַל לִבּוֹ אֶת עָנְיוֹ וּמְרוּדוֹ, — אוּלָם רֶגַע מִשְּׁנֵהוּ מָצָא נַחַם

שֶׁל פֵּרוֹת וּבָשָׂר. זֶה מִכְּבָר עָבְרוּ יְמֵי אֶבְלוֹ, לְפִי מִנְהַג הָעוֹלָם. וְאוּלָם בְּנֶפֶשׁ טוֹנְג עוֹד שׁוֹרֵר הָאֵבֶל עַל אָבִיו הַיָּקָר. חֲדָשִׁים וְשָׁנִים חָלְפוּ מִבְּלִי הֵבִיא לוֹ שִׂמְחָה וּמַרְגֹּעַ. בְּכָל זֹאת לֹא הִתְאוֹנֵן אַף פַּעַם עַל עַבְדוּתוֹ, גַּם לֹא שָׁכַח לְכַבֵּד אֶת זֵכֶר אֲבִיתָיו.

וְהִנֵּה בְּיוֹם אֶחָד חָלָה בְּמַחֲלַת הַקַּדַּחַת, הַמִּתְהַלֶּכֶת בִּשְׂדוֹת־הָאָרֶז. הוּא הָיָה מְסֻכָּן, וַחֲבֵרָיו חָשְׁבוּ עָלָיו, כִּי לֹא יָקוּם עוֹד מֵעֶרֶשׂ־דְּוָי. לֹא הָיָה אִישׁ, אֲשֶׁר יְפַקֵּחַ עָלָיו בְּחָלְיוֹ. שׁוּם אִישׁ לֹא דָאַג לוֹ, כִּי הָעֲבָדִים הָיוּ טְרוּדִים בַּעֲבוֹדָתָם הַקָּשָׁה בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה. הָיוּ יוֹצְאִים אֶל עֲבוֹדָתָם עִם עֲלוֹת הַשַּׁחַר, וְהָיוּ שָׁבִים עֲיֵפִים וִיגֵעִים לְאַחַר שְׁקִיעַת־הַשֶּׁמֶשׁ.

בְּעֶרֶב אֶחָד, כַּאֲשֶׁר נָפְלָה תַּרְדֵּמָה עַל טוֹנְג הַמִּתְעַלֵּף מִמַּחֲלָתוֹ וּמֵחֹם הַשֶּׁמֶשׁ הַלּוֹהֵט, רָאָה בַּחֲלוֹמוֹ—וְהִנֵּה אִשָּׁה נִפְלָאָה בְּיָפְיָהּ עוֹמֶדֶת לְיָדוֹ, וּבְיָדָהּ הָעֲנֻגָּה וְהַיָּפָה הִיא נוֹגַעַת בְּמִצְחוֹ. מִן הַנְּגִיעָה הַקְּרִירָה וְהַנְּעִימָה הַזֹּאת, עָבַר רֶטֶט קַל בִּבְשָׂרוֹ. הוּא הִרְגִּישׁ, כִּי חַיִּים חֲדָשִׁים מִתְעוֹרְרִים בְּקִרְבּוֹ. כַּאֲשֶׁר פָּקַח אֶת עֵינָיו, רָאָה אֶת הַדְּמוּת הַנֶּחְמָדָה שֶׁל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר רָאָה בַּחֲלוֹמוֹ, עוֹמֶדֶת שְׁחוּחָה עַל פָּנָיו. הוּא הֵבִין, כִּי יָדָהּ הַקְּטַנָּה לִטְּפָה אֶת מִצְחוֹ. חֹם־הַקַּדַּחַת עָבָר. הוּא חָשׁ קְרִירוּת נְעִימָה בְּנַפְשׁוֹ. וְהָרֶטֶט אֲשֶׁר עָבַר בִּבְשָׂרוֹ בַּחֲלוֹם, מִלֵּא אֶת לִבּוֹ חֶדְוָה רוֹמֵמָה. בְּרֶגַע

מֶשִׁי מְשֻׁכְלָל וּמְצֻיָּן, אֲשֶׁר לֹא נִרְאָה כָּמוֹהוּ בְּכָל הַסְּבִיבָה. כְּזֶרֶם זָהָב, כֵּן שָׁטַף מֵהַמַּסֶּכֶת אֶרֶג מַעֲשֵׂה־חוֹשֵׁב, מְגֻוָּן בִּשְׁלַל־צְבָעִים, וּמְקֻשָּׁט בְּתַבְנִיּוֹת שׁוֹנוֹת: אַבִּירִים נִפְלָאִים רוֹכְבִים עַל סוּסִים, דְּרָקוֹנִים רְתוּמִים לְמֶרְכָּבוֹת פַּנְתַּסְתִּיּוֹת וּדְגָלִים הַמִּתְנוֹסְסִים בָּעֲנָנִים. יוֹם־יוֹם אָרְגָה צ׳י יְרִיעָה אַחַת מֶשִׁי יָקָר — וּתְהִלָּתָהּ גָּדְלָה מִיּוֹם לְיוֹם. מִקָּרוֹב וּמֵרָחוֹק בָּאוּ הֲמוֹנִים לִרְאוֹת בְּמַעֲשֵׂה־יָדֶיהָ. כַּאֲשֶׁר נוֹדַע הַדָּבָר לַסּוֹחֲרִים שֶׁל הֶעָרִים הַגְּדוֹלוֹת, שָׁלְחוּ שְׁלִיחִים אֶל צ׳י לְבַקֵּשׁ מֵאִתָּהּ, לִמְכֹּר לָהֶם אֶת מַעֲשֵׂה־יָדֶיהָ וּלְגַלּוֹת לָהֶם אֶת הַסּוֹד הַכָּמוּס בִּמְלֶאכֶת־מַחֲשַׁבְתָּהּ. בְּחֵפֶץ־לֵב עָבְדָה צ׳י בִּשְׁבִילָם, בִּמְחִיר קֻבִּיּוֹת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הֵבִיאוּ לָהּ; וְאוּלָם כַּאֲשֶׁר בִּקְשׁוּ מֵאִתָּהּ לְגַלּוֹת לָהֶם אֶת הַסּוֹד הַכָּמוּס בִּמְלַאכְתָּהּ, עָנְתָה בִּצְחוֹק:

— לוּ בָּאתִי לְלַמֵּד אֶתְכֶם, כִּי אָז הָיְתָה טִרְחָתִי לַשָּׁוְא, יַעַן כִּי אֵין אַף לְאֶחָד מִכֶּם אוֹתָהּ הַסְּגֻלָּה בַּיָּדַיִם, אֲשֶׁר יֶשְׁנָהּ בְּיָדַי.

בְּעֶצֶם הַדָּבָר, הִתְנוֹעֲעוּ אֶצְבְּעוֹת־יָדֶיהָ בִּשְׁעַת עֲבוֹדָתָהּ, בִּמְהִירוּת נִפְלָאָה כָּל־כַּךְ, כִּמְהִירוּת הַתְּנוּעָה שֶׁל כַּנְפֵי־הַדְּבוֹרִים בַּקַּיִץ.

חָלְפוּ תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה, וְטוּנְג לֹא יָדַע מַחְסוֹר. אִשְׁתּוֹ הַיְפֵה־פִיָּה, שָׁמְרָה אֶת הַבְטָחָתָהּ וַתִּשְׁתַּכֵּר לְפַרְנָסַת־הַבַּיִת. עֲרֵמוֹת כֶּסֶף־נוֹצֵץ גָּדְלוּ מִיּוֹם לְיוֹם בָּאַרְגָּז הַמְּכֻתָּה פִּטּוּרֵי

לְנַפְשׁוֹ בִּרְאוּתוֹ, כִּי גַם הִיא לְבוּשָׁה כְּאַחַת מִדַּלַּת־הָעָם, בְּלִי שׁוּם עֲדִי, — וַאֲפִילוּ יְחֵפָה הָיְתָה. בְּטֶרֶם שֶׁהִסְפִּיק טוֹנְג לִפְתֹּחַ פִּיו, עָמְדוּ לִפְנֵי הַלּוּחוֹת שֶׁעֲלֵיהֶם כְּתוּבִים שְׁמוֹת אֲבוֹתָיו. פֹּה כָּרְעָה עַל בִּרְכֶּיהָ לְיָדוֹ וַתִּתְפַּלֵּל בְּיַחַד אִתּוֹ. אַחֲרֵי־כֵן הִגִּישָׁה לוֹ יַיִן, אֲשֶׁר לֹא נוֹדַע מֵאַיִן הָיָה לָהּ, וַיִּשְׁתּוּ יַחְדָּו, בְּנָתְנָם שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לָאָרֶץ וְשָׁמַיִם. הִנֵּה בְּאֹפֶן זֶה הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה.

זֶה הָיָה זוּג בִּלְתִּי־רָגִיל. טוֹנְג לֹא הֵעִיז כָּל הַיָּמִים לִשְׁאֹל לָשֵׁם מִשְׁפַּחְתָּהּ וּלְמוֹלַדְתָּהּ. מִשּׁוּם זֶה לֹא הָיְתָה לוֹ כְּלָל הָאֶפְשָׁרוּת לְהָשִׁיב עַל שְׁאֵלוֹת חֲבֵרָיו בִּדְבַר אִשְׁתּוֹ, וַיְהִי הַדָּבָר לְחִידָה בְּעֵינֵי חֲבֵרָיו. הִיא מִצִּדָּהּ אָמְרָה לוֹ רַק, כִּי יִקָּרֵא לָהּ צִ׳י — וְיוֹתֵר מִזֶּה לֹא כְּלוּם.

אַף־עַל־פִּי שֶׁהִרְגִּישׁ טוֹנְג אֵיזֶה פַּחַד לֹא בָרוּר, בְּעֵת שֶׁנָּח עָלָיו מַבָּט הָאִשָּׁה, — בְּכָל זֹאת אָהַב אוֹתָהּ אַהֲבָה בְּלִי־מְצָרִים; וַעֲבוֹדָתוֹ לֹא הֵעִיקָה עָלָיו עוֹד, לְמִן הַיּוֹם שֶׁהָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה. אָהֳלוֹ הַדַּל נֶהְפַּךְ לְאַחֵר, כְּמוֹ עַל־יְדֵי מַטֵּה־קְסָמִים. הַכְּתָלִים הַדַּלִּים צֻפּוּ גִלְיוֹנוֹת נְיָר מְגֻוָּנִים וְיָפִים; וְהָיוּ מְקֻשָּׁטִים חֲפָצִים קְטַנִּים וְנֶחֱמָדִים, הַמּוֹשְׁכִים אֶת לֵב כָּל רוֹאֵיהֶם.

אֲרוּחָה טְעִימָה וּשְׁמֵנָה הָיְתָה מוּכָנָה לְפָנָיו בֹּקֶר וָעֶרֶב. וְהָאִשָּׁה עָבְדָה לְיַד מְכוֹנַת־הָאֲרִיגָה בַּחֲרִיצוּת נִפְלָאָה, מִן הַבֹּקֶר עַד הָעֶרֶב. הִיא יָדְעָה לֶאֱרֹג בְּטוּב־טַעַם, אֶרֶג

אִשְׁתּוֹ אֶת כָּל כֹּחוֹתֶיהָ לְגַדֵּל אֶת הַיֶּלֶד הָרַךְ. עַד מְהֵרָה נוֹכְחוּ כֻּלָּם לָדַעַת, כִּי זֶהוּ יֶלֶד בִּלְתִּי־רָגִיל, כְּמוֹ אִמּוֹ. עוֹד לֹא מָלְאוּ לַיֶּלֶד שִׁבְעָה חֳדָשִׁים, כְּבָר יָדַע עַל־פֶּה אֶת מִשְׁלֵי הַחֲכָמִים וְהַתְּפִלּוֹת. עוֹד לֹא מָלְאוּ לוֹ אַחַד־עָשָׂר חֹדֶשׁ—וּכְבָר יָדַע אֶת תּוֹרַת הַכְּתִיבָה, וַיִּכְתֹּב בִּכְתָב יָפֶה פְּסוּקִים מִכִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ. כֹּהֲנֵי בָּתֵּי־הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר בַּסְּבִיבָה, בָּאוּ לְהִשְׁתּוֹמֵם עָלָיו וּלְשׂוֹחֵחַ אִתּוֹ. אָכֵן הִשְׁתּוֹמְמוּ מְאֹד הַכֹּהֲנִים עַל יָפְיוֹ וְעַל חָכְמָתוֹ הָרַבָּה, וַיְבָרְכוּ אֶת טוּנְג לֵאמֹר:

— בִּנְךָ הוּא בְּלִי־סָפֵק מַתְּנַת־הַשָּׁמַיִם וְאוֹת בָּרוּר, כִּי יֹאהֲבוּךָ הָאֵלִים. מִי יִתֵּן וְתִרְאֶינָה עֵינֶיךָ מֵאָה שְׁנוֹת־אֹשֶׁר.

הַדָּבָר קָרָא בַּחֹדֶשׁ הָאַחַד־עָשָׂר. הַפְּרָחִים כְּבָר נָבְלוּ, נָשְׁבוּ רוּחוֹת קָרִים; וּבְבֵית טוּנְג הֵחֵלּוּ לְהַדְלִיק אֵשׁ־הָעֶרֶב. זְמַן רַב יָשְׁבוּ הָאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ לְחֹם הַמְּדוּרָה הַנָּעִים. טוּנְג דִּבֵּר הַרְבֵּה עַל־דְּבַר תִּקְווֹתָיו וְשִׂמְחַת חַיָּיו; עַל־דְּבַר בְּנוֹ, אֲשֶׁר בֶּטַח יִהְיֶה לְאַחַד מִגְּדוֹלֵי הַחֲכָמִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ; עַל־דְּבַר דַּאֲגוֹתָיו לִבְנוֹ וַעֲצוֹתָיו אֲשֶׁר יָעַץ. לְהֶפֶךְ צ׳י דִּבְּרָה אַךְ מְעַט, וְרַק הִקְשִׁיבָה רַב קֶשֶׁב לְדִבְרֵי בַּעְלָהּ, בְּהָעִיפָהּ עָלָיו לִרְגָעִים אֶת עֵינֶיהָ הַמַּקְסִימוֹת. טוּנְג, אֲשֶׁר לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ מֵרֹב נַחַת וָעֹנֶג, בַּהֲבִיעוֹ לְפָנֶיהָ אֶת רִגְשׁוֹת לִבּוֹ, לֹא הִרְגִּישׁ כְּלָל, כִּי עָבַר הַלַּיְלָה; כִּי

צִיצִים, שֶׁאוֹתוֹ הֵכִינוּ לִטְמֹן בּוֹ אוֹצַר הַבָּיִת.

בְּבֹקֶר אֶחָד, כַּאֲשֶׁר הִתְכּוֹנֵן טוֹנֶג לָצֵאת לַעֲבוֹדָתוֹ, צִוְּתָה עָלָיו צ׳י לְהִשָּׁאֵר בַּבָּיִת. הִיא פָּתְחָה אֶת הָאַרְגָּז — וַתּוֹצִיא מִמֶּנּוּ כְּתָב, אֲשֶׁר הָיָה כָתוּב וְחָתוּם בִּידֵי הַשִּׁלְטוֹן, וּבְלִי אֹמֶר הוֹשִׁיטָה אוֹתוֹ לְיַד טוֹנֶג. בִּתְמָהוֹן רַב לָקַח טוֹנֶג אֶת הַכְּתָב בְּיָדָיו וַיִּקְרָא בוֹ. מִיָּד הִתְפָּרְצָה תְּרוּעַת גִּיל מִלִּבּוֹ, וַיְהִי רוֹקֵד מִשִּׂמְחָה. זֶה הָיָה תְּעוּדַת־שִׁחְרוּרוֹ: בַּחֲשָׁאי שִׁלְּמָה צ׳י לִבְעָלָיו אֶת כֶּסֶף־הַפִּדְיוֹן.

— לֹא יִהְיֶה לְךָ עוֹד אָדוֹן — אָמְרָה, — וּלְךָ תִּהְיֶה עֲבוֹדָתְךָ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד: הִנֵּה קָנִיתִי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, גַּם שְׂדוֹת־הַתֵּה אֲשֶׁר מֵאֲחוֹרֵי הַבַּיִת — וְהַיְּעָרוֹת הַסְּמוּכִים. כָּל הַנְּכָסִים הָאֵלֶּה הִנָּם מֵעַתָּה לְךָ לְמִקְנֶה.

טוֹנֶג חָפֵץ לִנְפֹּל לְפָנֶיהָ עַל בִּרְכָּיו וּלְהוֹדוֹת לָהּ, כְּמוֹ לָאֵל, עַל חַסְדָּהּ אִתּוֹ; אוּלָם הִיא לֹא הִרְשְׁתָה לוֹ לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה.

הִנֵּה כִּי־כֵן רָכַשׁ טוֹנֶג אֶת חָפְשׁוֹ, וְיַחַד עִם זֶה הָיְתָה הַהַצְלָחָה שׁוֹרָה בְּבֵיתוֹ: מִכָּל אֲשֶׁר זָרַע בָּאֲדָמָה, מָצָא מֵאָה שְׁעָרִים. הָעֲבָדִים אָהֲבוּ אוֹתוֹ — וְאֶת צ׳י הַיָּפָה בֵּרְכוּ עַל רֹב חַסְדָּהּ עִם כֻּלָּם.

מְכוֹנַת־הָאֲרִיגָה הָיְתָה עַתָּה עֲזוּבָה לִגְמָרֵי, כִּי צ׳י יָלְדָה בֵּן נֶחְמָד עַד לְהַפְלִיא. טוֹנֶג בָּכָה בְּדִמְעוֹת־גִּיל וְאֹשֶׁר בִּרְאוֹתוֹ אֶת בְּנוֹ הַנּוֹלָד. מִנִּי אָז וָהָלְאָה הִקְדִּישָׁה

גָּוְתָה הָאֵשׁ בַּמְּדוּרָה; וְלֹא שָׁמַע אֶת יִלְלַת הָרוּחַ הַהוֹמָה בֵּין הָעֵצִים הָעוֹמְדִים בְּשַׁלֶּכֶת.

פִּתְאֹם קָמָה צ'י מִמְּקוֹם-מוֹשָׁבָהּ. מִבְּלִי לְהוֹצִיא אַף הֶגֶה קַל מִפִּיהָ, אָחֲזָה בְּיָדוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרַחֲמִים כָּל כַּךְ גְּדוֹלִים, כְּמוֹ אָז, בְּיוֹם חֲתֻנָּתָם, — וַתּוֹבִיל אֶת טוֹנְג אֶל עֲרִיסַת-הַיֶּלֶד הַיָּשֵׁן וְהַצּוֹחֵק בִּנְעִימוּת בַּחֲלוֹמוֹ. בָּרֶגַע הַזֶּה הִרְגִּישׁ טוֹנְג אֶת אוֹתוֹ הַפַּחַד אֲשֶׁר הִרְגִּישׁ אָז, בְּעֵת אֲשֶׁר רָאָה בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה אֶת עֵינֵי צ'י. זֶה הָיָה פַּחַד אֲשֶׁר יַרְגִּישׁ הָאָדָם בִּפְנֵי הָאֱלֹהִים.

מִבְּלִי מֵשִׂים וְשֶׁלֹּא בִּרְצוֹנוֹ, כְּאִלּוּ נִכְנַע לִפְנֵי אֵיזֶה כֹּחַ בִּלְתִּי-נִרְאֶה, הִשְׁתַּחֲוָה טוֹנְג בְּהַכְנָעָה גְדוֹלָה וּבְיִרְאַת-הַכָּבוֹד וַיִּכְרַע עַל בִּרְכָּיו לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ, כְּכָרֵעַ לִפְנֵי אֱלֹהִים. כְּנָשְׂאוֹ אֵלֶיהָ אֶת עֵינָיו, נִבְהַל מְאֹד וַיְּסַגֵּר אוֹתָן בָּרֶגַע שֵׁנִית: צ'י עָמְדָה לְפָנָיו גְּבוֹהָה מִכָּל אִשָּׁה, וּמִסָּבִיב לָהּ אוֹר בָּהִיר, כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרַיִם.

— הוֹי, מַחְמַדִּי! — אָמְרָה אֵלָיו, וּבְקוֹלָהּ נִשְׁמַע אוֹתוֹ הָרֹךְ, כְּמוֹ אָז, בְּעֵת שֶׁהוֹפִיעָה אֵלָיו בָּרִאשׁוֹנָה. — עוֹד מְעַט יָבֹא הָרֶגַע, אֲשֶׁר בּוֹ אֶפָּרֵד מִמְּךָ. מוֹצָאִי אֵינֶנּוּ מִבְּנֵי-הַתְּמוּתָה. וְהָרוּחוֹת בְּנוֹת-אַלְמָוֶת, יְכוֹלוֹת לִלְבֹּשׁ צוּרַת-אֱנוֹשׁ, רַק לִזְמַן מֻגְבָּל. וְהִנֵּה הִשְׁאַרְתִּי לְךָ לְמַזְכֶּרֶת, אֶת הַבֵּן הַנֶּחְמָד הַזֶּה, אֲשֶׁר יֹאהַבְךָ וִיכַבֶּדְךָ, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה אָהַבְתָּ וְתִכַבֵּד אֶת אָבִיךָ. דַּע לְךָ, כִּי אוֹתִי שָׁלַח אֵלֶיךָ אֲדוֹן

הַשָּׁמַיִם, עֵקֶב אַהֲבָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁמַרְתְּ לְאָבִיךְ. עַתָּה עָלַי לָשׁוּב אֶל אֵל־עֶלְיוֹן, אָנֹכִי הָאֵלָה צִ׳י־נְיוּ!

וַיְהִי אַךְ כִּלְּתָה לְדַבֵּר אֶת דְּבָרֶיהָ, וְהָאוֹר הַבָּהִיר נֶעֱלַם מִנֶּגֶד עֵינֵי טוֹנְג. בְּהַבִּיטוֹ מִסָּבִיב לוֹ נוֹכַח לָדַעַת, כִּי אִשְׁתּוֹ אָבְדָה לוֹ לְעוֹלָם־וָעֶד. הִיא נֶעֶלְמָה לִבְלִי שׁוּב עוֹד אֵלָיו – כְּשַׁלְהֶבֶת הַנֵּר שֶׁכָּבָה; הִיא נֶעֶלְמָה בְּאֹרַח־רָז–כְּסַעֲרוֹת שָׁמַיִם; לַמְרוֹת זֶה, שֶׁהָיוּ הַדְּלָתוֹת וְהַחַלּוֹנוֹת סְגוּרִים הֵיטֵב.

הַיֶּלֶד צָחַק בְּלִי־הֶרֶף מִתּוֹךְ שֵׁנָה; בַּחוּץ נִתְפַּזְּרָה הָאֲפֵלָה, הַשָּׁמַיִם לָבְשׁוּ אוֹר, — חָלַף הַלַּיְלָה. הַמִּזְרָח פָּתַח לִרְוָחָה אֶת שַׁעֲרֵי־הַפָּז, בִּכְדֵי לְהַכְנִיס בְּכָבוֹד רָב אֶת אוֹר הַיּוֹם. וְהָעֲרָפִלִּים הַמּוּאָרִים בְּאִיר־הַשֶּׁמֶשׁ הָעוֹלֶה בַּמִּזְרָח לָבְשׁוּ צוּרוֹת וְגוָֹנִים נִפְלָאִים–וְהָיוּ דּוֹמִים לַדִּמְיוֹנוֹת הָאַוִּירִים, שֶׁנֶּאֶרְגוּ בִּמְכוֹנַת־הָאֲרִיגָה שֶׁל צִי־נְיוּ.

נִשְׁמַת הַפַּעֲמוֹן

נִשְׁמַת הַפַּעֲמוֹן

בְּעִיר פֶּקִין הָעַתִּיקָה, הִיא בִּירַת־סִין, יֵשׁ פַּעֲמוֹן עֲנָקִי. כַּאֲשֶׁר תִּקְרַב הַשָּׁעָה אֶל קִצָּהּ עַל שְׁעוֹן־הַמַּיִם תַּה־צ׳וּנְפּ־שֶׁה אוֹ מִגְדַּל־הַפַּעֲמוֹן־הַגָּדוֹל, לֵב־עֲנַק־הַנְּחשֶׁת מִתְרוֹמֵם אַט וּמַכֶּה עַל שְׂפָתוֹ הָרְחָבָה, הַמְּקֻשָּׁטָה בִּפְסוּקִים מְתוֹרַת־בּוּדְהָה.

מַה גָּדוֹל הוּא צְלִיל־הַפַּעֲמוֹן! — מָה אַדִּיר הוּא קוֹל־הַפַּעֲמוֹן: קוֹ־נְגַיי! הִנֵּה רָעַד הָאֲוִיר לְקוֹל־צִלְצוּל־הַפַּעֲמוֹן. גַּלֵּי־אֲוִיר גְּדוֹלִים מַרְעִידִים עַל גַּג הַפַּגוֹדָה*) הַיָּרוֹק אֶת הַדְּרַקּוֹנִים מְצֻפֵּי־הַזָּהָב, הַנִּמְצָאִים עַל הַדְּלָפוֹת הַגְּבֹהוֹת. מַזַּרְקוֹת־הַגֶּשֶׁם הָעֲשׂוּיוֹת חַרְסִינָה רוֹעֲדוֹת עַל בְּסִיסֵיהֶם הַמְפֻתָּחִים. פַּעֲמוֹנֵי־הַפַּגוֹדָה הַקְּטַנִּים הַנִּמְצָאִים שָׁם לְמֵאוֹת מַתְחִילִים לְצַלְצֵל. קוֹ־נְגַיי! רָעֲדוּ רַעֲפֵי־הַפַּגוֹדָה הַיְּרוּקִים וְהַכְּתֻמִּים. הַדָּג מְצֻפֵּה־הַזָּהָב עַל רֹאשׁ־הַגַּג מְפַרְפֵּר מִתַּחַת לָרָקִיעַ הַתְּכֵלֶת. הָאֵל פוֹ מֵרִים אֶת אֶצְבְּעוֹתָיו לְמַעְלָה מֵעַל לְרָאשֵׁי־הַמַּאֲמִינִים וּמֵנִיעַ בָּהֶן בְּתוֹךְ עֲנַן־עֲתַר־הַקְּטֹרֶת.

---

*) בֵּית מִקְדָּשׁ נֶהְדָּר.

כֶּסֶף; וְעַל צַלְעוֹתָיו וּשְׂפָתוֹ יִהְיוּ חֲקוּקִים פְּסוּקִים מִן הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים. וְאֶת הַפַּעֲמוֹן הַזֶּה יִתְלוּ בְּטַבּוּר־הָעִיר, כְּדֵי שֶׁיַּגִּיעַ צְלִילוֹ עַד לַשְּׁכוּנוֹת הַיּוֹתֵר רְחוֹקוֹת שֶׁל פֶּקִין הַגְּדוֹלָה.

הַמַּנְדָּרִין הַנִּכְבָּד קוּאַן־יוּ קָרָא מִיָּד לֶחָרָשִׁים הַיּוֹתֵר מְצֻיָּנִים וְהַיּוֹתֵר מְהֻלָּלִים בְּכָל הַמַּמְלָכָה, וַאֲשֶׁר הִנָּם אָמָּנִים בִּיצִיקַת פַּעֲמוֹנִים. הִתְחִילוּ מִיָּד בָּעֲבוֹדָה. זִקְּקוּ אֶת הַמַּתָּכוֹת וְשָׁקְלוּ אוֹתָן. בָּנוּ תַּנּוּרִים וְכֵלִים לְהַתָּכַת הַמַּתָּכוֹת. הֵכִינוּ מַכְשִׁירִים וְתַבְנִיּוֹת לִיצִיקַת־הַפַּעֲמוֹן. יוֹמָם וָלַיִל עָבְדוּ בְּזֵעַת־אַפַּם מַמָּשׁ כְּרְפָאִים. לֹא יָדְעוּ מַרְגֹּעַ לְנַפְשָׁם וְשֵׁנָה לֹא נָתְנוּ לְעֵינֵיהֶם.

בַּחֲרִיצוּת נִפְלָאָה כָּזֹאת עָבְדוּ הֶחָרָשִׁים, כְּדֵי לְהָפִיק רָצוֹן מֵאֵת הַמַּנְדָּרִין קוּאַן־יוּ וּכְדֵי לְמַלְּאוֹת אֶת מִצְוַת בֶּן־הַשָּׁמַיִם.

וְהִנֵּה יָצְקוּ אֶת הַפַּעֲמוֹן, — וְאַחַר נִגְּשׁוּ לְהָסִיר אֶת תַּבְנִיּוֹת־הַחֹמֶר מִן הַמַּתֶּכֶת הַיְצוּקָה. לְצַעֲרָם הַגָּדוֹל רָאוּ הֶחָרָשִׁים, כִּי כָּל עֲמָלָם הָיָה לָרִיק: הַמַּתָּכוֹת לֹא הִשְׁלִימוּ בֵּינֵיהֶן. הַזָּהָב מָאַס בַּנְּחֹשֶׁת וְהַכֶּסֶף לֹא הִתְאַחֵד עִם הַבַּרְזֶל. צָרִיךְ הָיָה אֵפוֹא לְהַתְחִיל אֶת הָעֲבוֹדָה מֵחָדָשׁ.

כַּאֲשֶׁר נוֹדַע הַדָּבָר לְבֶן־הַשָּׁמַיִם חָרָה אַפּוֹ מְאֹד, וְאוּלָם לֹא הִגִּיד מְאוּמָה.

וְהִנֵּה יָצְקוּ אֶת הַפַּעֲמוֹן בַּפַּעַם הַשְּׁנִיָּה. וְאוּלָם, חֲבָל! —

קוֹ־נְגַיי! מַה יַרְעֵם הַצְּלִיל!

צַלְמֵי־אָדָם קְטַנִּים הַמְצֻיָּרִים עַל כַּרְכֹּב הָאַרְמוֹן שׁוֹלְחִים לְשׁוֹנוֹתֵיהֶם־אֵשׁ.

צְלִילֵי־הַפַּעֲמוֹן הַחֲזָקִים, הַמִּתְפּוֹצְצִים לְאַלְפֵי הֲדִים, עוֹבְרִים לְאַט לְאַט בַּאֲנָחָה עֲמֻקָּה, אַחַר מִתְפָּרֶצֶת יְלָלָה, וּלְסוֹף נִשְׁמַעַת תְּלוּנָה חֲרִישִׁית שֶׁל אִשָּׁה: „הִיאַיי"!

בְּמֶשֶׁךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה נִשְׁמָע יוֹם־יוֹם הַצִּלְצוּל הָאַדִּיר שֶׁל הַפַּעֲמוֹן הָעֲנָקִי. — קוֹ־נְגַיי — צְלִיל רָם וְחָזָק; וְאַחֲרָיו אֲנָחָה מְמֻשָּׁכָה וְחַכָּה כִּצְלִיל־הַזָּהָב, — וּלְסוֹף לְחִישָׁה חֲרִישִׁית וְרַכָּה כִּצְלִיל־הַכֶּסֶף: „הִיאַיי!"

בְּחוּצוֹת־הַקִּרְיָה הָעַתִּיקָה מְרֻבֵּי־הַגַּנִּים אֵין אַף יֶלֶד, אֲשֶׁר לֹא יֵדַע אֶת קוֹרוֹת הַפַּעֲמוֹן הַזֶּה. וְאֵין אַף יֶלֶד, אֲשֶׁר לֹא יֵדַע מַדּוּעַ הוּא קוֹרֵא: „קוֹ־נְגַיי־הִיאַיי"!

הִנֵּה לִפְנֵיכֶם קוֹרוֹת הַפַּעֲמוֹן הָעֲנָקִי הַזֶּה, כְּפִי אֲשֶׁר סִפֵּר הַמְלַמֵּד הַמְפֻרְסָם יוּ־פַּאוֹ־צְ'יוּ.

לִפְנֵי חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה אָמַר בֶּן־הַשָּׁמַיִם יוֹנְג־לוֹ, מִבֵּית־הַמְּלוּכָה הַנִּכְבָּדָה מִינְג, אֶל הַשַּׂר הַגָּדוֹל שֶׁלּוֹ קוּאַן־יוּ לֵאמֹר:

— חָפֵץ אֲנִי בְּפַעֲמוֹן עֲנָקִי, אֲשֶׁר קוֹלוֹ יִתְנַשֵּׂא עַל־פְּנֵי מֶרְחָק שֶׁל מֵאָה „לִי"!

וַיְצַו עַל קוּאַן־יוּ לְחַזֵּק אֶת קוֹל־הַפַּעֲמוֹן בִּנְחֹשֶׁת, לְהַעֲמִיק אוֹתוֹ בְּזָהָב, לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ שָׁקֵט וְנוֹחַ עַל־יְדֵי

יְפִי־תָאֳרָהּ. קוֹ־נְגַיי, בְּאַהֲבָתָהּ הָרַבָּה לְאָבִיהָ, לֹא חָפְצָה לַעֲזֹב אֶת בֵּיתוֹ, מִיִּרְאָתָהּ פֶּן יִתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ; וַתְּמָאֵן לְהִנָּשֵׂא גַּם לְאִישׁ הַיּוֹתֵר נִכְבָּד. וּבִרְאוֹתָהּ עַתָּה אֶת הַמִּכְתָּב הַצָּהֹב הַנּוֹרָא, הֶחָתוּם בְּחוֹתַם־הַדְּרָקוֹן — הִתְעַלְּפָה מִפַּחַד וְזַוָּעָה. אָמְנָם מַהֵר שָׁבוּ אֵלֶיהָ כֹּחוֹתֶיהָ וּבִינָתָהּ, אוּלָם הָרַעְיוֹן הַנּוֹרָא עַל־דְּבַר הַסַּכָּנָה הַמְרַחֶפֶת עַל חַיֵּי־אָבִיהָ, גָּזַל אֶת מְנוּחָתָהּ וַתִּדַּד שְׁנָתָהּ מֵעֵינֶיהָ. לְסוֹף מָכְרָה חֵלֶק מִתַּכְשִׁיטֶיהָ הַיְקָרִים — וַתֵּלֶךְ אֶל אִצְטַגְנִין לִשְׁאֹל בַּעֲצָתוֹ, אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת אָבִיהָ הָאָהוּב וְהַיָּקָר לָהּ מִכֹּל.

הָאִצְטַגְנִין חָקַר אֶת הַשָּׁמַיִם; וּבְיִחוּד אֶת הַפֶּלֶג־הַכַּסְפִּי*), אֶת עִגּוּל־הַמַּזָּלוֹת וְאֶת הַשְּׁבִיל־הַכֶּתֶם; הוּא הִתְבּוֹנֵן בְּלוּחַ „הַחֲמֵשֶׁת־עִקְרֵי־הַיְקוּם" וּבְסִפְרֵי־הַסּוֹד אֲשֶׁר לָאֲלְכִימִיקִים. אַחֲרֵי אֲשֶׁר חָקַר וְעִיֵּן הַרְבֵּה וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת עֲמֻקּוֹת, אָמַר אֶל קוֹ־נְגַיי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

„כְּדֵי שֶׁהַזָּהָב יִתְלַכֵּד עִם הַנְּחֹשֶׁת, וְהַכֶּסֶף יִתְחַבֵּר אֶל הַבַּרְזֶל, נָחוּץ בְּהֶכְרֵחַ לְהוֹסִיף אֶל הַמַּתָּכוֹת הַמְּתֻכּוֹת גּוּף נַעֲרָה צְעִירָה. רַק דַּם־נַעֲרָה תְמִימָה יַשְׁלִים בֵּין הַמַּתָּכוֹת הַבִּלְתִּי־מִתְחַבְּרוֹת".

קוֹ־נְגַיי שָׁבָה הַבַּיְתָה בְּלֵב נִרְעָשׁ וּמָלֵא־יָגוֹן קוֹדֵר. הַקּוֹרָה אֵצֶל הָאִצְטַגְנִין וַעֲצָתוֹ אֲשֶׁר יָעַץ, הָיוּ סוֹד כָּמוּס

*) שְׁבִיל־הֶחָלָב בַּשָּׁמַיִם.

בַּפַּעַם הַזֹּאת הָיְתָה הַתּוֹצָאָה גְרוּעָה עוֹד יוֹתֵר. הַמַּתָּכוֹת הַמִּתְנַגְּדוֹת זוֹ לָזוֹ לֹא חָפְצוּ לְהִתְאַחֵד גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת. רֹאשׁ־הַפַּעֲמוֹן הָיָה בִּלְתִּי־חָלָק, לֹא חַד־גּוֹנִי; צַלְעוֹתָיו הִתְפַּקְּעוּ וְהָיוּ מְלֵאוֹת סְדָקִים — וּשְׂפָתוֹ הָיְתָה בִּלְתִּי־יְשָׁרָה וּשְׁבוּרָה.

הִנֵּה כִּי כֵן צָרִיךְ הָיָה לְהַתְחִיל שׁוּב אֶת הָעֲבוֹדָה מֵחָדָשׁ בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית. לֹא הָיָה קֵץ לְצַעֲרוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל קוֹאַן־יוּ.

כַּאֲשֶׁר נוֹדַע הַדָּבָר לְבֶן הַשָּׁמַיִם, גָּדַל חֲרוֹן־אַפּוֹ עוֹד יוֹתֵר וַיִּשְׁלַח אֶל קוֹאַן־יוּ מִכְתָּב, שֶׁהָיָה כָּתוּב עַל אֶרֶג־מֶשִׁי צָהֹב כְּעֵין הַלִּימוֹן, וְעָלָיו חוֹתַם־הַדְּרָקוֹן:

„הָאַדִּיר יוּנְג־לוֹ, בֶּן־הַשָּׁמַיִם הַנִּשְׂגָּב וְהַקָּדוֹשׁ, מִבֵּית־הַמְּלוּכָה מִינְג אֶל פּוּ־אִין*) קוֹאַן־יוּ:

זֶה פַּעֲמַיִם עָשִׂיתָ לְאַל אֶת הָאֵמוּן, אֲשֶׁר הוֹאַלְנוּ בְּחַסְדֵּנוּ הַגָּדוֹל לָשִׂים בָּךְ. אִם בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית לֹא תְמַלֵּא אֶת רְצוֹנֵנוּ, אֲזַי יִפֹּל רֹאשְׁךָ מֵעַל צַוָּארֶךָ. הֱיֵה חָרֵד וּמַקְשִׁיב!"

לְקוֹאַן־יוּ הָיְתָה בַּת וּשְׁמָהּ קוֹ־נְגַיי. הִיא הָיְתָה יָפָה עַד לְהַפְלִיא, וְכָל הַמְשׁוֹרְרִים שָׁרוּ לִכְבוֹדָהּ שִׁירֵי־תְהִלָּה. אוּלָם נִשְׁמַת הַנַּעֲרָה הַנֶּחְמָדָה הַזֹּאת עָלְתָה בְּיָפְיָהּ עַל

*) רֹאשׁ־הָאֶזְרָחִים.

כְּלִבָּהּ. סוֹף־סוֹף הִגִּיעַ הַיּוֹם הַנּוֹרָא, שֶׁבּוֹ קָבְעוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַנִּסָּיוֹן הַשְּׁלִישִׁי וְהָאַחֲרוֹן בִּיצִיקַת הַפַּעֲמוֹן הָעֲנָק. קוֹ־נְגַיי, בִּלְוָיַת־שִׁפְחָתָהּ, הָלְכָה עִם אָבִיהָ אֶל בֵּית־הַהַתָּכָה. בְּיַחַד אִתּוֹ עָמְדָה עַל הַבָּמָה, שֶׁמִּמֶּנָּה אֶפְשָׁר הָיָה לִרְאוֹת אֶת עֲבוֹדַת הֶחָרָשִׁים וְאֶת הַלַּבָּה הַמִּתְגָּעֶשֶׁת שֶׁל הַמַּתָּכוֹת. הַפּוֹעֲלִים עָבְדוּ בִּדְמָמָה. רַק שְׁאוֹן־הַלֶּהָבוֹת הִתְגַּבֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר – עַד שֶׁהָיָה דוֹמֶה לִשְׁאוֹן־הַסְּעָרָה הַקְּרֵבָה. פֶּלֶג־הַמַּתָּכוֹת הָאֲדַמְדַּם חָוַר אַט – וַיָּחֶל לְהַבְרִיק כַּשֶּׁמֶשׁ בַּמִּזְרָח בְּצֵאתָהּ לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ, הַצֶּבַע הַוָּרֹד הַדּוֹמֶה לַשַּׁחַר הִתְלַקַּח בִּבְרַק זָהָב; אַחַר הִלְבִּין וַיְהִי לְזֹהַר הַמְעַוֵּר אֶת הָעֵינַיִם–וּלְסוֹף הֵאִיר בְּאוֹר כֶּסֶף, כְּאוֹר הַיָּרֵחַ בִּמְלוֹאוֹ. אָז חָדְלוּ הַפּוֹעֲלִים מֵהַגְדִּיל אֶת חֹם הַלַּבָּה הַלּוֹהֶטֶת. כֻּלָּם נָשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם אֶל קוּאַן־יוּ וַיְחַכּוּ שֶׁיִּתֵּן לָהֶם אוֹת לָגֶשֶׁת אֶל יְצִיקַת הַפַּעֲמוֹן. בְּטֶרֶם שֶׁהִסְפִּיק קוּאַן־יוּ לְהָרִים אֶת יָדוֹ, נִשְׁמַע קוֹל קוֹ־נְגַיי – הַנָּעִים כְּשִׁירַת־הַצִּפּוֹר – בְּתוֹךְ הָרַעַם הֶחָזָק שֶׁל לַהֲבוֹת־הָאֵשׁ: „לְמַעַנְךָ, אָבִי, אֲנִי עוֹשָׂה זֹאת!" וּבְדַבְּרָהּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּקְפֹּץ לְתוֹךְ הַפֶּלֶג הַלּוֹהֵט. כְּהֶרֶף עַיִן נֶעֶלְמָה בֵּין גַּלֵּי־הַלַּבָּה, שֶׁהִתְנַשְּׂאוּ לְמַעְלָה בְּקֶצֶף וּבִנְהִימָה אֲיֻמָּה. הַמַּתֶּכֶת הַמְּתֻכָּה הִתְגָּעֲשָׁה, עָלְתָה עַל גְּדוֹתֶיהָ וַתַּבְרֵק בִּנְגֹהוֹת מְגֻוָּנִים; אַחַר שָׁבָה לְתוֹךְ אֲפִיקָהּ כְּשֶׁהִיא רוֹעֶדֶת, נוֹהֶמֶת וּמַבְרִיקָה. אֲבִי קוֹ־נְגַיי, שֶׁדַּעְתּוֹ

נִשְׂרְפָה עָלָיו כְּרֶגַע, אָמַר לִקְפֹּץ אַחֲרֵי בִתּוֹ לְתוֹךְ הַלֶּהָבָה; אוּלָם הַפּוֹעֲלִים הֶחֱזִיקוּ בּוֹ בְּחָזְקָה וַיִּמְנְעוּ אוֹתוֹ מֵחֶפְצוֹ הַנּוֹרָא. הוּא נָפַל מִתְעַלֵּף הַפּוֹעֲלִים נָשְׂאוּ אוֹתוֹ כִּמְעַט בְּלִי רוּחַ־חַיִּים לְבֵיתוֹ. שִׁפְחַת קוֹ־נְגַיִי עָמְדָה לְיַד הַמְּדוּרָה נִדְהָמָה וְאִלֶּמֶת מֵרֹב חַלְחָלָה – וּבְיָדָהּ סַנְדָּל קָטָן וְנָאֶה, מְקֻשָּׁט מַרְגָּלִיּוֹת וּפְרָחִים. כַּאֲשֶׁר קָפְצָה קוֹ־נְגַיִי לְתוֹךְ הַלֶּהָבָה, אָחֲזָה הַשִּׁפְחָה בְּרַגְלָהּ, וַיִּשָּׁאֵר הַסַּנְדָּל בְּיָדָהּ. הִיא עָמְדָה כִּמְטֹרֶפֶת וְלֹא יָכְלָה לִגְרֹעַ עַיִן מִסַּנְדַּל גְּבִרְתָּהּ.

לַמְרוֹת הָאָסוֹן הַגָּדוֹל שֶׁקָּרָה, צָרִיךְ הָיָה לְמַלְּאוֹת רְצוֹן בֶּן־הַשָּׁמַיִם וְלִגְמֹר אֶת מְלֶאכֶת הַיְצִיקָה, אַף כִּי בְּלִי שׁוּם תִּקְוָה לְהַצְלִיחַ גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת. בְּרַק הַמַּתֶּכֶת נִרְאָה יוֹתֵר בָּהִיר וְיוֹתֵר טָהוֹר מֵאֲשֶׁר עַד כֹּה – וְלֹא נוֹדְעוּ עִקְּבֵי־הַגְּוִיָּה שֶׁנִּמְצְאָה בָהּ קֹדֶם.

בְּרֹב עָמָל וּתְלָאָה יָצְקוּ אֶת הַפַּעֲמוֹן. וְהִנֵּה–כַּאֲשֶׁר הִצְטַנְּנָה הַמַּתֶּכֶת, נִרְאָה פַּעֲמוֹן נֶחְמָד לְמַרְאֶה. צוּרָתוֹ הָיְתָה מְשֻׁכְלֶלֶת וְצִבְעוֹ – נִפְלָא עַד מְאֹד. הַפַּעֲמוֹן הַזֶּה עָלָה בְּיִתְרוֹנוֹתָיו עַל כָּל יֶתֶר הַפַּעֲמוֹנִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַד כֹּה. גְּוִיַּת־הַנַּעֲרָה הַיָּפָה הִתְבּוֹלְלָה בֵּין הַנְּחֹשֶׁת, הַזָּהָב, הַכֶּסֶף וְהַבַּרְזֶל שֶׁהִתְלַכְּדוּ יַחַד בְּדִיּוּק. כַּאֲשֶׁר הִכּוּ בַּפַּעֲמוֹן, הָיָה צְלִילוֹ נָעִים וְחָזָק מִכָּל יֶתֶר הַפַּעֲמוֹנִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־סִין. הַצְּלִיל הַזַּךְ הִתְנַשֵּׂא עַל־פְּנֵי מֶרְחָק שֶׁל יוֹתֵר מִמֵּאָה „לִי".

אֶל הַהַרְסִינָה

וְאַף־עַל־פִּי שֶׁהָרֵעִים בְּקוֹלוֹ כְּרַעַם בְּאָבִיב, בְּכָל־זֹאת נִשְׁמַע מִתּוֹכוֹ שֵׁם הַנַּעֲרָה: קוֹ־נְגַיִי!

כָּל צִלְצוּל חָזָק מְלַוֶּה אֲנָחָה חֲרִישִׁית מְמֻשָּׁכָה; אַחֲרֶיהָ עוֹלֶה בְּבִי עָצוּר, כִּתְלוּנַת אִשָּׁה: „הִיאַיִי!"

וְהָאֲנָשִׁים שׁוֹתְקִים בְּשָׁמְעָם אֶת קוֹל־הַפַּעֲמוֹן הֶחָזָק; וְאוּלָם כַּאֲשֶׁר הַתְּלוּנָה־מְלֵאַת־הַתּוּגָה תַּרְעִיד אֶת הָאֲוִיר וְנִגְמֶרֶת בִּילָלָה „הִיאַיִי!", אֲזַי תֹּאמַרְנָה כָּל הָאִמּוֹת אֲשֶׁר בְּחוּצוֹת פֶּקִין הָעַתִּיקָה לְיַלְדֵיהֶן: „הֲתִשְׁמְעוּ, יְלָדִים? קוֹ־נְגַיִי מְבַכָּה אֶת מִנְעָלָהּ. קוֹ־נְגַיִי מְבַקֶּשֶׁת אֶת מִנְעָלָהּ!"

אֵלִי־הַחַרְסִינָה

לְפָנִים בִּימֵי־קֶדֶם חַי בָּעִיר קִינְג־דֵי־צִ'ין, שֶׁהָיְתָה מְפֻרְסֶמֶת בְּתַעֲשִׂיַּת־הַחַרְסִינָה *), פּוֹעֵל חָרוּץ וּבַעַל־כִּשְׁרוֹנוֹת וּשְׁמוֹ טַיי. הוּא נָחַל אֶת כָּל הַסּוֹדוֹת הַכְּמוּסִים בִּמְלֶאכֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ. הוּא יָדַע לִיצֹר מִינִים שׁוֹנִים שֶׁל חַרְסִינָה, צָבַע אוֹתָהּ בְּשָׁלָל־צְבָעִים, קִשֵּׁט אוֹתָהּ בְּצִיּוּרִים וַיָּצַר אוֹתָהּ צוּרוֹת שׁוֹנוֹת. וְכָל מַעֲשֵׂי־יָדָיו, אִם אֵלֶּה הָיוּ כֵּלִים אָמְנוּתִיִּים דַּקִּים כְּמוֹ פַּפִּירוּס־הָאֹרֶז וְהַמְשַׁנִּים גַּוָּנֵיהֶם כְּצִבְעֵי־הַקֶּשֶׁת, אוֹ שֶׁהָיוּ פִּסְלֵי־אֵלִים מַעֲשֵׂה־חוֹשֵׁב, — הִצְטַיְנוּ כֻּלָּם בְּיֹפִי נִפְלָא כָּל־כָּךְ, עַד שֶׁגַּם הָאִישׁ הַיּוֹתֵר רַע לֹא הָיָה מֵעִיז לְשַׁבְּרָם, כִּי הִרְהִיבוּ אֶת עֵין־רוֹאֵיהֶם כְּאַבְנֵי־חֵן יְקָרוֹת.

טַיי הָיָה מָסוּר כָּל־כָּךְ בְּכָל נַפְשׁוֹ לַעֲבוֹדָתוֹ, עַד שֶׁהִתְמַכֵּר לָהּ בְּכָל מְאֹדוֹ. בְּרְגָעִים שֶׁלֹּא עָבַד בְּיָדָיו, חָשַׁב תַּחְבּוּלוֹת אֵיךְ לְשַׁכְלֵל וּלְשַׁפֵּר אֶת הַחַרְסִינָה וְעָשָׂה נִסְיוֹנוֹת שׁוֹנִים. תְּהִלָּתוֹ הָיְתָה נוֹדָעָה בְּכָל הָאָרֶץ. הֶהָמוֹן

*) פּוֹרְצֶלָן.

אִם תְּמַלֵּא אֶת רְצוֹנֵנוּ. הִנְנוּ מְצַוִּים לְךָ לַעֲשׂוֹת אָנָן, אֲשֶׁר יְחַקֶּה בִּשְׁלֵמוּת גּוּף־חָי. שְׁמָעֵה אֵיפוֹא הֵיטֵב! — הִנְנוּ דּוֹרְשִׁים, כִּי הָאָנָן יִהְיֶה דּוֹמֶה בִּשְׁלֵמוּת לְגוּף־חַי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ תְּנוּעָה שֶׁל רֶגֶשׁ וּמַחֲשָׁבָה. שְׁמַע לְקוֹלִי וָדֹם! מוּתָּר לְךָ לָלֶכֶת!

טַיי הָיָה בַּעַל־כִּשְׁרוֹנוֹת הַיּוֹתֵר מְצֻיָּן מִכָּל הַצַּיָּרִים, הַקַּדָּרִים וְשׂוֹרְפֵי־הַכֵּלִים הָעוֹבְדִים בְּחַרְסִינָה. בְּכָל זֹאת, לַמְרוֹת שֶׁקִּבֵּל הוֹן כָּזֶה, יָצָא מִן הָאַרְמוֹן בְּלֵב נִרְעָשׁ.

טַיי חָשַׁב בְּלִבּוֹ: „רַק אֵל יָכֹל לְהַפִּיחַ בַּחֹמֶר רֶגֶשׁ וּמַחֲשָׁבָה. אוּלָם אֵין בְּכֹחַ הָאִישׁ לַעֲשׂוֹת זֹאת. וְלוּ בָּאתִי לְנַסּוֹת אֶת כֹּחִי בַּדָּבָר הַזֶּה, כִּי אָז הָיְתָה טִרְחָתִי לַשָּׁוְא".

אַף־עַל־פִּי־כֵן עָלָיו לְקַיֵּם אֶת מִצְוַת בֶּן־הַשָּׁמַיִם; וְהַפּוֹעֵל הֶחָרוּץ לֹא יָדַע מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ וַיִּתְאַמֵּץ בְּכָל כֹּחוֹתָיו לַעֲשׂוֹת כְּכָל אֲשֶׁר הוּשַׁת עָלָיו. אוּלָם לַשָּׁוְא הָיְתָה עֲבוֹדָתוֹ.

הוּא קָרָא לְעֶזְרַת הָאֵלִים, וּבְעִקָּר לְאֵל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר שָׁמַר לוֹ אֶת חַסְדּוֹ — אוּלָם לַשָּׁוְא.

„לָרִיק כָּל עֲמָלְךָ, לַשָּׁוְא הֵן תְּפִלּוֹתֶיךָ. הָעַיִן לֹא תִרְאֶה אֶת הַמַּחֲשָׁבָה"—עָנְתָה לוֹ בַּת־קוֹל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ.

בְּסַבְלָנוּת נִפְלָאָה שֶׁיָּכְלָה לְהָבִיא לִידֵי הִשְׁתּוֹמְמוּת, נִסָּה טַיי אַרְבָּעִים וְתֵשַׁע פְּעָמִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבּוֹגְדִיחַן. לְדַאֲבוֹנוֹ, בִּזְבֵּז לְלֹא־תוֹעֶלֶת אֶת הַחֹמֶר הַיּוֹתֵר טוֹב וְהִכְסִיד

חָשַׁב אוֹתוֹ לְקוֹסֵם הַיּוֹדֵעַ לַהֲפֹךְ כָּל מַתֶּכֶת לְזָהָב. וְאוּלָם הַמַּשְׂכִּילִים בָּעָם, שֶׁהַדֵּעַת הֵאִירָה אֶת לִבָּם וְנַפְשָׁם, דִּבְּרוּ בְּהִתְלַהֲבוּת גְּדוֹלָה עַל מְלֶאכֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהָיוּ בְטוּחִים, כִּי אֵין צוּרָה בָּעוֹלָם שֶׁטַּיי לֹא יֵדַע לָצוּר בַּחֹמֶר.

בְּיוֹם אֶחָד שָׁלַח טַיי מַתָּנָה יְקָרָה לְאֵין־עֲרֹךְ לְבֶן־הַשָּׁמַיִם. זֶה הָיָה אַגָּן דּוֹמֶה לִבְרוֹנְזָה, נוֹצֵץ בִּבְרַק זְהָרוּרִים, מְקֻשָּׁט זְקִיּוֹת מְשַׁנּוֹת אֶת־שְׁלַל־גְּוָנֵיהֶן, לְפִי הַמָּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ מַשְׁקִיפִים עֲלֵיהֶן. הַבּוֹגְדִּיחַן הִשְׁתּוֹמֵם מְאֹד בִּרְאוֹתוֹ אֶת הַכְּלִי הָאָמָּנוּתִי הַזֶּה, וַיִּשְׁאַל לְיוֹצְרוֹ.

עֲבָדָיו סִפְּרוּ לוֹ עַל־דְּבַר טַיי הָאָמָּן הַנִּפְלָא, שֶׁשּׁוּם אָמָּן לֹא הִגִּיעַ עַד הַיּוֹם לְמַדְרֵגָה גְּבֹהָה כָּזֹאת, שֶׁאֵלֶיהָ הִגִּיעַ הוּא, — אֲשֶׁר בֶּטַח נָחַל אֶת סוֹד־הַיְּצִירָה מִן הָאֵלִים אוֹ מִן הָרוּחוֹת.

בֶּן־הַשָּׁמַיִם שָׁלַח אֶל טַיי מַתָּנָה יְקָרָה וַיִּקְרָא אוֹתוֹ אֵלָיו.

בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי הַבּוֹגְדִּיחַן, כָּרַע הַפּוֹעֵל הֶעָנִי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּגַּע בְּמִצְחוֹ בָּאָרֶץ תֵּשַׁע פְּעָמִים בְּכָל פַּעַם, — וַיְחַכֶּה לְמִצְוֹתָיו.

הַבּוֹגְדִּיחַן פָּנָה אֵלָיו וַיֹּאמַר:

— בְּנִי, קִבַּלְנוּ בְּרֹב חַסְדֵּנוּ אֶת תְּשׁוּרָתְךָ. — וְהִנְנוּ גּוֹמְלִים לְךָ תַּחַת זֹאת חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים לְיַנְג־כֶּסֶף. אוּלָם הוֹי, יוֹצֵר שֶׁאֵין דּוֹמֶה לוֹ! שָׁלֹשׁ פְּעָמִים יוֹתֵר מִזֶּה תְּקַבֵּל,

וַיַּעַן לוֹ הָאֵל בְּאִוְשַׁת־רָז מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בִּשְׁאֵלָה עַל שְׁאֵלָתוֹ ·

„הֲתַלְהִיב בָּאֶבֶן רְגָשׁוֹת ? אוֹ הַאִם בְּמַחֲשָׁבָה תְּעוֹרֵר הַשַּׁחַם ?"

יֵשׁ פְּעָמִים אֲשֶׁר יְצִירָתוֹ הָיְתָה חֲלָקָה, בְּלִי קְמָטִים וּבְלִי פְּגָם ; וְהַצֶּבַע הָיָה דוֹמֶה בִּשְׁלֵמוּת לְצֶבַע הָעוֹר, אוּלָם הַגְּמִישׁוּת הָיְתָה חֲסֵרָה לָהּ וְשִׁטְחָהּ לֹא הָיָה יֶהֱיֶה כְּעוֹר גּוּף־הָאָדָם — וְרַק הָיָה לוֹ בָּרָק שֶׁל זְכוּכִית אוֹ שֶׁל מַתֶּכֶת. לְסוֹף אִבְּדָה הַנְּשִׁימָה הַחַמָּה שֶׁל הַלֶּהָבוֹת אֶת כָּל תִּקְוָתוֹ.

אָז יִקְרָא טַיִי מְנֻהֲמַת־לִבּוֹ :

„אֲהָהּ, אֵל אַכְזָרִי וְנוֹרָא ! אַתָּה אֲשֶׁר הִקְרַבְתִּי לְךָ יוֹתֵר מֵרִבּוֹא קָרְבָּנוֹת — מַה פִּשְׁעִי וּמַה חַטָּאתִי, כִּי עֲזַבְתָּ אוֹתִי ?—לַמְּדֵנִי בִּינָה וְתָם־דַּרְכֶּךָ, כִּי אֵדַע בַּמֶּה לְכַפֵּר אֶת פָּנֶיךָ—וְאַתָּה תִּשְׁלַח לִי אֶת עֶזְרָתֶךָ !

קוֹל רַעַשׁ חָזָק נִשְׁמַע מִתּוֹךְ הַשַּׁלְהֶבֶת :

„הֲתוּכַל לְחַלֵּק אֶת נִשְׁמָתְךָ לִשְׁנַיִם ? — תֵּן אֶת חַיֶּיךָ תַּחַת חַיֵּי־יְצִירָתְךָ—בְּנִשְׁמָתְךָ אַתָּה הַלְהֵב אֶת פָּעָלֶךָ !"

כְּשָׁמְעַ טַיִי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, קָם כְּרֶגַע מִכְּרֹעַ עַל בִּרְכָּיו. הוּא הֶחְלִיט בְּלִבּוֹ דָּבָר נוֹרָא. בַּפַּעַם הַחֲמִשִּׁים נִגַּשׁ אֶל עֲבוֹדָתוֹ. מֵאָה פְּעָמִים נִפָּה אֶת הַקָּאוֹ־לִינְג *)

---

*) קָאוֹ־לִינְג אוֹ קָאוֹ־לִין—חֹמֶר הַמְּשַׁמֵּשׁ לְתַעֲשִׂיַּת הַחַרְסִינָה.

אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר. לַשָּׁוְא הִשְׁקִיעַ אֶת מֵיטַב כּחוֹתָיו וּבִשְׁרוֹנוֹתָיו בָּעֲבוֹדָה הַזֹּאת – אִי־הַצְלָחָה הָיְתָה בְּמַעֲשֵׂי־יָדָיו. בְּדַלְתּוֹ דָפַק הֶעָנִי — וְהַדַּלּוּת יָשְׁבָה לְיַד הַבִּירָה. פְּעָמִים שִׁנְּתָה הַחַרְסִינָה אֶת גַּוְנָהּ תּוֹךְ הָאֵשׁ בְּאֹפֶן נִפְלָא– אוֹ יֵשׁ אֲשֶׁר הִפְסִידָה אוֹתוֹ לְגַמְרֵי

אָז פָּנָה טַיִי לְאֵל־הָאֵשׁ וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו לֵאמֹר:

„אֲהָהּ, שַׁלְהֶבֶת־אֱלֹהִית! הַאוּכַל לָתֵת לַחֹמֶר צֶבַע וּדְמוּת־הַגּוּף, אִם אַתָּה לֹא תִהְיֶה בְּעֶזְרִי?"

וַיַּעַן לוֹ הָאֵל בְּאוֹשַׁת־רָז מִתּוֹךְ הַשַּׁלְהֶבֶת:

„לְמַד מִן הַצַּיָּר שֶׁיָּצַר אֶת צִבְעֵי־הַקֶּשֶׁת, אֲשֶׁר הָאוֹר– מִכְחוֹלוֹ, וּצְבָעָיו–דִּמְדּוּמֵי־עֶרֶב".

פְּעָמִים -- כַּאֲשֶׁר נִדְמֶה לוֹ, כִּי עָלְתָה בְיָדוֹ לִיצֹר יְצִירָה; עֵת הַשֶּׁטַח הֶחָלָק שֶׁל הַחַרְסִינָה הָיָה דּוֹמֶה כִּמְעַט לְעוֹר גּוּף־הָאָדָם,—עָלְתָה פִּתְאֹם כָּל יְגִיעָתוֹ בְּתֹהוּ, כִּי הַחַרְסִינָה הַמִּשְׁתַּנָּה בְּגַוְנֶיהָ הִתְחִילָה פִּתְאֹם לְהִתְקַמֵּט, כִּקְרוּם פְּרִי קָמֵל אוֹ כְּעוֹר הָעוֹף, שֶׁמָּרְטוּ אֶת נוֹצוֹתָיו.

טַיִי שָׁפַךְ דְּמָעוֹת מֵרֹב צַעֲרוֹ וַיּוֹסֶף לִקְרֹא לְאֵל־הָאֵשׁ:

„אֲהָהּ, שַׁלְהֶבֶת־אֱלֹהִית! — הַאוּכַל לִקְרֹץ מֵחֹמֶר גּוּף שֶׁיֵּשׁ בּוֹ תְּנוּעָה שֶׁל רֶגֶשׁ וּמַחֲשָׁבָה, אִם לֹא תָשִׁית עָלַי מֵהוֹדְךָ?"

הַיְצִירָה נִשְׁלְמָה כִּמְעַט וְהַצְלָחָתוֹ הָיְתָה וַדָּאִית.

„אִם לֹא תִמְצְאוּנִי פֹּה כַּעֲלוֹת־הַשַּׁחַר", — אָמַר לְעוֹזְרָיו, — „אֲזַי תוֹצִיאוּ אַתֶּם בְּלִי־פַחַד אֶת הָאַגָּן מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. הִנְנִי בָטוּחַ, כִּי יְצִירָתִי תִשְׁלַם וּרְצוֹן בֶּן־הַשָּׁמַיִם יִתְמַלֵּא".

וְכַאֲשֶׁר הָלְכוּ עוֹזְרָיו קָפַץ טַיְ בֵּין הַלֶּהָבוֹת וַיַּקְרֵב אֶת חַיָּיו קָרְבָּן לְאֵל־הָאֵשׁ, כְּדֵי לְהָפִיחַ רוּחַ־חַיִּים בִּיצִירָתוֹ.

לְמָחֳרָת, כַּאֲשֶׁר בָּאוּ הַפּוֹעֲלִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת הַיְצִירָה הָאָמָּנוּתִית מִתּוֹךְ הַכִּירָה, כְּבָר אָכְלָה הָאֵשׁ כָּלִיל אֶת גּוּפַת־טַיְ. וְאוּלָם יְצִירָתוֹ הָיְתָה חַיָּה וְדוֹמָה בִּשְׁלֵמוּת לְגוּף חַי, וְאִם דָּפְקוּ עָלֶיהָ בְּאֶצְבַּע וַתּוֹצִיא צְלִיל דּוֹמֶה לַשֵּׁם טַיְ.

כַּאֲשֶׁר הֵבִיאוּ אֶת הָאַגָּן הַנִּפְלָא לִפְנֵי הַבּוֹגְדִיחַן, הִתְבּוֹנֵן בּוֹ בְּהִתְפַּעֲלוּת וּבְהִשְׁתּוֹמְמוּת רַבָּה. וְכַאֲשֶׁר נוֹדַע לוֹ עַל־דְּבַר מוֹת טַיְ — אָמַר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

„אָכֵן, עָלָה בְּיַד טַיְ לִפְעֹל מִפְעָל הָעוֹבֵר אֶת גְּבוּל הַיְכֹלֶת שֶׁל בֶּן־אָדָם! וְאוּלָם לֹא דָרַשְׁנוּ מֵאִתּוֹ קָרְבָּן גָּדוֹל כָּל־כָּךְ. רַק זֹאת חָפַצְנוּ לָדַעַת, אִם נָחַל הָאָמָּן הַנִּפְלָא הַזֶּה אֶת כִּשְׁרוֹנוֹ מֵאֱלֹהִים—אוֹ מִן הָרוּחוֹת. נוֹכַחְנוּ אֵפוֹא לָדַעַת, כִּי רָאוּי הוּא טַיְ לִשְׁכֹּן בֵּין הָאֵלִים!

מְאֹד הִתְעַצֵּב הַבּוֹגְדִיחַן עַל הַגּוֹרָל הַמַּר שֶׁל עַבְדּוֹ

הַחֲלָמִישׁ; מֵאָה פְּעָמִים בָּלַל אוֹתָם בְּעֶצֶם־יָדוֹ, בְּהוֹסִיפוֹ צְבָעִים כָּאֵלֶּה שֶׁהָיוּ יְדוּעִים רַק לוֹ. לְסוֹף צָר צוּרָה בַּחֹמֶר. הוּא תִקֵּן וְטָרַח בְּלִי־הֶרֶף, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ סוֹף־סוֹף, כִּי יֵשׁ בּוֹ רוּחַ־חַיִּים. אָז צִפָּה אֶת הַחַרְסִינָה אֶמַל שָׁקוּף לְמֶחֱצָה שֶׁהָיָה דוֹמֶה לְעוֹר עָדִין שֶׁל אִשָּׁה. שׁוּם אִישׁ, מֵאָז נִבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַתָּה, עוֹד לֹא יָצַר יְצִירָה דוֹמָה בְּיָפְיָהּ לִיצִירַת טַיִ.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה אֶת עֲבוֹדָתוֹ, צִוָּה טַיִ לְעוֹזְרָיו לְהַגְדִּיל אֶת הַשַּׁלְהֶבֶת בַּעֲצֵי־צַ'ה *). אֵת אֲשֶׁר הֶחְלִיט בְּלִבּוֹ לֹא גִלָּה לְאִישׁ. וְכַאֲשֶׁר הִתְלַקְּחָה הָאֵשׁ בַּכִּירָה, וְטַיִ רָאָה אֶת יְצִירָתוֹ וְהִנֵּה כִּסְּתָה אֹדֶם מֵהַחֹם הַגָּדוֹל,— כָּרַע עַל בִּרְכָּיו לִפְנֵי אֶל־הָאֵשׁ וַיִּתְפַּלֵּל בְּלַחַשׁ לֵאמֹר:

„הוֹי, אָדוֹן! אֲנִי הֲבִינוֹתִיךָ! עַתָּה אֵדַע, כִּי אִי־אֶפְשָׁר הַדָּבָר לְחַלֵּק אֶת הַנְּשָׁמָה לִשְׁנַיִם. הִנְנִי מַקְרִיב לְךָ אֵפוֹא אֶת חַיַּי תַּחַת חַיֵּי־יְצִירָתִי — אֲנִי אֶפַּח בָּהּ אֶת נִשְׁמָתִי!

תִּשְׁעָה יָמִים וּשְׁמוֹנָה לֵילוֹת הִלְהִיבוּ אֶת הָאֵשׁ בַּכִּירָה בַּעֲצֵי־צַ'ה; תִּשְׁעָה יָמִים וּשְׁמוֹנָה לֵילוֹת שָׁמְרוּ עוֹזְרָיו בְּלִי־הֶרֶף עַל הָאַגָּן הַנִּפְלָא, אֲשֶׁר חֻמַּם וְכֻסָּה אֹדֶם. וּבְהַגִּיעַ הַלַּיְלָה הַתְּשִׁיעִי, צִוָּה טַיִ לְעוֹזְרָיו לִשְׁבֹּת מֵעֲבוֹדָתָם, כִּי

*) מִין אַלּוֹן.

שִׂיחַ הַתֵּה

הַנֶּאֱמָן. וַיְצַו אֶת כָּל עַמּוֹ לָתֵת לוֹ כְּבוֹד־אֵלִים וּלְהַעֲמִיד לִכְבוֹדוֹ פֶּסֶל בְּכָל עִיר וָעִיר; וּלְקַשֵּׁט בְּצֶלֶם־דְּמוּתוֹ אֶת כָּל בָּתֵּי־הַחֲרֹשֶׁת שֶׁל חַרְסִינָה, לְמַעַן לֹא יִשְׁכְּחוּ לִקְרֹא בִשְׁמוֹ כָּל הַיָּמִים—וּלְמַעַן יְבָרֵךְ אֶת מַעֲשֵׂי־יְדֵיהֶם.

זִכְרוֹן הָאָמָן הַנִּפְלָא קַיָּם עַד הַיּוֹם בְּאֶרֶץ סִין. וְרִבְבוֹת־אַלְפֵי אֲנָשִׁים הַחַיִּים בַּמַּמְלָכָה הָעֲנָקִית הַזֹּאת מְכַבְּדִים אוֹתוֹ כְּבוֹד־אֵלִים.

שִׂיחַ הַתֵּה

בְּאַפְלוּלִית בֵּית־מִקְדָּשׁ גָּדוֹל, לְרַגְלֵי הַפֶּסֶל הָעֲנָקִי שֶׁל בּוּדְדַה, יוֹשֵׁב בּוֹנְזָה*) צָעִיר. הוּא פָּרַשׂ אֶת־כַּפּוֹת־יָדָיו, שִׁלֵּב אֶת יָדָיו עַל חָזֵהוּ, עִקְבוֹתָיו בָּפַף תַּחְתָּיו, וְאֶת מַבָּטוֹ נָעַץ בִּנְקוּדָה אַחַת. קַו־אוֹר אַחֲרוֹן שֶׁל הַיּוֹם הַגּוֹעֵעַ נוֹפֵל לְתוֹךְ הַמִּקְדָּשׁ דֶּרֶךְ הַחוֹרִים הָעֲשׂוּיִים לְמַעְלָה, לְיַד הַסִּפּוּן. מִתּוֹךְ הָאֲפֵלָה הַפְּזוּרָה סָבִיב נִרְאִים תָּוֵי־הָעַמּוּדִים הָעָבִים, שֶׁעֲלֵיהֶם נִשְׁעָן הַבָּיִת. בֵּינֵיהֶם בּוֹלְטִים בָּאֲפֵלָה פִּסְלֵי־דְמוּיוֹת אֲיֻמּוֹת. מַה דַּל וּפָעוּט הוּא מַרְאֵה הַבּוֹנְזָה לְעוּמַת הַמִּפְלָצוֹת הָאֲיֻמּוֹת הָאֵלֶּה. אוּלָם גֻּלְגָּלְתּוֹ הַקֵּרֵחָה וְהַכְּתֻמָּה, כְּאִלּוּ נֶחֱצְבָה מֵאֶבֶן; וְקוֹמָתוֹ הַיְשָׁרָה וְהַקְּפוּאָה בְּלִי תְנוּעָה, עוֹשׂוֹת אוֹתוֹ דּוֹמֶה לְפֶסֶל.

שִׂפְתֵי הַבּוֹנְזָה רוֹחֲשׁוֹת אַט. הוּא מִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה בְּלַחַשׁ:

הוֹ, אֶבֶן־הַחֵן בְּפֶרַח הַלּוֹטֹס!

כַּאֲשֶׁר יִטְמֹן צָב־הַשִּׁרְיוֹן אֶת אֲבָרָיו מִתַּחַת לַשִּׁרְיוֹן,

---

*) נָזִיר יַפּוֹנִי אוֹ סִינִי.

וְלָמָּה, הוֹ, לָמָּה־זֶּה פָּגַשׁ אוֹתָהּ? מָרָה, זֶה הַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית, „יֵצֶר־הָרָע", שׂוֹנֵא הַצַּדִּיקִים, הוּא הֶעֱמִיד אוֹתָהּ עַל דַּרְכּוֹ.

כַּאֲשֶׁר הָלַךְ הַבּוֹנְזָה לְמַסָּעָיו, הִתְעַכֵּב לְרֶגַע בְּעִיר אַחַת, שֶׁבָּהּ חָגְגוּ אָז אֶת חַג תַּתַּגָּתָה. הֲמוֹנֵי־הָעָם נָהֲרוּ לְבָתֵּי הַמִּקְדָּשׁ. הַבּוֹנְזָה יָשַׁב לָנוּחַ לְרֶגַע עַל יַד הַדֶּרֶךְ, בְּאָחֲזוֹ בְּיָדוֹ סֵפֶל־עֵץ לִנְדָבוֹת.

פִּתְאֹם קָרְאָה אוֹתוֹ בַּיָּהֶדֶרָה יָפָה. הוּא נִגַּשׁ אֵלֶיהָ. הַבַּיָּהֶדֶרָה זָרְקָה לְתוֹךְ הַסֵּפֶל שֶׁבְּיָדוֹ מַטְבֵּעַ־זָהָב, שֶׁעָלֶיהָ הָיְתָה חֲקוּקָה צוּרַת־פִּיל, וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מִלִּים אֲחָדוֹת, שֶׁלֹּא הֵבִין אוֹתָן. בַּת־צְחוֹק שֶׁל חֵן וָחֶסֶד רִחֲפָה עַל שְׂפָתֶיהָ, שֶׁבַּעֲדָן הִבְרִיקוּ שִׁנֶּיהָ הַלְּבָנוֹת—וְנֶעֶלְמָה בֵּין הֶהָמוֹן. אוּלָם אוֹתָן הָעֵינַיִם הַנְּעִימוֹת, הָעֵינַיִם הַמְּלֵאוֹת צַעַר וְרַחֲמֵי־אָחוֹת, צָלְלוּ עָמֹק בְּתוֹךְ נִשְׁמָתוֹ וַיַּפְרִיעוּ אֶת מְנוּחַת הַמִּתְבּוֹדֵד. הָעֵינַיִם הָאֵלֶּה הֶעֱלוּ בְּזִכְרוֹנוֹ אֶת אֲחוֹתוֹ שֶׁאָהַב כָּל כַּךְ בְּיָמִים עָבְרוּ, אֲשֶׁר בְּאוֹתָם אוֹתוֹת הַצַּעַר וְהָרַחֲמִים שֶׁרָאָה בָהֶן נִפְרְדָה מֵאִתּוֹ, בְּעֵת שֶׁהָלַךְ לָנוּעַ בַּתֵּבֵל. בְּאוֹתוֹת הָרַחֲמִים שֶׁלָּהּ הִרְעִילָה הַבַּיָּהֶדֶרָה אֶת נִשְׁמָתוֹ. בְּעֵינֵי בְנֵי־אָדָם כְּבָר רָאָה אוֹתוֹת שֶׁל תִּמָּהוֹן, שֶׁל כָּבוֹד, שֶׁל פַּחַד, — אוּלָם אוֹתוֹת שֶׁל רַחֲמִים לֹא רָאָה מֵעוֹדוֹ. הַאִם רַע גּוֹרָלוֹ בַּחַיִּים? הַאִם צָרִיךְ לָנוּד לוֹ? הַאִם דַּרְכּוֹ שֶׁבָּחַר לוֹ בְּחַיָּיו, אֵינָהּ מוֹבִילָה אֶל הָאֹשֶׁר הָאֲמִתִּי? —

כֵּן אֶטְמֹן אֲנִי אֶת חוּשַׁי, כְּדֵי לְהִתְמַכֵּר כָּלִיל לְהֶגְיוֹנוֹתַי בְּאֵין מַפְרִיעַ.

הוֹ, אֶבֶן־הַחֵן בְּפֶרַח הַלּוֹטָס!

כַּאֲשֶׁר יִשְׁקַע הַחוֹל בִּמְצוּלַת מַיִם שְׁקֵטִים, כֵּן יִשָּׁקְעוּ־נָא רִגְשׁוֹתַי בִּתְהוֹם נִשְׁמָתִי וְלֹא יְבַלְבְּלוּ אֶת הֶגְיוֹנוֹתָי.

הוֹ, אֶבֶן־הַחֵן בְּפֶרַח הַלּוֹטָס!

הַשֶּׁמֶשׁ תִּזְרַח רַק בַּיּוֹם, בַּלַּיְלָה יָאִיר הַיָּרֵחַ, אַבִּיר יַזְהִיר בַּאֲזֵינוּ, עוֹר־פְּנֵי בוֹגֶזָה יִקְרַן, עֵת יִתְמַכֵּר לְהֶגְיוֹנוֹתָיו, — אוּלָם אַתָּה, הָהּ, בּוֹדְהַה! אַתָּה תָּאִיר עֲדֵי־עַד עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ!

הוֹ, אֶבֶן־הַחֵן בְּפֶרַח הַלּוֹטָס! — — —

חֲבַל, חֲבָל! הַפֶּה יְמַלֵּל אֶת פְּסוּקֵי־הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ הֶרְגֵּל, — וְאוּלָם רְחוֹקָה מְאֹד הִיא מַחֲשֶׁבֶת הַבּוֹגֶזָה. נִשְׁמָתוֹ מְרַחֶפֶת בֵּין סַלְעֵי־הֶהָרִים מְכֻסֵּי־הַשֶּׁלֶג וּבֵין הַשָּׂדוֹת הַיְּרוֹקִים שֶׁל מוֹלַדְתּוֹ אֲשֶׁר עָזַב, כְּדֵי לְהָפִיץ תּוֹרַת־בּוֹדְהַה וּכְבוֹדוֹ הַגָּדוֹל בְּאֶרֶץ־סִין, מְקוֹם שָׁם יִצְמְאוּ הֲמוֹנִים רַבִּים עַד אֵין מִסְפָּר לָדַעַת אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת — כַּאֲשֶׁר תִּצְמָא הָאֲדָמָה הַחֲרֵבָה לַמָּטָר הַמַּרְוֶה וְהַמְחַיֶּה.

עֵינֵי הַבַּיָּדֶרָה*) הַנִּפְלָאוֹת הֵן אֲשֶׁר הֶעֱלוּ בְּזִכְרוֹנוֹ אֶת אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵלֶיהָ תַּעֲרֹג נַפְשׁוֹ הַצְּמֵאָה.

---

*) מְהוֹלֶלֶת וּמְזַמֶּרֶת הוֹדִית.

אוּלַי אִמּוֹ בְּכַף־יָדָהּ הָרַכָּה מוֹחָה אֶת הַזֵּעָה הַמְּכַסָּה אֶת פָּנָיו—כְּמוֹ אָז, בַּיָּמִים עָבְרוּ, בְּשׁוּבוֹ עִם אָבִיו מִן הַשָּׂדֶה? וְשׁוּב רוֹאֶה הוּא אֶת הָעֵינַיִם הַשְּׁחוֹרוֹת הַמַּבִּיעוֹת רַחֲמִים; וְשׁוּב מוֹפִיעִים בְּזִכְרוֹנוֹ פַּרְצוּפִים אֲהוּבִים, שֶׁלֹּא רָאָה אוֹתָם זֶה עֵת כַּבִּירָה. וְלִבּוֹ יֶהֱמֶה אֶל שְׂדוֹת־הָאֹרֶז וְאֶל הַתְּמָרִים הַגְּמִישִׁים הַמִּתְנוֹדְדִים בְּמֶרְחַב־הַתְּכֵלֶת. רוּחַ קַל מֵבִיא אֵלָיו אֶת רֵיחַ מְדוּרַת־הָעֶרֶב—וְעַפְעַפֵּי־עֵינָיו כְּבֵדִים כָּעוֹפֶרֶת.

וְהִנֵּה מַתְחִיל הוּא לִלְמֹד פֶּרֶק מֵהַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים עַל הַזְּהִירוּת:

זְהִירִים לְעוֹלָם הֵם תַּלְמִידֵי גוֹטַמָּה! כִּי כָּל הֲגוּת־לִבָּם בִּקְהִלַּת־הַתְּמִימִים.

זְהִירִים לְעוֹלָם הֵם תַּלְמִידֵי גוֹטַמָּה! כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה אַךְ הוֹגִים מַחֲשָׁבוֹת.

אָזְנוֹ קָלְטָה רַעַשׁ שֶׁל קוֹלוֹת. מִי שֶׁהוּא מְבַטֵּא אֶת שְׁמוֹ. כּוֹכָבִים גְּדוֹלִים נוֹצְצִים עַל הַסִּפּוּן. הָאָרֶץ מִתְרַחֶקֶת מִתַּחַת רַגְלָיו—וְהַבּוֹנְזָה הַצָּעִיר מַרְגִּישׁ, שֶׁהוּא מִתְרוֹמֵם בָּאֲוִיר. פִּתְאֹם הוּא מַתְחִיל לָרֶדֶת אַט־אַט כְּנוֹצָה—וְנִדְמֶה לוֹ שֶׁכְּבָר הִגִּיעַ רִגְעוֹ הָאַחֲרוֹן. וְאוּלָם פִּתְאֹם יַגִּיהַּ שׁוּב נֹגַהּ מִסָּבִיב לוֹ. רוֹאֶה הוּא אֶת הַדֶּרֶךְ הַזְּרוּעָה אוֹר־שֶׁמֶשׁ, אֲשֶׁר בָּהּ יִנְהֲרוּ הֲמוֹנִים לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ. אוּלָם הֶהָמוֹן הַזֶּה עוֹבֵד לֵאלֹהִים אֲחֵרִים. לַמְרוֹת שֶׁמִּתְאַמֵּץ

הַאִם זֵכֶר מֶבָּטָהּ לֹא יָמוּשׁ מִזִּכְרוֹנוֹ לָעַד? הִנֵּה גַּם עַתָּה רוֹאֶה הוּא אוֹתוֹ בְּלִי־הֶרֶף — וּתְמוּנוֹת מִימֵי־חַיָּיו הַנִּשְׁכָּחִים בִּכְפַר־מוֹלַדְתּוֹ עוֹבְרוֹת לְפָנָיו בְּמַחֲזֶה. הִנֵּה עוֹלֶה בְּאַפּוֹ רֵיחַ־שָׂדֶה וְשִׂיחַ בְּאָבִיב, וּמַקְשִׁיב לְהֶמְיַת הַמַּעְיָנוֹת הַזַּכִּים, הַזּוֹרְמִים בִּנְהִימָה מֵעַל הֶהָרִים בְּתוֹךְ אֲפִיקֵי־הַסְּלָעִים.

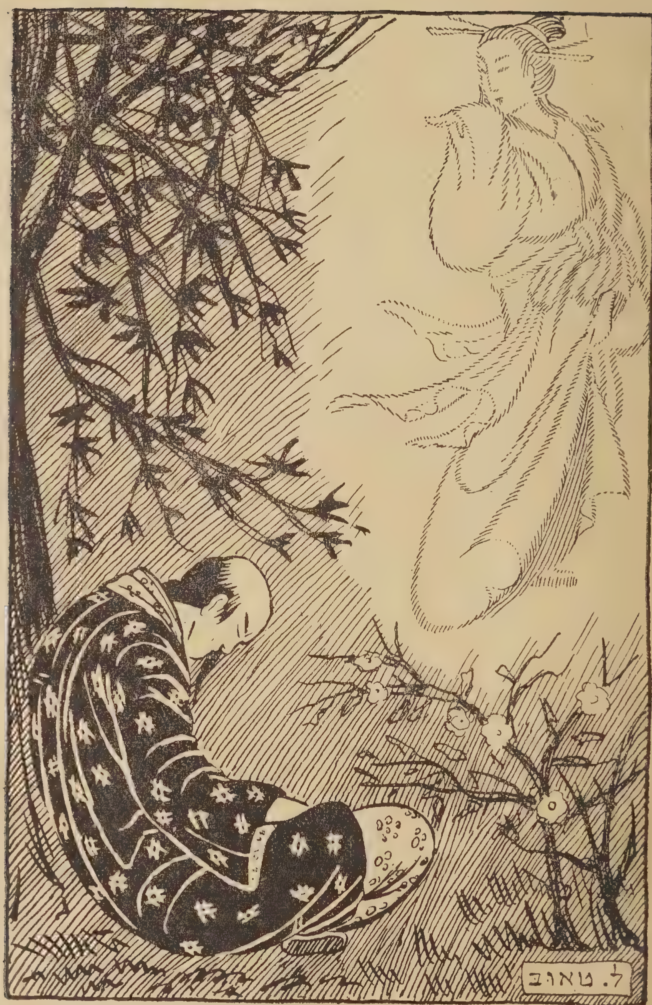
לְעוֹלָם נִזְהָרִים בְּמִצְווֹת הֵם תַּלְמִידֵי גוֹטַמָּה!

כְּדֵי לְהָסֵב אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ מִכָּל הַתְּמוּנוֹת הָאֵלֶּה, הוּא מַתְחִיל לִלְחֹשׁ הִמְנוֹן חָדָשׁ:

אֵין דְּבַר־קַיָּם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ,
לוּ זֹאת תָּבִינָה, תִּנָּצֵל מִפֶּגַע!
הֲבֵל־הֲבָלִים הֵם הַחַיִּים,
לוּ זֹאת תָּבִינָה, תִּנָּצֵל מִפֶּגַע!

הַחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ הָלֹךְ וְגָדוֹל בַּמִּקְדָּשׁ. גַּם עֵין־הַבּוֹנְזָה שֶׁהִסְתַּגְּלָה כְּבָר לָאֲפֵלוּלִית הַמִּקְדָּשׁ, אֵינָהּ יְכֹלָה לַחְדֹּר אֶת הַחֹשֶׁךְ וּלְהַכִּיר פֹּה מְאוּמָה. הוּא חָשׁ, כִּי עַפְעַפֵּי־עֵינָיו נִסְגָּרִים מֵאֲלֵיהֶם וְשֵׁנָה חוֹמֶפֶת אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הַדְּמָמָה וְהַחֲשֵׁכָה. אוּלָם אָסוּר לוֹ לָנוּם. הוּא נִשְׁבַּע לֹא לִישׁוֹן כָּל הַיָּמִים וּלְהִתְמַכֵּר כָּלִיל לַהֶגְיוֹנוֹת, עַד שֶׁיִּנָּצֵל מֵהַפַּחִים וְהַמּוֹקְשִׁים, אֲשֶׁר שָׂם לְפָנָיו מָרָה הַבְּלִיַּעַל, וִישָׁרֵשׁ מִנִּשְׁמָתוֹ אֶת דְּמוּת הַבַּיָּדֶרָה וְזִכְרוֹן חַיֵּי־הֶעָבָר שֶׁהִתְגַּבֵּר עַל־יָדָהּ.

אוּלָם מַה־זֹּאת? הַכְּנַף־עוֹף־לַיִל נָגְעָה בְּמִצְחוֹ, אוֹ

ל. טאוב

הוּא לְהִתְפָּרֵץ מִתּוֹךְ הַמַּחֲנֶה הַזֶּה, אִי־אֶפְשָׁר לוֹ לְהִשְׁתַּחְרֵר מִמֶּנּוּ. בְּעַל־כָּרְחוֹ נִסְחָף הוּא לְבֵית־מִקְדָּשׁ מָלֵא אֵלִים זָרִים, אֲשֶׁר לְתוֹעֵבָה הֵם לוֹ. — כַּמָּה זְמַן שָׁהָה שָׁם? הוּא לֹא יָדַע אֶת זֶה. כִּי הִנֵּה נֶעֱלַם הַמִּקְדָּשׁ בְּאוֹרַח־פֶּלֶא — וְהִנֵּה לְפָנָיו אַחֵר בִּמְקוֹמוֹ. בְּבֵית־מִקְדָּשׁ זֶה אֵין אֵלִים, כִּי אִם מְרֻפָּד הוּא כֻלּוֹ פִּרְחֵי־בֹשֶׂם. שְׁקוּעָה בְּתוֹךְ הַפְּרָחִים הַמְגֻוָּנִים עוֹמֶדֶת הַבַּיְדֶרָה בְּבַת־צְחוֹקָה עַל שְׂפָתֶיהָ, וּמֵאַחֲרֶיהָ קוֹרֵץ בְּעֵינָיו הַשָּׂטָן מַרָה...

הַבּוֹנְזָה הַצָּעִיר הִתְעוֹרֵר פִּתְאֹם. קַוֵּי־הַיָּרֵחַ נָפְלוּ דֶרֶךְ חוֹרֵי־הַסְּפִּוּן יָשָׁר עַל פָּנָיו וַיָּאִירוּ בְּאוֹר פַּנְטַסְטִי אֶת אֵלֵי־הַמִּקְדָּשׁ הַמַּבִּיטִים בְּאִיּוּם עַל מְחַלֵּל־שְׁבוּעָה זֶה. תְּנוּמָתוֹ אָרְכָה רַק רֶגַע קָט, וְאוּלָם אֶת שְׁבוּעָתוֹ לֹא קִיֵּם. אֶת נִדְרוֹ לֹא מִלֵּא. — הוּא מוֹצִיא סַכִּין חַדָּה מֵחֵיקוֹ. מִבְּלִי לַחֲשֹׁב רֶגַע, הוּא כּוֹרֵת אֶת עַפְעַפֵּי עֵינָיו וּמַשְׁלִיכָם הַרְחֵק מֵאִתּוֹ, בְּקָרְאוֹ:

אֲהָהּ, גוֹטַמָּה הָעֵר לָנֶצַח! הַגּוּף הַחַלָּשׁ שֶׁל תַּלְמִידְךָ הִכְרִיעַ. וְאוּלָם עוֹד בָּרֶגַע הַזֶּה הִנְנִי מְחַדֵּשׁ אֶת נְדָרַי! וְהִנְנִי נִשְׁבָּע, שֶׁלֹּא יָבֹא כָּל אֹכֶל וְכָל מַשְׁקֶה אֱלֵי פִּי, עַד אֲשֶׁר אֲמַלֵּא אֶת נְדָרַי! — הוּא פָּרַשׂ אֶת כַּפּוֹת־יָדָיו, שָׁלַב אֶת יָדָיו עַל חָזֵהוּ, כָּפַף אֶת עִקְבוֹתָיו תַּחְתָּיו, אֶת מַבָּטוֹ נָעַץ בִּנְקֻדָּה אַחַת — וְכַךְ יָשַׁב בְּלִי נוֹעַ.

הַשַּׁחַר הַמַּזְהִיר הִתְלַקַּח וְחָוַר. בַּתְּחִלָּה הִקְטִינָה הַשֶּׁמֶשׁ אֶת הַצְּלָלִים עַל הָאָרֶץ, אַחַר כַּךְ הֶאֱרִיכָה אוֹתָם וּלְסוֹף נָחָה עַל מִטַּת־אַרְגָּמָן וַתִּכְבֶּה. — בַּשָּׁמַיִם נִרְאוּ הַכּוֹכָבִים. הַלַּיְלָה פָּרַשׂ כְּנָפָיו עַל הָאָרֶץ.

לַשָּׁוְא שָׂם לְפָנָיו מָרָה פַּחִים בַּפַּעַם הַזֹּאת. הַבּוֹנְזָה לֹא עָצַם עַיִן. הוּא הִתְגַּבֵּר עַל הַשָּׂטָן. רֶגֶשׁ הַנִּצָּחוֹן וְהַהַכָּרָה שֶׁקִּיֵּם אֶת נִדְרוֹ עוֹדְדוּ אֶת רוּחוֹ וַיְּפִיחוּ אֹמֶץ בְּלִבּוֹ. עִם שַׁחַר הִתְרוֹמֵם מֵעַל הָאָרֶץ. מַה מְּאֹד הִשְׁתּוֹמֵם, בַּהֲרִימוֹ אֶת יָדָיו אֶל עֵינָיו. הַאֶפְשָׁר הַדָּבָר? הַאִם כָּל זֶה שֶׁעָבַר עָלָיו, הָיָה רַק חֲלוֹם וּמַחֲזֵה־שָׁוְא? הֲלֹא עַפְעַפֵּי־עֵינָיו לֹא יִכְאֲבוּ לוֹ, וְאֵינָם כְּלַל כְּרוּתִים. לַשָּׁוְא חִפֵּשׂ אוֹתָם עַל הָאָרֶץ — הֵם נֶעֶלְמוּ בְּאֹרַח־רָז. וְתַחַת־זֹאת, בִּמְקוֹם אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ אוֹתָם, צָמְחוּ וְעָלוּ שְׁנֵי שִׂיחִים נִפְלָאִים. לַעֲלֵיהֶם הַיָּפִים הָיְתָה צוּרַת־עַפְעָף, וְהַפְּקָעִים הַלְּבָנִים כַּשֶּׁלֶג, הַמְּכַסִּים אוֹתָם בְּשֶׁפַע, פִּתְּחוּ רָאשֵׁיהֶם מוּל הַשָּׁמֶשׁ.

הוֹדוֹת לְכֹחוֹ הַנִּפְלָא, שֶׁנָּחַל בְּמִלְחַמְתּוֹ הַקָּשָׁה, הִכִּיר הַבּוֹנְזָה אֶת הַסְּגֻלָּה הַכְּמוּסָה בַּעֲלֵי־הַצֶּמַח הֶחָדָשׁ—וַיִּקְרָא אֶת הַצֶּמַח בְּשֵׁם תֵּה.

אָז אָמַר הַבּוֹנְזָה לֵאמֹר:

הֱיֵה בָרוּךְ, שִׂיחַ־רֵיחָנִי הַמֵּטִיב וּמְחַיֶּה! כְּבוֹדְךָ יִשָּׁמַע בְּכָל קַצְוֵי־אָרֶץ. הָרוּחוֹת בְּנָשְׁבָן יַעֲבִירוּ אֶת רֵיחֲךָ

יורמו וְהַזָּקֵן

הַנָּעִים לְאַרְבַּע כַּנְפוֹת־הָאָרֶץ. אָכֵן, עֲסִיסֵךְ יִתֵּן כֹּחַ לַיָּעֵף, יְחַיֶּה הַמִּתְעַלֵּף, וִיגָרֵשׁ שֵׁנָה מֵעֵינֵי אִישׁ הַשָּׁקוּעַ בְּהֶגְיוֹנוֹת. הֱיֵה בָּרוּךְ!

מֵאָז יִתְנַשֵּׂא לַמָּרוֹם מִכָּל עֵבֶר, כַּעֲנַן הַקְּטֹרֶת, רֵיחַ הַבֹּשֶׂם שֶׁל הַתֵּה, אֲשֶׁר נוֹצַר בְּכֹחַ־הָרָצוֹן שֶׁל הַבּוֹנְזָה הַצָּעִיר, לִהְיוֹת לְמֵשִׁיב־נֶפֶשׁ לִבְנֵי־אָדָם.

יוּ־טוֹ וְהַזָּקֵן

לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, רַבּוֹת מְאֹד, חַי לֹא רָחוֹק מִנְּהַר־הַכֶּתֶם נַעַר קָטָן וּשְׁמוֹ יוּ־טוֹ. לְאָבִיו וַנְג הָיָה גַּן יָפֶה. בַּגַּן הַזֶּה צָמְחוּ עֲצֵי־אַגָּס לָרֹב, אֲשֶׁר פֵּירוֹתֵיהֶם הָעֲסִיסִים הָיוּ הַמְשֻׁבָּחִים שֶׁבְּכָל הַסְּבִיבָה. הַהַכְנָסָה שֶׁהָיְתָה לְאָבִיו מִמִּמְכַּר פֵּירוֹת־הַגַּן, הִסְפִּיקָה לְפַרְנָסַת־הַבָּיִת. בְּטֶרֶם שֶׁנּוֹלַד יוּ־טוֹ, הָיוּ לַאֲבוֹתָיו רַק בָּנוֹת, חָמֵשׁ בָּנוֹת נֶחְמָדוֹת. אֲבוֹתָיו הִצְטַעֲרוּ מְאֹד עַל זֶה שֶׁאֵין לָהֶם בֵּן.

בְּיוֹם אֶחָד בָּאָה אֵשֶׁת וַנְג לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ וַתִּדֹּר נֶדֶר לְתַקֵּן וּלְטַהֵר פֶּסֶל־אֵל עַתִּיק אֶחָד, אִם יְקַבְּלוּ הָאֵלִים אֶת תְּחִנָּתָהּ וְיִתְּנוּ לָהּ בֵּן. אִם הֵבִין אֵל־הָאֶבֶן אֶת הַבְטָחָתָהּ, זֹאת לֹא נֵדַע אֶל נָכוֹן; וְאוּלָם כַּעֲבֹר חֳדָשִׁים אֲחָדִים בָּא יוּ־טוֹ לָעוֹלָם. לְשִׂמְחַת אֲבוֹתָיו לֹא הָיָה קֵץ.

בִּמְלֹאות שָׁנָה לְהֻלֶּדֶת יוּ־טוֹ, עָשׂוּ אֲבוֹתָיו מִשְׁתֶּה גָּדוֹל וַיַּזְמִינוּ אֵלָיו אוֹרְחִים רַבִּים. אֶת הַיֶּלֶד הִלְבִּישׁוּ שִׂמְלָה חֲדָשָׁה מַתְּנַת הַסָּבָה — וַיּוֹשִׁיבוּהוּ עַל נָפַת־הַחַזְרָן שֶׁנִּמְצְאָה עַל הַשֻּׁלְחָן. מִסָּבִיב לוֹ הִנִּיחוּ הַרְבֵּה חֲפָצִים

בְּאֵיזֶה דָבָר, וַאֲפִילוּ בְּדָבָר הַיּוֹתֵר קַל, אָנוּ הֵרִים אֶת קוֹלוֹ קוֹל־צְוָחָה אֲיֻמָּה, עַד אֲשֶׁר מִלְּאָה כְּהֶרֶף־עַיִן אֶת חֶפְצוֹ. כֹּל הָאֲנָסִים הַיּוֹתֵר יָפִים וְהַיּוֹתֵר גְּדוֹלִים שֶׁבַּגַּן הָיוּ שַׁיָּכִים לוֹ. לִפְעָמִים, אַחֲרֵי אֲשֶׁר חָלְפוּ יְמֵי־הַבְשָׁלַת־הָאֲנָסִים, שָׁלַח אֶת יָדָיו הַקְּטַנְטַנּוֹת אֶל הָעֲנָפִים הָעֲירֻמִּים וַיִּצְעַק צְעָקָה מָרָה, כִּי הָאֲחָיוֹת הָרָעוֹת אֵינָן חֲפֵצוֹת לָתֵת לוֹ פֵּירוֹת טְעִימִים.

אֵין אֵפוֹא כָּל פֶּלֶא בַּדָּבָר, כִּי יוּ־טוֹ הַיֶּלֶד הַלַּקְקָן, הָיָה לְנַעַר אוֹהֵב־עַצְמוֹ. אֲבוֹתָיו הִתְאַמְּצוּ תָמִיד לַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת־רוּחַ, מִבְּלִי לְהָבִין, כִּי עַל־יְדֵי זֶה הֵם מְפַתְּחִים בּוֹ אֶת הַמִּדּוֹת הָרָעוֹת.

וְאוּלָם בְּבֵית־הַסֵּפֶר לֹא הָיָה לוֹ כָל־כַּךְ טוֹב, כְּמוֹ בַּבָּיִת. הַחֲבֵרִים לֹא וִתְּרוּ עַל שׁוּם דָּבָר לְמַעֲנוֹ, — וְיוּ־טוֹ הִרְגִּישׁ אֶת עַצְמוֹ אֻמְלָל. לִפְעָמִים חָפֵץ לִתְפֹּשׂ בְּיָדוֹ אֶת הַחֶבֶל שֶׁאֵלָיו הָיָה קָשׁוּר נְחַשׁ־נְיָר יָפֶה, אֲשֶׁר בּוֹ שִׂחֲקוּ תַלְמִידֵי בֵית־הַסֵּפֶר בִּשְׁעוֹת־הַפְּנַאי; וְכַאֲשֶׁר לֹא הִרְשׁוּ לוֹ חֲבֵרָיו לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, צָעַק כִּמְטֹרָף.

בְּשׁוּבוֹ הַבַּיְתָה, דִּבֵּר אָבִיו עַל לִבּוֹ וַיַּבְטִיחֵהוּ, כִּי יִקְנֶה לוֹ נְחַשׁ־נְיָר גָּדוֹל וְיָפֶה מֵאֵלֶּה שֶׁיֵּשׁ לַחֲבֵרָיו. וְאוּלָם כָּל זֶה לֹא הִרְגִּיעַ אֶת רוּחוֹ, כִּי יוֹתֵר מִכֹּל מָצָא חֵן בְּעֵינָיו אוֹתוֹ הַדָּבָר, שֶׁלֹּא חָפְצוּ לָתֵת לוֹ.

וַיִּגְדַּל יוּ־טוֹ וַיְהִי לְנַעַר. הוּא הֶאֱמִין בְּכֹחַ־הָעֲלוּמִים

שׁוֹנִים, כְּדֵי שֶׁיִּקַּח לוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יִבְחָר. בֵּין הַחֲפָצִים הָיוּ: סֵפֶר, מַרְאָה שֶׁל מַתֶּכֶת, מֹאזְנַיִם, חָרִיט, מִכְחוֹל קָטָן, דְּיוֹ, סַכִּין, אֲבָנִים יְקָרוֹת וּפֵירוֹת. לְיַד הַשֻּׁלְחָן עָמְדוּ הַהוֹרִים הַמְאֻשָּׁרִים, חָמֵשׁ הָאֲחָיוֹת, הָאָבוֹת־הַזְּקֵנִים וְיֶתֶר הַקְּרוֹבִים. כֻּלָּם הִבִּיטוּ עַל הַיֶּלֶד בְּסַקְרָנוּת גְּדוֹלָה. תְּאֵבִים הָיוּ לָדַעַת, אֵיזֶה מִן הַצַּעֲצוּעִים הוּא יִבְחַר לוֹ, כִּי עַל־יְדֵי הַבְּחִירָה הַזֹּאת חָזוּ מֵרֹאשׁ אֶת עֲתִידוֹת הַיֶּלֶד. אִם יִקַּח סֵפֶר אוֹ מִכְחוֹל יִהְיֶה מְלֻמָּד; אִם יִקַּח מֹאזְנַיִם, אֲבָנִים יְקָרוֹת אוֹ חָרִיט יִהְיֶה עָשִׁיר; אִם יִקַּח סַכִּין יִהְיֶה אַבִּיר— וְאִם יִקַּח פֵּירוֹת יִהְיֶה עוֹבֵד־אֲדָמָה.

הַיֶּלֶד הִבִּיט קְצָת עַל הַצַּעֲצוּעִים, וְאַחֲרֵי־כֵן — עַל הָעוֹמְדִים מִסָּבִיב לוֹ; וּכְאִלּוּ הֵבִין לְמַחְשְׁבוֹתָם וּמָה הֵם דּוֹרְשִׁים מִמֶּנּוּ, שַׂח פִּתְאֹם וַיִּצְבֹּר הַכֹּל בְּיָדָיו הַשְּׁמֵנוֹת — לְאוֹת, כִּי יִקַּח הוּא אֶת הַכֹּל מַה שֶּׁתִּרְאֶינָה עֵינָיו. מַה מְּאֹד הִתְעַנְּגוּ הָאוֹרְחִים לְמַרְאֵה הַדָּבָר הַזֶּה.

הוֹי! — קָרָא הָאָב, — הוּא לוֹקֵחַ הַכֹּל. עַל־כֵּן יִקָּרֵא שְׁמוֹ יוּ־טוֹ — אוֹ „אֶת הַכֹּל קָח".

בְּאֹפֶן זֶה קִדְּשׁוּ אֶת וַגְ הַקָּטָן. וּבִמְרוּצַת הַשָּׁנִים נוֹכְחוּ אֲבוֹתָיו לָדַעַת, כִּי אַף אָמְנָם בָּחֲרוּ לוֹ שֵׁם מַתְאִים עַד מְאֹד. לֹא הָיָה דָבָר בָּעוֹלָם, שֶׁאוֹתוֹ לֹא יִדְרֹשׁ יוּ־טוֹ. אֲחָיוֹתָיו הָיוּ מֻכְרָחוֹת לְוַתֵּר עַל הַכֹּל וְלָתֵת לוֹ אֶת כָּל צַעֲצוּעֵיהֶן. וְאִם הֵעֵזָּה אַחַת מֵהֶן לְהָשִׁיב אֶת פָּנָיו רֵיקָם

זֶפֶן תִּכְלִים מִהֲרוּ בְּהָמוֹן אֶל עֲבוֹדָתָם. תַּגָּרִים רַבִּים הָלְכוּ אֶל הַשְּׁוָקִים הַקְּרוֹבִים: אֵלֶּה נוֹשְׂאִים אֶת סְחוֹרוֹתֵיהֶם עַל שִׁכְמָם — וְאֵלֶּה מְחַמְּרִים אַחַר חֲמוֹרֵיהֶם הַכּוֹשְׁלִים תַּחַת מַשָּׂאָם. יוּ־טוֹ דָּחַף אֶת עֶגְלָתוֹ הַמְּלֵאָה פֵּירוֹת טְעִימִים בֵּין הֲמוֹן הָאֲנָשִׁים הַכְּמֵהִים לִקְרִירוּת. הוּא הָיָה בָּטוּחַ, כִּי יוֹם זֶה רָצוּי הוּא לִמְכִירַת פֵּירוֹת. הוּא הֶחְלִיט בְּלִבּוֹ אֵפוֹא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בִּשְׁעַת־הַכֹּשֶׁר, וְלִדְרֹשׁ מְחִיר גָּבֹהַּ מִזֶּה שֶׁקָּצַב לוֹ אָבִיו. הוּא תֵּאֵר בְּנַפְשׁוֹ, אֵיךְ יִשְׂמַח אָבִיו בְּשׁוּבוֹ בָּעֶרֶב הַבַּיְתָה, וּבְכִיסוֹ סְכוּם רַב יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עָלָיו לְהָבִיא.

אַף־עַל־פִּי שֶׁעָסַק בְּמַשָּׂא־וּמַתָּן בַּחֲרִיצוּת יְתֵרָה, וּמַטְבְּעוֹת־נְחֹשֶׁת קִשְׁקְשׁוּ בְּקֻפְסָתוֹ וְנִתְרַבּוּ מֵרֶגַע לְרֶגַע, — בְּכָל־זֹאת נִשְׁאֲרוּ לוֹ עוֹד מְעַט פֵּירוֹת עַד הַצָּהֳרָיִם. כִּי הָעֲגָלָה הָיְתָה גְּדוֹלָה לְמַדַּי. עָיֵף וְיָגֵעַ מֵחֹם הַשֶּׁמֶשׁ, יָשַׁב לָנוּחַ לְיַד הַדֶּרֶךְ בְּצֵל עֵץ עָנֵף. לֹא רָחוֹק מִמֶּנּוּ נָחוּ פּוֹעֲלִים בְּצֵל הָעֵץ. אֲחָדִים קָנוּ מִמֶּנּוּ פֵּירוֹת עֲסִיסִים וַיֹּאכְלוּ אוֹתָם בְּתֵאָבוֹן. אֲחֵרִים, אֲשֶׁר כֶּסֶף לֹא הָיָה לָהֶם, הִבִּיטוּ עֲלֵיהֶם בְּעַיִן רָעָה. יוּ־טוֹ אָכַל לְתֵאָבוֹן עֻגַּת־חִטָּה, שֶׁלָּקַח אִתּוֹ מִבֵּיתוֹ לַאֲרֻחַת־הַבֹּקֶר. פִּתְאֹם שָׁמַע מֵאַחֲרָיו קוֹל צְעָדִים. הוּא הִפְנָה אֶת רֹאשׁוֹ וַיַּרְא זָקֵן שָׁחוּחַ מַבִּיט בְּחֵשֶׁק עַל הָאֲגָסִים. זְקָנוֹ הָיָה לָבָן כַּשֶּׁלֶג, וְעַל רֹאשׁוֹ שֵׂעָר אַךְ מְעַט, שֶׁהָיָה מַסְפִּיק לִקְלֹעַ צַמָּה דַקָּה.

שֶׁהֵחֵל לְהִתְעוֹרֵר בּוֹ. — וְגַם הָיָה בָּטוּחַ, כִּי כְּבָר קָנָה לוֹ דֵי־נִסָּיוֹן בַּחַיִּים.

וְהִנֵּה בְּיוֹם אֶחָד אָמַר יוּ־טוֹ אֶל אָבִיו:

— לְעוֹלָם לֹא אֶאֱסֹף הוֹן, אִם אֵשֵׁב בְּבֵית־הוֹרִים. תֵּן לִי, אָבִי, אֶת הַיְכֹלֶת — וַאֲנִי אַרְאֶה תֵּכֶף, מַה יִּפְעַל אִישׁ חָרוּץ כָּמוֹנִי.

יְהִירוּת הַקָּטָן הִפְחִידָה אֶת אָבִיו. וְאוּלָם בְּיַחַד עִם זֶה הָיָה נָעִים לוֹ לִשְׁמֹעַ, כִּי בְּנוֹ חָפֵץ לַעֲבֹד לְמִחְיָתוֹ.

— טוֹב, בְּנִי! — אָמַר הָאָב. — בְּרָצוֹן אֶעֱזֹר לְךָ. נִדְמֶה לִי אָמְנָם, כִּי לֹא הִגַּעְתָּ עוֹד לִימֵי־הַבַּחֲרוּת, וְאֵינְךָ מוּכְשָׁר עוֹד לְהִשְׂתַּכֵּר לְמִחְיָתֶךָ; וְאוּלָם עַד מְהֵרָה נִוָּכַח לָדַעַת, מַה גָּדוֹל כֹּחֲךָ וְאֹמֶץ־לִבֶּךָ. מָחָר תִּקַּח אֶת עֶגְלַת־הַיָּד אֲשֶׁר לִי וְהֶעֱמַסְתָּ עָלֶיהָ אֶת הָאֲגָסִים הַיּוֹתֵר נִבְחָרִים שֶׁבְּגַנֵּנוּ, — וְאֶל שְׂפַת־הַנָּהָר תּוֹבִיל אוֹתָם לִמְכִירָה. אַחֲרֵי־כֵן נִרְאֶה מָה הֵם כִּשְׁרוֹנוֹתֶיךָ.

לְמָחֳרָת קָם יוּ־טוֹ הַמְאֻשָּׁר כַּעֲלוֹת־הַשַּׁחַר. הוּא רָץ בַּחֲרִיצוּת אֶל הַגָּן. הוּא בָּחַר לוֹ אֶת הַפֵּירוֹת הַיּוֹתֵר טוֹבִים; וּבְטֶרֶם שֶׁיָּשְׁבוּ בְּנֵי־הַבַּיִת לֶאֱכֹל אֶת אֲרֻחַת־הַבֹּקֶר, כְּבָר הָיְתָה הָעֲגָלָה מְלֵאָה אֲגָסִים הַיּוֹתֵר עֲסִיסִים וְהַיּוֹתֵר מְתוּקִים.

זֶה הָיָה בַּחֲצִי יֶרַח אָב. הַשָּׁרָב הָיָה גָדוֹל בַּיּוֹם הַזֶּה. הָאֲדָמָה כָּמְהָה לְמָטָר. פּוֹעֲלִים לְבוּשִׁים בִּגְדֵי צֶמֶר־

כֶּסֶף — קְנֵה, וְאִם אַיִן — לֶךְ־לְךָ וְאַל תַּפְרִיעַ אֶת מְנוּחָתִי לַשָּׁוְא.

הַפּוֹעֲלִים שֶׁיָּשְׁבוּ לֹא רָחוֹק מֵהֶם, הִתְקָרְבוּ אֲלֵיהֶם, כְּדֵי לְהִתְעָרֵב בְּרִיבָם. אוּלָם אֵין אַף אֶחָד מֵהֶם עָמַד עַל־צַד יוּ־טוֹ.

— הִנְנִי מֵת בַּצָּמָא וְיֵשׁ בְּכֹחֲךָ לְהַצִּילֵנִי. — הִתְחַנֵּן הַזָּקֵן. — הֲתוּכַל לִרְאוֹת בְּשִׁוְיוֹן־רוּחַ בְּאָבְדָנִי?

— תֵּן לַזָּקֵן אַגָּס אֶחָד! — קָרָא אֶחָד מִבֵּין הָעוֹמְדִים פֹּה. — דּוֹרֵשׁ אַתָּה מְחִיר גָּבֹהַּ בְּעַד פֵּרוֹתֶיךָ, וְיֵשׁ בִּיכָלְתְּךָ לִגְמֹל חֶסֶד קָטָן, מִבְּלִי שֶׁתְּגָרֵם לְעַצְמְךָ הֶפְסֵד כָּל שֶׁהוּא. אִם אֵינְךָ חָפֵץ לָתֵת לוֹ אַגָּס גָּדוֹל, תֵּן לוֹ לְכָל־הַפָּחוֹת קָטָן, — וּבִלְבַד שֶׁתְּרַחֵם עַל הַזָּקֵן הֶעָנִי הַזֶּה וְאַל תִּתֵּן אוֹתוֹ לָמוּת בַּצָּמָא.

וְאוּלָם יוּ־טוֹ עָמַד בִּזְדוֹנוֹ וְלֹא שָׂם לֵב לְדִבְרֵי הַתּוֹכָחָה.

— הָאַגָּסִים הָאֵלֶּה שֶׁלִּי הֵם — אָמַר, — וְאֵינֶנִּי חוֹשֵׁב כְּלָל לְחַלֵּק אוֹתָם עַל יָמִין וְעַל שְׂמֹאל. הֵבֵאתִי אֶת הָאַגָּסִים הֵנָּה, כְּדֵי לְמָכְרָם בְּכֶסֶף מְצַלְצֵל.

וְאוּלָם שִׂים־נָא אֶל לִבְּךָ, מַה גְּדוֹלָה תִּהְיֶה הַצְּדָקָה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, בְּתִתְּךָ אַגָּס אֶחָד לֶעָנִי! — אָמַר פּוֹעֵל אֶחָד.

— אִם לַצְּדָקָה כַּוָּנָתְךָ, מַדּוּעַ לֹא תִקְנֶה אַתָּה בְּכַסְפְּךָ אַגָּס בִּשְׁבִיל הַקַּבְּצָן? — שָׁאַל יוּ־טוֹ.

-- מַה חֶפְצְךָ, אָבִי ? — שָׁאַל יוּ־טוֹ בְּכָבוֹד. — אוּלַי תִקְנֶה אֲגָסִים ?—אֲגָסַי הֵם הַמְשֻׁבָּחִים שֶׁבְּכָל הַסְּבִיבָה !

— בְּחֵפֶץ־לֵב הָיִיתִי קוֹנֶה, בְּנִי, וְאוּלָם לְדַאֲבוֹנִי אֵין לִי בַּמֶּה.

— חֲבָל — אָמַר יוּ־טוֹ בְּקֹר־רוּחַ — חֲבָל !

— וְאוּלָם, רֵעִי, חוֹשֵׁב אָנֹכִי, כִּי יֵשׁ בִּיכָלְתְּךָ לָתֵת לְאִישׁ זָקֵן אַגָּס אֶחָד, מִבְּלִי שֶׁתִּגְרֹם לְעַצְמְךָ בָּזֶה הֶפְסֵד כָּל שֶׁהוּא. הֲלֹא יֵשׁ לְךָ פֵּירוֹת לָרֹב ; — וַאֲנִי הִנְנִי מֵת בַּצָּמָא.

יוּ־טוֹ לֹא עָנָה כְּלוּם. הוּא שַׁח אֶל הָעֲגָלָה וַיִּבְחַר אַגָּס גָּדוֹל וְיָפֶה. לְמַרְאֵה הַדָּבָר הַזֶּה, אוֹרוּ פְּנֵי הַזָּקֵן.

וְאוּלָם יוּ־טוֹ לֹא חָשַׁב כְּלָל וּכְלָל לָתֵת אֶת הָאַגָּס לַזָּקֵן — וְרַק הֵחֵל לֶאֱכֹל אוֹתוֹ בְּעַצְמוֹ.

—וּבְכֵן אַתָּה מֵשִׁיב אֶת פָּנַי רֵיקָם, וְאֵינְךָ חוֹשֵׁב לָתֵת לִי אַף אַגָּס אֶחָד, בְּעֵת שֶׁיֵּשׁ לְךָ כָּל־כָּךְ הַרְבֵּה ? — אָמַר הַזָּקֵן בְּיָגוֹן. — עָבַרְתִּי מֶרְחָק רַב מֵאָז הַבֹּקֶר, — וְעַד עַתָּה לֹא בָא אֶל פִּי כָּל אֹכֶל. וַאֲנִי בֶּן־שִׁבְעִים שָׁנָה כַּיּוֹם.

— לֹא בָאתִי הֵנָּה בְּחֹם כָּזֶה, כְּדֵי לָתֵת נְדָבוֹת, — עָנָה יוּ־טוֹ קָשֶׁה.—קַבְּצָנִים יֵשׁ לֹא מְעַט. לוּ חָפַצְנוּ לְחַלֵּק פֵּירוֹת בֵּין כָּל אֵלֶּה הַקַּבְּצָנִים, אֲשֶׁר עוֹבְרִים עַל־יַד גַּנֵּנוּ, כִּי אָז לֹא נִשְׁאַר מִפֵּירוֹתֵינוּ מְאוּמָה. — אִם יֵשׁ לְךָ

גִבְעֹל דַּק עָלָה וַיַּשְׂגֵּשׂ בִּמְהִירוּת גְּדוֹלָה, בְּמִדָּה שֶׁהִשְׁקָה אִתּוֹ הַקּוֹסֵם. כֻּלָּם הִבִּיטוּ עַל הַפֶּלֶא הַמִּתְרַחֵשׁ לְעֵינֵיהֶם בְּהִתְפַּעֲלוּת עֲצוּמָה, וְלֹא הִרְגִּישׁוּ אֶת הַשָּׁרָב הַלּוֹהֵט שֶׁל יֶרַח אָב. הַנֶּטַע הָרַךְ עָלָה וַיִּגְדַּל מֵרֶגַע לָרֶגַע, הִסְתָּעֵף וַיּוֹצִיא עָלִים; — וְהִנֵּה עוֹמֵד עֵץ רַעֲנָן בְּמָקוֹם, אֲשֶׁר לִפְנֵי רְגָעִים מִסְפָּר הָיְתָה שָׁם אֲדָמָה מְלֵחָה.

— הֲלֹא זֶה קוֹסֵם! — קָרָא אֶחָד.

— וּלְפִי דַעְתִּי, זֶהוּ אֵל־הַגַּנָּנוּת! — קָרָא אַחֵר.

— וְאֶפְשָׁר מְאֹד הַדָּבָר, כִּי זֶהוּ אִישׁ־אֱלֹהִים. — קָרָא הַשְּׁלִישִׁי.

הַזָּקֵן לֹא שָׂם־לֵב לְדִבְרֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה.

— שִׁמְעוּ! — אָמַר, — עֲבוֹדָתִי עוֹד לֹא בָאָה אֶל קִצָּהּ.

כֻּלָּם הִתְבּוֹנְנוּ שׁוּב וַיִּרְאוּ — וְהִנֵּה אַלְפֵי פְּקָעִים קְטַנְטַנִּים תּוֹפְחִים וּמִתְפַּתְּחִים בְּלִי־הֶרֶף, עַד כִּי כָל הָעֵץ כֻּסָּה פְּרָחִים. כַּעֲבֹר רְגָעִים מִסְפָּר נָבְלוּ הַפְּרָחִים, וְתַחְתָּם יֵרָאוּ אַגָּסִים קְטַנִּים עַל עֵץ־הַקֶּסֶם. הֵם צָמְחוּ בִּמְהִירוּת נִפְלָאָה, וּמִיַּד הֵחֵלּוּ הָעֲנָפִים הֶעָבִים לְהִכּוֹף תַּחַת כֹּבֶד מַשָּׂאָם.

הָרוֹאִים הָיוּ כַּחוֹלְמִים. נִדְמֶה לָהֶם, כִּי בְּאֹרַח־פֶּלֶא הוּבְאוּ לְאֶרֶץ־הַפְּלָאוֹת. פִּתְאֹם אָמַר הַזָּקֵן:

— קִטְפוּ אֶת הָאַגָּסִים וְיִנְעֲמוּ לָכֶם. אַתֶּם רִחַמְתֶּם עָלַי — יְשַׁלֵּם לָכֶם כִּגְמוּלְכֶם.

כִּשְׁמֹעַ הַזָּקֵן אֶת הַמִּלָּה „קַבְּצָן" יוֹצֵאת מִפִּי יוּ־טוֹ, אָדְמוּ פָּנָיו מִכַּעַס. אוּלָם הוּא הִבְלִיג עַל כַּעֲסוֹ וְלֹא אָמַר מְאוּמָה. וְהַפּוֹעֵל, שֶׁאֵלָיו פָּנָה יוּ־טוֹ בְּהַצָּעָתוֹ, קָנָה אַגָּס וַיִּתְּנֵהוּ לַזָּקֵן. הַזָּקֵן לָקַח אֶת הָאַגָּס בְּהַכָּרַת־תּוֹדָה וַיֹּאכַל אוֹתוֹ בְּתֵאָבוֹן רָב. כָּל חֲתִיכָה וַחֲתִיכָה פָּעֲלָה עָלָיו כְּדֵי לְהָשִׁיב אֶת נַפְשׁוֹ הָעֲיֵפָה כְּמֵי־הַחַיִּים. וְכַאֲשֶׁר בָּלַע אֶת הַחֲתִיכָה הָאַחֲרוֹנָה, פָּנָה אֶל כָּל הָעוֹמְדִים מִסָּבִיב לוֹ וַיְצַוֵּם לָגֶשֶׁת אֵלָיו וּלְהַקְשִׁיב רַב קֶשֶׁב לִדְבָרָיו.

— הַבִּיטוּ, — אָמַר בְּהַרְאוֹתוֹ לָהֶם גַּרְעִין־הָאַגָּס, — בְּגַרְעִין קָטָן זֶה יֵשׁ סְגֻלָּה מְיֻחֶדֶת, אֲשֶׁר תַּשְׂכִּיל לֹא אֶחָד כָּכֶם.

הַפּוֹעֲלִים הִתְאַסְּפוּ מִסָּבִיב לוֹ בֶּהָמוֹן. הַזָּקֵן סָר מִן הַצֵּל אֶל מְקוֹם־שֶׁמֶשׁ, חָפַר גּוּמָה בָּאֲדָמָה וַיִּטְמֹן בָּהּ אֶת הַגַּרְעִין. אַחֲרֵי־כֵן כִּסָּה אֶת הַגּוּמָה בֶּעָפָר, שֶׁנַּעֲשָׂה שָׁמֵן וְשָׁחוֹר יוֹתֵר וְיוֹתֵר אַחֲרֵי כָל נְגִיעָה שֶׁנָּגַע בּוֹ בְּיָדוֹ. הוּא בִּקֵּשׁ מֵאֵת הַסּוֹבְבִים אוֹתוֹ, לְהָבִיא לוֹ כַּד מַיִם. נַעַר קָטָן רָץ לַעֲשׂוֹת אֶת חֶפְצוֹ. הַקּוֹסֵם הִשְׁקָה אֶת הֶעָפָר, שֶׁבּוֹ טָמַן אֶת הַגַּרְעִין. לֹא עָבְרוּ חֲמִשָּׁה רְגָעִים, וְהֶהָמוֹן הַמִּשְׁתּוֹמֵם לְמַרְאֵה־עֵינָיו הֵחֵל לִקְרֹא:

— הַבִּיטוּ! הַבִּיטוּ! פִּלְאֵי־פְלָאִים! עֵץ צוֹמֵחַ מִן הַגַּרְעִין!

וְאַף אָמְנָם, יוּ־טוֹ וְכָל הָעוֹמְדִים מִסָּבִיב רָאוּ—וְהִנֵּה

הָאִשָּׁה הַנִּפְלָאָה

הוּא קָטַף אֶת הָאַגָּס הַיּוֹתֵר גָּדוֹל וְהַיּוֹתֵר יָפֶה וַיִּתֵּן אוֹתוֹ לָאִישׁ, אֲשֶׁר דָּאַג לוֹ יוֹתֵר מִכֻּלָּם. כָּל הָאֲנָשִׁים קָפְצוּ אֶל הָעֵץ, כְּדֵי לִטְעֹם מִן הָאַגָּסִים, שֶׁבָּשְׁלוּ לְעֵינֵיהֶם בְּאֹפֶן נִפְלָא. הֶהָמוֹן הָיָה רַב לְמַדַּי, וּבִמְהֵרָה לֹא נִשְׁאַר עַל הָעֵץ אַף אַגָּס אֶחָד. אָז קָרַב הַקּוֹסֵם אֶל הָעֵץ, דָּפַק בְּיָדוֹ עַל הַשִּׁיפָה—וַיְחַכֶּה לְמוֹפֵת חָדָשׁ. הָעֵץ הֵחֵל לְהִתְכַּוֵּץ וְהֶעָלִים נָבְלוּ. בַּמָּקוֹם שֶׁהָיָה לִפְנֵי רֶגַע צֵל נָעִים, לָהַט הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֻמּוֹ. וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַר רַק גֶּזַע עֵירֹם, לָקַח אוֹתוֹ הַקּוֹסֵם בְּיָדוֹ, כַּאֲשֶׁר יִקַּח אִישׁ אֶת מַקְלוֹ — וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ בִּמְסִלַּת-הַחוֹל. הָאֲנָשִׁים הִבִּיטוּ אֵלָיו עַד אֲשֶׁר נֶעֱלַם מֵעַיִן. לֹא הָיוּ בְּפִיהֶם הַמִּלִּים הַנְּכוֹנוֹת, כְּדֵי לְהַבִּיעַ אֶת תִּמְהוֹנָם הַגָּדוֹל.

יוּ-טוֹ הֵקִיץ כְּמוֹ מִשֵּׁנָה, וַיַּבֵּט עַל עֶגְלָתוֹ. הוּא חָשַׁב כִּי כְּבָר הִגִּיעָה הַשָּׁעָה לִמְכֹּר אֶת יֶתֶר פֵּירוֹתָיו. וְאוּלָם, לְדַאֲבוֹנוֹ, רָאָה מוֹפֵת חָדָשׁ: עֶגְלָתוֹ הָיְתָה רֵיקָה. הוּא צָעַק מִתּוֹךְ תִּמָּהוֹן וָצַעַר. וְאוּלָם הוּא הֵבִין עַתָּה, כִּי זֶהוּ הָעֹנֶשׁ הָרָאוּי לוֹ עַל קַמְצָנוּתוֹ וְרֹעַ-לִבּוֹ. הִנֵּה כַּךְ לָמַד יוּ-טוֹ אֶת שִׁעוּרוֹ הָרִאשׁוֹן.

הָאִשָּׁה הַנִּפְלָאָה

הַךְ עַל אֶבֶן־מִינְג הַחוֹמָה,
פְּרֹט עַל גֶּבֶל, עַל קִתָּרָה;
שִׁירָה־נָא שִׁיר־קְדוּמִים נִפְלָא —
וְנִשְׁמוֹת־אָבוֹת פֹּה תְּרַחֵפְנָה.

בִּימֵי הַבּוֹגְדִיתַן הוּנְג־וּו, חַי בְּעִיר קְוַנְג־צ׳אוּ־לּוּ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר וּשְׁמוֹ טֵין־פֶּלוּ. וְלָאִישׁ הַזֶּה בֶּן־יָחִיד, מִינְג־אִי, אֲשֶׁר עָלָה בְּיָפְיוֹ וּבְחָכְמָתוֹ עַל כָּל בְּנֵי־גִילוֹ.

כַּאֲשֶׁר מָלְאוּ לְמִינְג־אִי שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הָלַךְ טֵין־פֶּלוּ לָגוּר עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ בְּעִיר צִ׳ינְג־טוּ, כִּי בָּעֵת הַהִיא נִתְּנָה לוֹ מִשְׂרַת־מְפַקֵּחַ עַל בָּתֵּי־הַסֵּפֶר שֶׁבָּעִיר הַזֹּאת. לֹא רָחוֹק מֵהָעִיר צִ׳ינְג־טוּ, גָּר שַׂר גָּדוֹל צ׳נְג. זֶה הָיָה אִישׁ עָשִׁיר עַד מְאֹד. וְלוֹ הָיָה דָּרוּשׁ מוֹרֶה בַּעַל־כִּשְׁרוֹנוֹת לְבָנָיו. כַּאֲשֶׁר נוֹדַע לְצ׳נְג עַל־דְּבַר בּוֹאוֹ שֶׁל הַמְפַקֵּחַ הֶחָדָשׁ, הָלַךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עֵצָה וְעֶזְרָה בַּדָּבָר הַזֶּה. בְּבֵית הַמְפַקֵּחַ הִתְוַדַּע אֶל בְּנוֹ מִינְג־אִי הַצָּעִיר. הַשַּׂר וּמִינְג־אִי דִּבְּרוּ בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי חָכְמָה וּמַדָּע. בְּדִבּוּרוֹ

אֲרֻכָּה בְּקֶרֶב נַפְשׁוֹ, גִּלָּה אֶת כָּל לִבּוֹ לִפְנֵי צַ׳נְג הַנִּכְבָּד. צַ׳נְג נֶעְתַּר לְבַקָּשָׁתוֹ וַיַּרְשֶׁה לוֹ לְבַקֵּר אֶת אֲבוֹתָיו; וְגַם שָׂם בְּכַפּוֹ שְׁתֵּי אוּנְקִיּוֹת כֶּסֶף, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לוֹ בַּמֶּה לִקְנוֹת לָהֶם מַתָּנוֹת. (לְפִי הַמִּנְהָג הַמְקֻבָּל בְּאֶרֶץ־סִין יְשַׁלְּחוּ בַּיּוֹם הַזֶּה מַתָּנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ).

מֶזֶג־הָאֲוִיר הָיָה יָפֶה עַד לְהַפְלִיא. הָאֲוִיר הָיָה סָפוּג רֵיחוֹת שֶׁל פִּרְחֵי־בֹשֶׂם. הַדְּבוֹרִים הִרְעִישׁוּ אֶת הָאֲוִיר בְּזִמְזוּמָן.

הַשְּׁבִיל שֶׁבּוֹ הָלַךְ מִינְג־אִי הָיָה דוֹמֶה, כְּאִלּוּ לֹא דָרְכָה בוֹ רֶגֶל־אִישׁ זֶה יָמִים רַבִּים. עֵשֶׂב גָּבֹהַּ צָמַח בּוֹ; וּמִמַּעַל לְרֹאשׁוֹ הִתְפַּתְּלוּ עַנְפֵי־עֵצִים עֲנָקִים, שֶׁהָיוּ מְכֻסִּים אֵזוֹב, וַיִּפְרְשׂוּ צֵל שָׁחוֹר עַל הָאָרֶץ. בְּעָבְיֵי־הַיַּעַר נִשְׁמְעָה רִנַּת־צִפֳּרִים. מִמַּעַל לְקָרְחַת־הַיַּעַר הִתְנַשְּׂאוּ אֵדִים צְהַבְהַבִּים — וְרֵיחַ־הַפְּרָחִים הִתְנַשֵּׂא מִסָּבִיב, כְּרֵיחַ־הַקְּטֹרֶת בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ. לֵב מִינְג־אִי הָיָה מָלֵא עַל כָּל גְּדוֹתָיו שְׂשׂוֹן־הַיּוֹם הַמַּקְסִים בַּהֲדַר־הַטֶּבַע. הוּא יָשַׁב לוֹ בָּאָחוּ הַמְקֻשָּׁט בִּפְרָחִים, בְּצֵל עֲצֵי־עָבוֹת הַמִּתְנוֹעֲעִים מִתַּחַת לִרְקִיעַ־הַתְּכֵלֶת — וַיִּשָּׂאֵהוּ אֶל קִרְבּוֹ אוֹר, צְבָעִים, רֵיחוֹת וּדְמָמָה גְדוֹלָה וּקְדוֹשָׁה.

פִּתְאֹם הִגִּיעַ לְאָזְנֵי מִינְג־אִי רִשְׁרוּשׁ קַל. בְּלִי־מֵשִׂים הֵעִיף אֶת מַבָּטוֹ אֶל הָעֵבֶר, אֲשֶׁר מִשָּׁם הִגִּיעַ אֵלָיו הַקּוֹל. בְּצֵל שִׂיחֵי־הָאֲפַרְסֵק הַמְכֻסִּים נִצָּה וְרֻדָּה, עָמְדָה אִשָּׁה

הַגַּאֲוָה וּבְחָכְמָתוֹ הָרַבָּה מָצָא מִינְג־אִי חֵן בְּעֵינֵי הַשָּׂר־ מִבְּלִי לַחֲשֹׁב הַרְבֵּה הִצִּיעַ לְפָנָיו הַשַּׂר מִשְׂרַת־מוֹרֶה בְּבֵיתוֹ.

בֵּית־צַ׳נְג הָיָה רָחוֹק פַּרְסָאוֹת אֲחָדוֹת מִן הָעִיר, וּמִטַּעַם זֶה הָחְלַט, כִּי מִינְג־אִי יִתְגּוֹרֵר אֶצְלוֹ. הַצָּעִיר צָרַר אֶת כָּל הַחֲפָצִים, אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ צֹרֶךְ בָּהֶם בְּבֵית־ זָרִים, וַיִּפָּרֵד בְּהִתְרַגְּשׁוּת מֵאֲבוֹתָיו. הֵם שִׁלְּחוּ אוֹתוֹ בִּבְרָכָה וּבְרֹב עֵצוֹת וְאַזְהָרוֹת, הַמְיֻסָּדוֹת בְּדִבְרֵי לַאוֹ־ טְסֶה וַחֲכָמִים אֲחֵרִים:

— פַּרְצוּף יָפֶה מְשַׁעְבֵּד אֵלָיו לֶב־אֲנָשִׁים — וְאוּלָם אֶת הַשָּׁמַיִם לֹא יְרַמֶּה.

— אִם תִּרְאֶה אֶת יֵצֶר־הָרָע הַקָּרֵב אֵלֶיךָ מִצַּד מִזְרָח, הַפְנֵה אֶת עֵינֶיךָ לְצַד מַעֲרָב; אִם תִּרְאֶה אוֹתוֹ מִצַּד מַעֲרָב, הַפְנֵה אֶת עֵינֶיךָ לְצַד מִזְרָח.

וְאוּלָם מִינְג־אִי הָיָה צָעִיר לְמַדַּי, וְאֵיתָן לְמַדַּי הָיָה בְּלִבּוֹ הָרֶגֶשׁ שֶׁל שְׂשׂוֹן־הַחַיִּים, וְלֹא הֵבִין אֶת כָּל הַחֲשִׁיבוּת שֶׁיֵּשׁ בָּעֵצוֹת הַטּוֹבוֹת הָאֵלֶּה.

מִינְג־אִי מִלֵּא אֶת חוֹבָתוֹ בְּבֵית צַ׳נְג בֶּאֱמוּנָה וּבְיֹשֶׁר, בְּמֶשֶׁךְ הַסְּתָו וְהַחֹרֶף.

אוּלָם הִנֵּה הִגִּיעָה תְּקוּפַת־הָאָבִיב. הִנֵּה בָּא הַיּוֹם הַיָּפֶה, הַנִּקְרָא בְּאֶרֶץ־סִין הַאוּ־צַ׳או — אוֹ יוֹם־הֻלֶּדֶת־אַלְפֵי־ פְּרָחִים. מִינְג־אִי הִתְגַּעְגַּע עַל אֲבוֹתָיו. וְאַחֲרֵי מִלְחָמָה

בִּרְאוֹתוֹ מֵאַחֲרֵי שֻׂדֵרַת־הָעֵצִים הָעֲנָקִים, בַּיִת קָטָן וְיָפֶה, שֶׁלֹּא רָאָה אוֹתוֹ בַּתְּחִלָּה. רַעֲפֵי־הַתְּכֵלֶת שֶׁל הַגַּג הַמְּשֻׁפָּע וְהַיּוֹרֵד מִשְּׁנֵי עֶבְרֵי הַבַּיִת, נִרְאוּ מִמַּעַל לַיָּם־הַצְּמָחִים הָרַעֲנַנִּים וַיִּתְלַכְּדוּ עִם תְּכֵלֶת הָרָקִיעַ. הַשִּׂרְטוּטִים הַזְּהוּבִים וְהַיְּרוּקִים שֶׁעַל הַגְּזוֹזְטְרָה הַמְּפֻתָּחָה פִּטּוּרֵי־צִיצִים, חֻקְּקוּ בְּאֹפֶן מְצֻיָּן עָלִים וּפְרָחִים שְׁטוּפֵי אוֹר־שֶׁמֶשׁ. עַל הַמַּדְרֵגָה הָעֶלְיוֹנָה שֶׁל הַטֵּירַסָּה, שֶׁעָלֶיהָ עָמְדוּ עַל הַמִּשְׁמָר צִבְעֵי־הַשִּׁרְיוֹן גְּדוֹלִים עֲשׂוּיִים חַרְסִינָה, עָמְדָה גְּבֶרֶת־הַבַּיִת בְּחֶבְרַת הַשִּׁפְחָה שֶׁהֵשִׁיבָה לוֹ אֶת אֲבֵדָתוֹ.

מִינְג־אִי רָאָה אוֹתָן צוֹחֲקוֹת, בְּהַבִּיטָן אֵלָיו, וּכְנִרְאֶה שׂוֹחֲחוֹת בֵּינֵיהֶן עַל־אוֹדוֹתָיו. הוּא הֵעִיז־פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶל הָאִשָּׁה הַנִּפְלָאָה מֵרָחוֹק. אָז רָמְזָה אֵלָיו הַשִּׁפְחָה לָגֶשֶׁת, בְּלִי חֲרִיצוּת הָלַךְ דֶּרֶךְ הַשְּׂדֵרָה אֶל הַטֵּירַסָּה. הָאִשָּׁה נֶעֶלְמָה, וְרַק הַשִּׁפְחָה חִכְּתָה לוֹ עַל הַמַּדְרֵגוֹת הָרְחָבוֹת. כַּאֲשֶׁר נִגַּשׁ מִינְג־אִי, אָמְרָה אֵלָיו:

— בֶּטַח חָפַצְתָּ, אֲדוֹנִי, לְהַבִּיעַ אֶת תּוֹדָתְךָ לִגְבִרְתִּי בְּעַד הַחֶסֶד, אֲשֶׁר גָּמְלָה לָךְ. הִכָּנֶס־נָא אֲדוֹנִי, אֶל־הַבַּיִת. גְּבִרְתִּי תִּהְיֶה שְׂבֵעַת־רָצוֹן לְהִתְוַדַּע אֶל אֲדוֹנִי, כִּי רַבּוֹת שָׁמְעָה עַל־אוֹדוֹתָיו.

מִינְג־אִי צָעַד בִּדְמָמָה עַל הַשְּׁטִיחִים הָרַכִּים וְהַגְּמִישִׁים כָּאֵזוֹב. הוּא בָּא אֶל חֶדֶר רְחַב־יָדַיִם, הַמָּלֵא רַעֲנַנּוּת וְרֵיחַ־פִּרְחֵי־בֹשֶׂם מְשַׁכֵּר. שַׁלְוָה נְעִימָה הָיְתָה בַּבַּיִת.

צְעִירָה וְיָפָה עַד לְהַפְלִיא. הוּא רָאָה בִּמְעוּף־עַיִן אֶת תָּוֵי־פָּנֶיהָ הָעֲדִינִים, אֶת שְׂעָרָהּ הַשָּׁחוֹר הַיּוֹרֵד תַּלְתַּלִּים וְאֶת עֵינֶיהָ הַמְּאֻרָכוֹת, הַמַּבְרִיקוֹת מִתַּחַת לְגַבּוֹתֶיהָ, כְּכַנְפֵי תּוֹלַעַת־הַמֶּשִׁי.

מִינְג־אִי הֵשִׁיב מִיָּד אֶת מַבָּטוֹ. הוּא קָם מַהֵר וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ. אוּלָם אוֹתָן הָעֵינַיִם הַנִּפְלָאוֹת, אֲשֶׁר הִבִּיטוּ אֵלָיו מִבֵּין הֶעָלִים וְהַפְּרָחִים, הֵבִיאוּ אוֹתוֹ בִּמְבוּכָה גְדוֹלָה כָּל־כַּךְ, עַד אֲשֶׁר לֹא הִרְגִּישׁ, כִּי נָפַל כַּסְפּוֹ שֶׁהָיָה מֻנָּח בְּתוֹךְ שַׁרְווּלוֹ. כַּעֲבֹר רֶגַע הִגִּיעוּ אֶל אָזְנוֹ קוֹל צְעָדִים קַלִּים, וְקוֹל אִשָּׁה הַקּוֹרְאָה אוֹתוֹ בִּשְׁמוֹ. הוּא פָּנָה לַאֲחוֹרָיו בְּתִמָּהוֹן רָב. לְפָנָיו עָמְדָה שִׁפְחָה נָאוָה וּצְעִירָה, וּבְנִימוּס אָמְרָה אֵלָיו:

— גְּבִרְתִּי צִוְּתָה אוֹתִי, לְהָרִים וּלְהָשִׁיב לְךָ אֶת כַּסְפְּךָ שֶׁאָבַד לְךָ, אֲדוֹנִי.

מִינְג־אִי הוֹדָה לַנַּעֲרָה בְּעַד טָרְחָתָהּ, וְגַם מָסַר עַל־יָדָהּ אֶת תּוֹדָתוֹ לִגְבִרְתָּהּ. אַחֲרֵי־כֵן הָלַךְ לְדַרְכּוֹ בְּתוֹךְ הַדְּמָמָה הַשַּׁלֶּטֶת מִסָּבִיב,—וַיְהַרְהֵר בְּלִבּוֹ עַל־דְּבַר הַדְּמוּת הַנֶּחְמָדָה, אֲשֶׁר פָּגַשׁ בְּדַרְכּוֹ.

כַּאֲשֶׁר שָׁב מִינְג־אִי מִבֵּית־הוֹרָיו, עוֹד עָמַד הַיּוֹם בְּיָפְיוֹ, כְּמוֹ בַּבֹּקֶר. הוּא שָׁב בְּאוֹתוֹ הַשְּׁבִיל שֶׁבּוֹ הָלַךְ בַּתְּחִלָּה. וְכַאֲשֶׁר בָּא עַד הַמָּקוֹם שֶׁשָּׁם רָאָה אֶת הָאִשָּׁה הַנִּפְלָאָה, הִתְעַכֵּב שָׁם בְּלֶכְתּוֹ. הוּא הִשְׁתּוֹמֵם מְאֹד,

הָאִשָּׁה, וַיָּקָם מִמְּקוֹמוֹ, כְּדֵי לְהִפָּרֵד מִמֶּנָּה. טַאו הִתְנַגְּדָה לָזֶה, שֶׁיַּעֲזֹב אֶת בֵּיתָהּ כָּל־כַּךְ מַהֵר.

— לֹא, אֲדוֹנִי הַיָּקָר! — אָמְרָה. — הִשָּׁאֶר־נָא פֹּה עוֹד מְעָט. הִנְנִי בְּטוּחָה, כִּי צַ׳נְג יִכְעַס עָלַי מְאֹד, בְּהִוָּדַע לוֹ, כִּי לֹא קִבַּלְתִּי אֶת פָּנֶיךָ בְּסֵבֶר־פָּנִים־יָפוֹת. בְּבַקָּשָׁה, הִשָּׁאֶר־נָא, אֲדוֹנִי, לַאֲרֻחַת־הָעֶרֶב.

מִינְג־אִי נִשְׁאַר בְּבֵית טַאו בְּחֵפֶץ־לֵב. נָעִים הָיָה לוֹ לָשֶׁבֶת וּלְשׂוֹחֵחַ עִם הָאִשָּׁה הָעֲדִינָה הַזֹּאת. צִלְלֵי־עֶרֶב אֲרֻכִּים נִטְּשׁוּ עַל קִירוֹת הַחֶדֶר וַיִּפָּרְשׂוּ אֲפֵלָה עַל־פְּנֵי הָרִצְפָּה. הָאוֹר הַבָּהִיר שֶׁל הַיּוֹם גָּוַע. הַכּוֹכָבִים הַנִּקְרָאִים „שְׁלֹשֶׁת־הַיּוֹעֲצִים" *), אֲשֶׁר בִּרְשׁוּתָם הַחַיִּים וְהַמָּוֶת וְהֵם אֲשֶׁר קוֹבְעִים אֶת גּוֹרַל־הָאָדָם, פָּקְחוּ אֶת עֵינֵיהֶם הַבְּהִירוֹת וְהַקָּרוֹת בִּשְׁמֵי־הַצָּפוֹן. בְּבֵית טַאו הִדְלִיקוּ פָּנָסִים מְגֻוָּנִים. עָרְכוּ אֶת הַשֻּׁלְחָן לַאֲרֻחַת־הָעֶרֶב. הָאוֹרֵחַ הַצָּעִיר אָכַל אַךְ מְעַט מִן הַמַּטְעַמִּים, אֲשֶׁר שָׂמוּ לְפָנָיו, מִפְּנֵי שֶׁהִתְכַּבֵּד לַשִּׂיחָה הַנְּעִימָה. אַחַר הַסְּעֻדָּה, כִּבְּדָה אוֹתוֹ טַאו בְּיַיִן. הֵם שָׁתוּ בְּיַחַד גְּבִיעִים אֲחָדִים יֵין־חַכְלִיל קַר כָּל־כַּךְ, עַד אֲשֶׁר צֻנְּנוּ הַגְּבִיעִים וַיְכֻסּוּ אֶגְלֵי־טָל. בִּשְׁתוֹתוֹ אֶת הַיַּיִן הַקַּר, הִרְגִּישׁ מִינְג־אִי, כִּי אֵשׁ־קֶסֶם נִשְׁפְּכָה לְתוֹךְ דָּמוֹ. כָּל הַדְּבָרִים קִבְּלוּ בְּעֵינָיו צוּרָה פַּנְטַסְטִית: קִירוֹת־

*) מַזָּל עָשׁ.

צִלְלֵי־צִפֳּרִים עָבְרוּ עַל פַּסֵּי־הָאוֹר, שֶׁנָּפְלוּ דֶּרֶךְ כִּסַּכֵּי־הַחַזְרָן שֶׁל הַחַלּוֹנוֹת. פַּרְפָּרִים מְגֻוָּנִים גְּדוֹלִים עָפוּ דֶּרֶךְ הַחַלּוֹנוֹת אֶל הֶחָדֶר. רֶגַע הִתְנַשְּׂאוּ מִמַּעַל לָאֲגָנִים הַמְגֻוָּנִים יְקָרֵי־הָעֵרֶךְ—וַיֵּעָלְמוּ בַּיַּעַר הָרָזִי. בִּדְמָמָה, כְּמוֹ הַפַּרְפָּרִים, מִבְּלִי לְהַשְׁמִיעַ אַף רִשְׁרוּשׁ קַל, נִכְנְסָה גְּבֶרֶת־הַבַּיִת. בַּאֲדִיבוּת בֵּרְכָה אֶת מִינְגְ־אִי בְּשָׁלוֹם. הוּא הִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיהָ בְּכָבוֹד, בְּשַׁלְּבוֹ אֶת יָדָיו עַל חָזֵהוּ. הִיא הָיְתָה גְּבֹהַת־קוֹמָה וְגוּפָהּ גָּמִישׁ, כַּחֲבַצֶּלֶת נֶחְמָדָה. בִּשְׂעָרָהּ הַשָּׁחוֹר הָיוּ קְלוּעִים פְּרָחִים כִּתְמִים־חִוְּרִים שֶׁל תַּפּוּחֵי־זָהָב סִינִים. וְשִׂמְלָתָהּ שִׂמְלַת־מֶשִׁי בְּהִירָה שִׁנְּתָה אֶת גַּוָּנֶיהָ לְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁל גוּפָהּ הַמָּלֵא חֵן — כַּאֲשֶׁר יִשְׁתַּנּוּ גַּוָּנֵי־הָעֲרָפֶל עֵת יִתְחַלְּפוּ הַמְּאוֹרוֹת.

אַחֲרֵי שֶׁהִבִּיעוּ זֶה לָזוֹ רִגְשֵׁי־כָבוֹד לְפִי הַנִּמּוּס, אָמְרָה הָאִשָּׁה אֶל מִינְגְ־אִי:

— אִם לֹא שָׁגִיתִי, אַתָּה הוּא טֵין־שׁוּ הַמְכֻנֶּה מִינְגְ־אִי, מְחַנֵּךְ יַלְדֵי־קְרוֹבֵי צַ׳נְג הַנִּכְבָּד.

— הַאִם מֻתָּר לִי לָדַעַת אֶת שְׁמֵךְ, גְּבִרְתִּי הַנִּכְבָּדָה? — שָׁאַל מִינְגְ־אִי בְּהִשְׁתּוֹמְמוּת.

— שְׁמִי, הוּא סִי־טַאוֹ — עָנְתָה הָאִשָּׁה בְּחֵן.

קוֹלָהּ הָיָה כִּמְנַגִּינָה נִפְלָאָה; דּוֹמֶה הָיָה לְהֶמְיַת־הַמַּעְיָן בָּאָבִיב.

מִינְגְ־אִי שָׁתָה סֵפֶל תֵּה מְשֻׁבָּח, אֲשֶׁר שָׂמָה לְפָנָיו

— הוי! — קָרָא, — כִּתְבֵי־יָד אֵלֶּה עוֹלִים בְּעֶרְכָּם עַל אוֹצְרוֹת־מְלָכִים. הָאָמָּנִים שֶׁיָּצְרוּ אֶת הַיְצִירוֹת הָאֵלֶּה, שָׁרוּ אֶת שִׁירֵיהֶם לִפְנֵי מֵאוֹת אֲחָדוֹת בַּשָּׁנִים לְפָנֵינוּ. הַאִם לֹא עַל־דְּבַר הַדְּיוֹ הַנִּפְלָאָה הַזֹּאת כָּתוּב: „הִנְנִי קַיֶּמֶת כְּמוֹ הָאֶבֶן, אֲשֶׁר הַזְּמַן לֹא יְפוֹרֵר אוֹתָהּ; וְדוֹמוֹת הֵן אוֹתִיּוֹתַי לְלַכָּה״ — ? וְהִנֵּה הַיְצִירָה הַזֹּאת! — הִנֵּה הַשִּׁיר שֶׁל מֶלֶךְ־הַמְשׁוֹרְרִים קַאו־פֵּין, שֶׁחַי לִפְנֵי חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.

— קַאו־פֵּין! קַאו־פֵּין הַיָּקָר! — הוּא הִנֵּהוּ אַחַד־הַמְשׁוֹרְרִים הָאֲהוּבִים לִי. נָשִׁירָה־נָא יַחְדָּו שִׁיר־קְדוּמִים זֶה, אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵלֵינוּ מִיָּמִים עָבְרוּ, מִימֵי־הָאֹשֶׁר הָהֵם, שֶׁאָז הָיוּ הָאֲנָשִׁים עֲדִינִים וַחֲכָמִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה.

שְׁנֵי קוֹלוֹת שָׁרוּ בְּלֵיל־פְּלָאוֹת זֶה. מִינְג־אִי וְטַאו שָׁרוּ יַחְדָּו. קוֹלוֹתֵיהֶם הִשְׁתַּפְּכוּ בְּהַרְמוֹנְיָה נְעִימָה, וְדוֹמִים הָיוּ לְקוֹל הַצִּפֳּרִים הַנִּפְלָאִים טוּנְג־הוּאַנְג*). קוֹל טַאו הַמָּתוֹק שָׁפַךְ קֶסֶם עַל מִינְג־אִי. הוּא לֹא יָדַע אֶת נַפְשׁוֹ מֵרֹב עֹנֶג, הַכֹּל כֻּסָּה כְּמוֹ בַּעֲרָפֶל; וְדִמְעוֹת־גִּיל נָזְלוּ עַל לְחָיָיו.

עָבְרָה הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית. הֵם שׂוֹחֲחוּ בֵּינֵיהֶם בְּלִי־

---

*) הַחוֹל (פֶנִיקְס) הַסִּינִי

הַחֶדֶר כְּאִלּוּ הִתְרַחֲבוּ, הַתִּקְרָה הִתְנַשְּׂאָה לְמַעְלָה, הַפַּנָּסִים נוֹצְצוּ כְּכוֹכָבִים תְּלוּיִים עַל שַׁלְשְׁלָאוֹת — וְקוֹל טַאוֹ הִגִּיעַ לְאָזְנוֹ, כְּרִנָּה הָעוֹלָה מֵרָחוֹק בְּלֵיל־פְּלָאוֹת. לִבּוֹ הִתְגָּעֵשׁ בְּקִרְבּוֹ. הוּא דִּבֵּר דְּבָרִים שֶׁלֹּא מִדַּעְתּוֹ. טַאוֹ צָחֲקָה צְחוֹק שֶׁל רָצוֹן וַתֹּאמֶר אֵלָיו:

— שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ, אֲדוֹנִי, כִּי הִנְּךָ בַּעַל־כִּשְׁרוֹנוֹת נַעֲלִים. אָנֹכִי יוֹדַעַת קְצָת פֶּרֶק בְּשִׁיר, וְלָכֵן חָפַצְתִּי לִשְׁמֹעַ מִפִּיךָ אֶת מִשְׁפָּטְךָ בַּדָּבָר הַזֶּה. כְּמוֹ־כֵן חָפַצְתִּי לִשְׁמֹעַ אֶת מִשְׁפָּטְךָ עַל יְצִירוֹת־מוּסִיקַלִיּוֹת אֲחָדוֹת.

— אֶת חֶפְצֵךְ זֶה אֶחָשֵׁב לִי לְכָבוֹד — עָנָה מִינְג־אִי.

טַאוֹ תּוֹפְפָה פְּעָמִים אֲחָדוֹת עַל גּוֹנְג*) שֶׁל כֶּסֶף קָטָן. לְקוֹל־הַצְּלִיל, הֵבִיאָה הַשִּׁפְחָה תָּוֵי־זִמְרָה. מִינְג־אִי לָקַח בְּיָדוֹ אֶת גִּלְיוֹנוֹת־הַכְּתָב וַיִּתְבּוֹנֵן בָּהֶם בְּהִתְפַּעֲלוּת. הַנְּיָר, שֶׁעָלָיו הָיוּ כְּתוּבִים הַתָּוִים, הָיָה מִצֶּבַע כֶּתֶם, וְדַק הָיָה כִּקּוּרֵי־עַכָּבִישׁ; וְהַכְּתָב הִצְטַיֵּן בְּיָפְיוֹ הַמּוֹפְתִי, כְּאִלּוּ הָיָה כָּתוּב בְּמִכְחוֹל שֶׁל צֶ׳ה־צ׳וּ אוֹ שַׂר־הַדְיוֹ. מֵהַכְּתֹבוֹת שֶׁעַל הַתָּוִים נִכָּר הָיָה, כִּי הֵם הִנָּם הַיְצִירוֹת הַיּוֹתֵר חֲשׁוּבוֹת שֶׁל הַמְשׁוֹרְרִים וְהַמּוּסִיקָאִים שֶׁחָיוּ בִּימֵי בֵּית־הַמְּלוּכָה טַנְג. מִינְג־אִי לֹא יָכֹל לְהִתְאַפֵּק מֵהַבִּיעַ אֶת שִׂמְחָתוֹ, בִּרְאוֹתוֹ אֶת תָּוֵי־הַזִּמְרָה יְקָרֵי־הָעֵרֶךְ, וְנַפְשׁוֹ שָׂבְעָה נַחַת אֵין־קֵץ.

---

*) תּוֹף.

דְּבַר־שֶׁקֶר בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה בְּחַיָּיו. הוּא הוֹדִיעַ לְצַ'נְג, כִּי אִמּוֹ דּוֹרֶשֶׁת מֵאִתּוֹ, לָשׁוּב בְּכָל עֶרֶב הַבַּיְתָה, מִפְּאַת מֶזֶג־הָאֲוִיר הַצַּח.

צַ'נְג הֶאֱמִין לִדְבָרָיו וְלֹא הִתְנַגֵּד לוֹ. מִינְג־אִי יָכֹל אֵפוֹא לְבַלּוֹת אֶת הָעֲרָבִים בְּבֵית־טַאוֹ בְּאֵין מַפְרִיעַ. הֵם שָׁרוּ וַיְשׂוֹחֲחוּ. הֵם שִׂחֲקוּ בִּשְׂחוֹק־הָאִשְׁקוּקָה, זֶה שְׂחוֹק־הַתְּבוּנָה — הַמְצָאַת וּו־וַנְג — הַמְחַקֶּה מִלְחָמָה. הֵם חִבְּרוּ יַחַד שִׁירִים בְּנֵי־חֲרוּזִים שְׁמוֹנִים: עַל הַפְּרָחִים, עַל הָעֵצִים, עַל הָעֲנָנִים, עַל הַמַּעְיָנוֹת, עַל הַדְּבוֹרִים וְעַל הַצִּפֳּרִים. טַאוֹ עָלְתָה בְּכִשְׁרוֹן־הַשִּׁירָה עַל יְדִידָהּ הַצָּעִיר. שִׁירֵי־טַאוֹ הִצְטַיְּנוּ בְּיָפְיָם וּבִבְהִירוּת־הָרַעְיוֹן, וְהָיוּ מְלֵאֵי־הַרְמוֹנְיָה וְגַוָּנִים נִפְלָאִים.

הִנֵּה־כִּי־כֵן עָבַר עֲלֵיהֶם הַקַּיִץ—וַיָּבֹא הַסְּתָו הַבָּהִיר, עָטוּף כֻּלּוֹ עֲרָפֶל־מַזְהִיב, מְקֻשָּׁט בְּאַרְגְּוַן־מְלָכִים.

בְּסוֹף־הַסְּתָו פָּגַשׁ צַ'נְג בְּמִקְרֶה אֶת אֲבִי מִינְג־אִי, וַיִּשְׁאַל אוֹתוֹ:

— לָמָּה־זֶּה תִּדְרֹשׁ, אֲדוֹנִי, מִבִּנְךָ, כִּי יָשׁוּב יוֹם־יוֹם לְבֵיתְךָ, עַתָּה, בְּבֹא הַחֹרֶף? הֲלֹא הַדֶּרֶךְ רְחוֹקָה אֶל הָעִיר, וְהַנַּעַר יִיגַע וְכֹחוֹתָיו יַעַזְבוּהוּ. הַאִם לֹא תַרְשֶׁה לוֹ, אֲדוֹנִי, לָלוּן בְּבֵיתִי בִּימֵי־סוּפָה וּשְׁלָגִים?

אֲבִי מִינְג־אִי הִשְׁתּוֹמֵם מְאֹד, בְּשָׁמְעוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

הֶרֶף, שָׁתוּ יֵין־חַכְלִיל קַר — וַיָּשִׁירוּ שִׁירֵי־קְדוּמִים. פְּעָמִים אֲחָדוֹת קָם מִינְג־אִי מִמְּקוֹם־מוֹשָׁבוֹ, כְּדֵי לְהִפָּרֵד מֵאִתָּהּ. וְאוּלָם מַטּוֹ בְּקוֹלָהּ הָרַךְ כִּצְלִיל־הַכֶּסֶף, הֵחֵלָּה בְּכָל פַּעַם לְסַפֵּר עַל־דְּבַר הַמְשׁוֹרְרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁל יְמֵי־קֶדֶם, אוֹ שֶׁשָּׁרָה לוֹ שִׁיר נִפְלָא כָּל־כַּךְ, עַד אֲשֶׁר שָׁכַח אֶת כָּל הָעוֹלָם וְנִשְׁמָתוֹ הִמְרִיאָה לַמְּרוֹמִים — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — —

כַּאֲשֶׁר נִפְרַד מִינְג־אִי מֵאֵת הַקּוֹסֶמֶת, כְּבָר פָּקַח הַשַּׁחַר אֶת עַפְעַפָּיו. נֵעוֹרוּ הַצִּפֳּרִים. הַפְּרָחִים קִדְּמוּ בִּבְרָכָה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ הָעוֹלָה בַּמִּזְרָח. הִיא לִוְּתָה אוֹתוֹ עַד לַטִּירָסָה, בְּאָמְרָהּ אֵלָיו:

— בַּקָּרֵנִי־נָא, אֲדוֹנִי, לְעִתִּים תְּכוּפוֹת, בְּכָל עֵת שֶׁיִּתְגַּבְּרוּ הַגַּעְגּוּעִים בְּנִשְׁמָתְךָ עַל הָאָמָּנוּת וְהַיֹּפִי. וְתִהְיֶה־נָא יְדִידוּתֵנוּ סוֹד־כָּמוּס אִתְּךָ, וְאַל תְּגַלֶּה אֶת סוֹדְךָ לְאִישׁ. וְהִנֵּה נָתַתִּי לְךָ אֶת הַמַּתָּנָה הַקְּטַנָּה הַזֹּאת, — קַבְּלֶנָּה מִיָּדִי וְהָיְתָה לְךָ לְזִכְרוֹן־יְדִידוּתֵנוּ.

וּבְדַבְּרָהּ אֵלָיו אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, שָׂמָה בְּכַפּוֹ מִכְבָּשׁ־יָשְׁפֵה כָּתֹם לִנְיָר, בִּדְמוּת אַרְיֵה רוֹבֵץ.

מִינְג־אִי נָשַׁק בְּהַעֲרָצָה אֶת הַמַּתָּנָה וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר:

— כֹּה יַעֲשׂוּ לִי אֱלֹהִים, וְכֹה יוֹסִיפוּ, אִם אֲגַלֶּה לְאִישׁ אֶת סוֹדֵךְ.

בְּיוֹם זֶה, בְּשׁוּבוֹ לְבֵית־צַ׳נְג, הוֹצִיא מִינְג־אִי מִפִּיו

שֶׁרָאָה בְּעֵינָיו. צַ׳נְג שָׁלַח מִיַּד אֶל פֶּלוֹ לְהוֹדִיעֵהוּ עַל־דְּבַר הַמְּאֹרָע.

... בְּאוֹתוֹ הָעֶרֶב כַּאֲשֶׁר בָּא מִינְג־אִי לַחֲדַר־יְדִידָתוֹ, רָאָה אוֹתָהּ וְהִנֵּה הִיא יוֹשֶׁבֶת עֲגוּמָה וְעֵינֶיהָ מְלֵאוֹת דִּמְעָה. הִיא אָמְרָה אֵלָיו בְּיָגוֹן:

— אֲדוֹנִי! בְּקָרוֹב עָלֵינוּ לְהִפָּרֵד לָנֶצַח. הִנְנִי בְּטוּחָה כִּי לֹא תִשְׁכַּח אוֹתִי כָּל יְמֵי־חַיֶּיךָ. הִנְנִי יוֹדַעַת גַּם־כֵּן, כִּי תִהְיֶה לְאַחַד־הַמְלֻמָּדִים הַגְּדוֹלִים, וְכִי תִנְחַל לְךָ כָּבוֹד וָעשֶׁר. וְעַתָּה נַעַזְבָה־נָא אֶת הָעַצְבוּת! נְבַלֶּה בְּשִׂמְחָה אֶת הָעֶרֶב הַזֶּה!

טַאוֹ הֵבִיאָה יַיִן, תָּוֵי־זִמְרָה וָנֵבֶל. הִיא הֵחֵלָּה לָשִׁיר שִׁיר־קְדוּמִים עַל פְּלָגִים שְׁלֵוִים, אֲשֶׁר בְּתוֹכָם תִּשְׁתַּקֵּף תְּכֵלֶת־שָׁמַיִם בְּהִירָה בִּימֵי הַקַּיִץ; וְעַל הַדְּמִיָּה וְהַמְּנוּחָה שֶׁבִּלְבָבוֹת טְהוֹרִים, שֶׁלֹּא יָדְעוּ עַצֶּבֶת וּדְאָגָה. עַד מְהֵרָה שָׁכְחוּ אֶת יְגוֹנָם. הַשָּׁעוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת הָאֵלֶּה נִרְאוּ לְמִינְג־אִי נְעִימוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָרְגָעִים הָרִאשׁוֹנִים שֶׁל פְּגִישָׁתָם. — — —

כַּאֲשֶׁר עָזַב מִינְג־אִי אֶת הַבַּיִת, כְּבָר הֵאִיר הַמִּזְרָח. טַאוֹ לִוְּתָה אוֹתוֹ עַד לְמַדְרֵגוֹת הַטִּירָסָה; וּבְהִפָּרְדָהּ מֵאִתּוֹ,

— אֲדוֹנִי הַנִּכְבָּד — אָמַר, — בְּנִי לֹא הָיָה אַף פַּעַם אַחַת בְּמֶשֶׁךְ כָּל הַקַּיִץ בְּבֵיתִי. וְלָכֵן אֲנִי חוֹשֵׁד בּוֹ, כִּי מְבַלֶּה הוּא אֶת עִתּוֹ בְּחֶבְרַת רֵעִים רָעִים. אֶפְשָׁר הַדָּבָר כִּי שׁוֹתֶה הוּא לְשָׁכְרָה אוֹ עוֹסֵק בִּשְׂחוֹק.

הַשַּׂר עָנָה:

— לֹא, זֶה אִי־אֶפְשָׁר. לֹא מָצָאתִי בַּנַּעַר כָּל רָעָה; וְגַם בָּתֵּי־מַרְזֵחַ אֵין בִּמְקוֹמֵנוּ וְשׁוּם מְקוֹם־שַׁעֲשׁוּעִים. אֵין כָּל סָפֵק בַּדָּבָר, כִּי הִתְוַדַּע אֶל אֵיזֶה צָעִיר יָשָׁר וְאִתּוֹ הוּא מְבַלֶּה אֶת הָעֲרָבִים. בְּלִי־סָפֵק שִׁקֵּר לִי מִיִּרְאָתוֹ, פֶּן לֹא אַרְשֶׁה לוֹ לַעֲזֹב אֶת בֵּיתִי. בְּבַקָּשָׁה מִמְּךָ, אֲדוֹנִי, אַל תְּדַבֵּר אֵלָיו מְאוּמָה, עַד אֲשֶׁר אֲגַלֶּה אֶת סוֹדוֹ. עוֹד בָּעֶרֶב הַזֶּה אֶשְׁלַח אֶת עַבְדִּי לְהִתְחַקּוֹת עַל שָׁרְשׁוֹ.

פֶּלוֹ הִסְכִּים לָזֶה בְּחֵפֶץ־לֵב, וַיַּבְטִיחַ אֶת צַ׳נְג, כִּי יְבַקֵּר אוֹתוֹ בְּיוֹם־הַמָּחֳרָת, כְּדֵי לְהִוָּדַע עַל־דְּבַר תּוֹצָאַת הַחֲקִירָה־וּדְרִישָׁה.

בָּעֶרֶב, כַּאֲשֶׁר יָצָא מִינְג־אִי אֶת הַבַּיִת, הָלַךְ אַחֲרָיו עֶבֶד בַּחֲשַׁאי, רָחוֹק מִמֶּנּוּ קְצָת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יַרְגִּישׁ בּוֹ. וְאוּלָם כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ מִינְג־אִי אֶל מָקוֹם אָפֵל, נֶעֱלַם מֵעֵינֵי הָעֶבֶד לְפֶתַע־פִּתְאֹם, כְּאִלּוּ בָּלְעָה אוֹתוֹ הָאֲדָמָה. הָעֶבֶד בִּקֵּשׁ אוֹתוֹ לְלֹא־תוֹעֶלֶת זְמַן רַב, וּלְסוֹף שָׁב הַבַּיְתָה נִבְהָל וְנִבְעָת — וַיְסַפֵּר לַאֲדוֹנוֹ עַל־דְּבַר הַמְּאֹרָע הַמּוּזָר

יָשְׁפֵה־כָּתֹם, תֵּבַת־שְׁבוֹ לְמִכְחוֹלוֹת וִיצִירוֹת אֲחָדוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה הַנִּפְלָאָה. פֶּלוֹ וְצַ׳נְג הִשְׁתּוֹמְמוּ מְאֹד לְמַרְאֵה־עֵינֵיהֶם. שְׁנֵיהֶם חִוּוּ אֶת דַּעְתָּם, כִּי הַחֲפָצִים הָאֵלֶּה מְעִידִים עַל עַצְמָם, שֶׁהָיוּ בְּמֶשֶׁךְ הַרְבֵּה שָׁנִים בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה. כְּמוֹ־כֵן חִוּוּ אֶת דַּעְתָּם, כִּי לֹא יַעֲלֶה בְּיַד שׁוּם אִישׁ מִבֵּין הַחַיִּים, לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת אָמָּנוּתִיּוֹת כָּאֵלֶּה. וּמַה שֶּׁנּוֹגֵעַ לַשִּׁירִים, הִנֵּה הָיוּ אֵלֶּה יְצִירוֹת־אָמָּנוּתִיּוֹת שֶׁאֵין דּוֹמֶה לָהֶם, כְּתוּבוֹת בְּשָׂפָה וּבְסִגְנוֹן הַמְשׁוֹרְרִים שֶׁל יְמֵי־קֶדֶם.

— פֶּלוֹ אָחִי — קָרָא צַ׳נְג הֶעָדִין, — בֹּאָה וְנֵלְכָה עִם הַנַּעַר אֶל הַמָּקוֹם, שֶׁשָּׁם קִבֵּל אֶת הַמַּתָּנוֹת יִקְרֵי־הָעֵרֶךְ הָאֵלֶּה. אוּלַי יַעֲלֶה בְּיָדֵינוּ לְגַלּוֹת אֶת הַסּוֹד הַזֶּה. אֵין שׁוּם סָפֵק בַּדָּבָר כִּי דְבָרָיו נְכוֹנִים; וְאוּלָם הֵם עוֹבְרִים אֶת גְּבוּל־הֲבָנָתִי.

וּשְׁלָשְׁתָּם הָלְכוּ לְמִשְׁכַּן־טַאוֹ.

הֵם בָּאוּ אֶל מָקוֹם אֶחָד, שֶׁשָּׁם הָיָה הַצֵּל מְרֻבֶּה בְּיוֹתֵר. הָאֵזוֹב שֶׁצָּמַח שָׁם הָיָה רַךְ וְיָרוֹק יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּיֶתֶר הַמְּקוֹמוֹת. רֵיחַ־הַפְּרָחִים הָיָה שָׁם נָעִים מְאֹד, וְהָאֲפַרְסְקִים הֶאְדִּימוּ מִבֵּין הֶעָלִים. מִינְג־אִי צָעַק מִפַּחַד, כִּי מִסָּבִיב לוֹ הָיוּ רַק קְבָרִים. בַּמָּקוֹם שֶׁהִתְנַשֵּׂא גַּג־הַתְּכֵלֶת לָרוֹם, הָיָה חָלָל רֵיק. בִּמְקוֹם יְרַקְרַק וְזָהָב, שֶׁבָּהֶם הָיְתָה מְצֻיֶּרֶת הַגְּזוּזְטְרָה, נִרְאוּ עָלִים מַבְרִיקִים

נָתְנָה לוֹ לְמַזְכֶּרֶת תֵּבַת־שְׁבוֹ *) קְטַנָּה לְמִכְחוֹלוֹת, הָרְאוּיָה לְקַשֵּׁט אֶת שֻׁלְחַן־הַכְּתִיבָה שֶׁל הַמְּשׁוֹרֵר הַיּוֹתֵר גָּדוֹל.

בְּלֵב מָלֵא צַעַר וְיָגוֹן, עָזַב מִינְגְ־אִי אֶת בֵּית־טַאוֹ.

שָׁקוּעַ בְּמַחֲשָׁבוֹת נוּגוֹת, שָׁב מִינְגְ־אִי לְבֵית־צַ׳נְג. עַל מִפְתַּן־הַבַּיִת פָּגַשׁ אֶת אָבִיו וְאֶת צַ׳נְג, הַמְּחַכִּים לְבוֹאוֹ בְּקֹצֶר־רוּחַ.

— בְּנִי — שָׁאַל פֶּלוֹ, — אֵיפֹה בִּלִּיתָ אֶת הָעֲרָבִים?

מִינְגְ־אִי עָמַד נִבְהָל וְנִרְעָשׁ, וְלֹא יָכֹל לְהוֹצִיא מִפִּיו מִלָּה. אָז הִכָּה אוֹתוֹ פֶּלוֹ בְּמַקְלוֹ, וַיְצַו עָלָיו לְגַלּוֹת מִיָּד אֶת סוֹדוֹ. סוֹף־סוֹף — מִיִּרְאָתוֹ אֶת אָבִיו, וּמִיִּרְאָתוֹ אֶת הַחוֹק הַגּוֹזֵר: „הַבֵּן, אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע בְּקוֹל אָבִיו, יַלְקוּהוּ מֵאָה מַלְקוֹת" — סִפֵּר מִינְגְ־אִי לְאָבִיו אֶת כָּל הַדָּבָר. פְּנֵי־צַ׳נְג חָוְרוּ, בְּשָׁמְעוֹ אֶת הַסִּפּוּר הַזֶּה.

— שְׁמַע־נָא, הַנַּעַר! — קָרָא צַ׳נְג, — מִיָּמַי לֹא שָׁמַעְתִּי אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה. מְאוּם לֹא שָׁמַעְתִּי עַל־אוֹדוֹת הָאִשָּׁה הַזֹּאת. — הִנְנִי בָּטוּחַ, כִּי לֹא הֵעַזְתָּ לְשַׁקֵּר. לְחִידָה הָיָה בְּעֵינַי הַדָּבָר הַזֶּה.

מִינְגְ־אִי הֶרְאָה אֶת הַמַּתָּנוֹת, שֶׁקִּבֵּל מִטַּאוֹ: אֲרֵי־

*) מִין אֶבֶן־יְקָרָה — אַגַּט

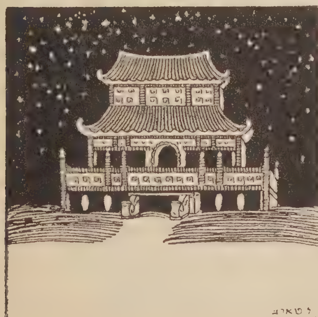
מִלְחֶמֶת יו־קוֹנְג עִם הַשָּׂטָן

בְּגַוְנֵי־הַסְּתָו; וּבִמְקוֹם הַטִּירָסָה הַגְּדוֹלָה, הָיָה מְעִי־קֶבֶר עַתִּיק, מְכֻסֶּה אֵזוֹב רָב, שֶׁהַכְּתֹבֶת שֶׁעָלָיו נִמְחֲקָה מֵרֹב יָמִים. הַבַּיִת נֶעֱלָם.

צַ'נְג נִזְכַּר פִּתְאֹם בִּדְבַר־מָה. הוּא בִּטֵּא בִשְׂפָתָיו אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁיר: „עַל קֶבֶר סִי־טַאוֹ אֲפַרְסְקִים יִפְרָחוּ". אַחֲרֵי־כֵן פָּנָה לַאֲבִי מִינְג־אִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו:

— שְׁמַע־נָא, אָחִי פֶּלוֹ! הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר הִקְסִימָה אֶת בְּנָהּ, נָחָה בַקֶּבֶר הַזֶּה. זֹאת הִיא סִי־טַאוֹ הַמְפֻרְסֶמֶת, אֲשֶׁר לָקְחָה שְׁבִי אֶת לֵב מְשׁוֹרְרֵנוּ הַגָּדוֹל קַאוֹ־פִּין. הוּא אֲשֶׁר נָתַן לָהּ בְּמַתָּנָה אֶת כִּתְבֵי־הַיָּד וְאֶת הַדְּבָרִים הָאָמָנוּתִים הָאֵלֶּה. סִי־טַאוֹ לֹא מֵתָה, כְּדֶרֶךְ שֶׁמֵּתוֹת יֶתֶר הַנָּשִׁים. חֵלֶק מִנִּשְׁמָתָהּ נִשְׁאַר בַּיַּעַר הַזֶּה.

צַ'נְג גָּמַר אֶת דְּבָרָיו וַיִּדֹּם. אֵיזֶה פַּחַד לֹא־בָרוּר תְּקָפָם אוֹתָם. עַרְפִלֵּי־בֹקֶר כִּסּוּ אֶת עֲבִי־הַיַּעַר הָעוֹמֵד בְּשַׁלֶּכֶת, וַיִּשְׁפְּכוּ קֶסֶם עַל סְבִיבָם. רוּחַ קַל הֵבִיא בִּכְנָפָיו אֶת רֵיחַ־הַפְּרָחִים הַנּוֹבְלִים הָאַחֲרוֹנִים. וְהָעֵצִים הַצּוֹמְחִים לְיַד הַדֶּרֶךְ, כְּאִלּוּ לָחֲשׁוּ בְּתוֹךְ הַדְּמָמָה: סִי־טַאוֹ.

מִלְחֶמֶת יוּ־קוֹנְג עִם הַשָּׂטָן

שׁוֹמְרֵי־רֹאשׁ הַבּוֹגְדִיחַן הַשְּׁלֹשָׁה־עָשָׂר, הָיוּ מְפֻרְסָמִים בִּגְבוּרָתָם וְאֹמֶץ־לִבָּם. אֶל הַגְּדוּד הַזֶּה נִתְקַבְּלוּ אֲנָשִׁים גִּבּוֹרִים מִכָּל קְצוֹת הַמַּמְלָכָה הָעֲנָקִית הַזֹּאת.

בַּיָּמִים הָהֵם נֶעֶרְכוּ מִשְׂחֲקֵי־הַהִתְחָרוּת, כְּדֵי לָדַעַת מִי הֵם הָרָצִים הַיּוֹתֵר מְהִירִים, מִי הֵם הַמְּצֻיָּנִים בֵּין שׁוֹלְפֵי־הַחֶרֶב וְדוֹרְכֵי־הַקֶּשֶׁת—וּמִי הוּא הַנִּבְחָר בַּגִּבּוֹרִים.

בְּיִחוּד עוֹרְרוּ הִתְעַנְיְנוּת מְרֻבָּה מִשְׂחֲקֵי־הַהִתְחָרוּת, אֲשֶׁר נוֹעֲדוּ עַל־פִּי מִצְוַת הַבּוֹגְדִיחַן לִבְחֹן בָּהֶם אֶת הַגִּבּוֹרִים; — וּמִי אֲשֶׁר יְנַצֵּחַ אֶת הַמִּתְחָרִים אִתּוֹ, יִתְמַנֶּה לְשַׂר־הַגְּדוּד, זֹאת־אוֹמֶרֶת: בְּיָדוֹ תִּהְיֶה הַמִּשְׂרָה הַיּוֹתֵר גְּבֹהָה בְּכָל הַמַּמְלָכָה.

מִשְׂחֲקֵי־הַהִתְחָרוּת אָרְכוּ שִׁבְעָה יָמִים. הַמִּתְחָרִים בָּאוּ לְמֵאוֹת; אַלְפֵי אֲנָשִׁים נָהֲרוּ מִכָּל עֵבֶר לִרְאוֹת בַּמִּשְׂחָקִים, וְהוֹד־מַלְכוּתוֹ בֶּן־הַשָּׁמַיִם, יָשַׁב עַל כִּסֵּא־מִשְׁפָּט לִשְׁפֹּט בֵּין הַמִּתְחָרִים.

הַמִּשְׂחָקִים הָיוּ שׁוֹנִים וְרַבִּים; וּבְכֻלָּם הָיָה הַמְנַצֵּחַ

מִקַּשְׁתָּם פָּגַע בְּאֶמְצַע הַמָּגֵן. גַּם יוּ־קוֹנְג יָרָה פַּעַם אַחַר פַּעַם בִּמְהִירוּת כָּל־כַּךְ גְּדוֹלָה, עַד כִּי בְּטֶרֶם שֶׁהִסְפִּיק הַחֵץ הָרִאשׁוֹן לְפַלֵּחַ אֶת הַמָּגֵן, כְּבָר עָפוּ אַחֲרָיו שְׁלֹשָׁה אֲחֵרִים. אָכֵן הִשְׁתּוֹמְמוּ מְאֹד הָרוֹאִים, לְמַרְאֵה הַדָּבָר הַזֶּה.

מַהֵר נוֹכְחוּ כֻּלָּם לָדַעַת, כִּי כָּל שְׁנֵים־עָשָׂר הַחִצִּים שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הַמִּתְחָרִים פָּגְעוּ בְּאֶמְצְעוּת הַמָּגֵן,—וְאַף לְאֶחָד מֵהֶם לֹא עָלָה הַנִּצָּחוֹן.

וְאוּלָם הָעָם לֹא קִבֵּל בְּרָצוֹן פְּסַק־דִּין כָּזֶה. הָעָם שָׁאַף לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי הַמְנַצֵּחַ. פְּקִידֵי־הַמַּמְלָכָה הִקְשִׁיבוּ לִדְבָרָיו וַיְצַוּוּ לִתְלוֹת אֶת הַמַּטָּרָה עַל עֲנַף־עֵץ גָּבֹהַּ, בְּאֹפֶן שֶׁהָרוּחַ יָנִיעַ אוֹתָהּ. מֻתָּר הָיָה לִירוֹת אֶל הַמַּטָּרָה רַק פַּעַם אַחַת; בְּיָרִיָּה הַזֹּאת הָיָה תָּלוּי אֵיךְ יֶחֱרַץ הַבּוֹגְדִיחַן אֶת מִשְׁפָּטוֹ.

כַּאֲשֶׁר עָמְדוּ שְׁנֵי הַקַּשָּׁתִים הָרִאשׁוֹנִים עַל מַעֲמָדָם, רוּחַ קַל הֵנִיעַ כִּמְעַט אֶת הַמָּגֵן הַכָּבֵד, שֶׁהִתְנוֹעֵעַ אַט־אַט, כְּמוֹ מְטֻטֶּלֶת. חֵץ אֶחָד פָּגַע בְּהֶקֵּף־הָעִגּוּל, הַשֵּׁנִי — לֹא רָחוֹק מֵאֶמְצְעוּת־הַמָּגֵן. וְאוּלָם כַּאֲשֶׁר הִתְכּוֹנֵן יוּ־קוֹנְג לִדְרֹךְ אֶת קַשְׁתּוֹ, נֵעוֹר לְפֶתַע רוּחַ חָזָק וַיְנַדְנֵד אֶת הָעֵץ בְּחָזְקָה, עַד כִּי הַמָּגֵן הַכָּבֵד הַתָּלוּי עָלָיו הָיָה דוֹמֶה לְזִמֹּרֶת קְטַנָּה, מֻשְׁלָכָה בֵּין מִשְׁבְּרֵי־יָם.

— לְדַאֲבוֹנִי, רֵעִי הָאֻמְלָל, אֵינְךָ יָכֹל לְקַוּוֹת עוֹד

צָעִיר אֶחָד בִּלְתִּי־יָדוּעַ, וּשְׁמוֹ יוּ־קוֹנְג. הוּא הֵבִיא אֶת כֻּלָּם לִידֵי הִשְׁתּוֹמְמוּת בִּגְבוּרָתוֹ וּזְרִיזוּתוֹ. בְּהִתְחָרוּת־הַמֵּרוֹץ הוּא עָמַד הָרִאשׁוֹן אֵצֶל הַמַּטָּרָה, — וְהוּא הִצְטַיֵּן בְּכִשְׁרוֹנוֹ לְהֵאָבֵק וּלְהִלָּחֵם בְּחֶרֶב — וְלִירוֹת בְּקֶשֶׁת.

הַחֵלֶק הַיּוֹתֵר חָשׁוּב בַּמִּשְׂחָק, הָיְתָה מִלְחֶמֶת־הַתְּנוּפָה בֵּין מוֹרֵי־הַקֶּשֶׁת. מֵאָה קַשָּׁתִים הַיּוֹתֵר מְצֻיָּנִים נִסְפְּחוּ בַּיּוֹם הַזֶּה עַל הַלּוֹחֲמִים הָאֵלֶּה, וּבֵינֵיהֶם הָיָה יוּ־קוֹנְג הַתַּקִּיף וְהַזָּרִיז.

הֲמוֹן־הָרוֹאִים קִדֵּם אֶת פָּנָיו בִּמְחִיאוֹת־כַּפַּיִם סוֹאֲנוֹת, מִפְּנֵי שֶׁכֻּלָּם הָיוּ בְּטוּחִים, כִּי הַמִּשְׂחָק שֶׁבּוֹ יִשְׁתַּתֵּף יוּ־קוֹנְג יַעֲלֶה יָפֶה וְיִמְשֹׁךְ אֶת הַלֵּב.

וְאַף אָמְנָם לֹא נִכְזְבָה תוֹחַלְתָּם, כִּי הוֹדָעַת־הַמַּלְכוּת שֶׁל הַיּוֹם הֶחָשׁוּב הַזֶּה אוֹמֶרֶת: „מֵעוֹלָם לֹא הָיְתָה עוֹד בְּמַמְלֶכֶת־הַשָּׁמַיִם מִלְחֶמֶת־תְּנוּפָה יָפָה וְכַבִּירָה, כְּמוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה".

בְּסוֹף הַמִּשְׂחָק נִשְׁאֲרוּ רַק שְׁלֹשָׁה מִתְחָרִים. שְׁנַיִם מֵהֶם הָיוּ חַבְרֵי־הַגְּדוּד, וְהַשְּׁלִישִׁי הָיָה יוּ־קוֹנְג. אַף־עַל־פִּי שֶׁגִּבּוֹרֵנוּ הָיָה הַצָּעִיר שֶׁבָּהֶם, בְּכָל זֹאת לֹא נָפַל מֵהֶם בִּגְבוּרָה. בְּאָחֳזוֹ עַל נִקְלָה בְּאֶצְבָּעוֹ אֶת מֵיתַר־הַקֶּשֶׁת, נִגַּשׁ בְּצַעֲדֵי־אוֹן אֶל מְקוֹם־מַעֲמָדוֹ. שְׁנֵי הַצְּעִירִים הַמִּתְחָרִים אִתּוֹ הִקְדִּימוּהוּ וַיּוֹרוּ אֶל הַמַּטָּרָה. אַף אֶחָד מֵהֶם לֹא הֶחֱטִיא אֶת הַמַּטָּרָה אַף פַּעַם אֶחָת. כָּל חֵץ שֶׁעָף

כְּדֵי לִהְיוֹת הַמַּנְהִיג שֶׁל אֲנָשִׁים, שֶׁהַרְבֵּה שְׁנוֹת עֲבוֹדָה בַּגְּדוּד עָבְרוּ עֲלֵיהֶם.

הֶהָמוֹן קִבֵּל גִּלּוּי־דַעַת זֶה בְּאוֹתוֹת שֶׁל אִי־רָצוֹן. גַּם הַבּוֹגְדִיחַן חָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת, מַה לְהָשִׁיב עַל הַטַּעֲנָה הַזֹּאת, כִּי הוּא בְּעַצְמוֹ מָצָא אוֹתוֹ צָעִיר יוֹתֵר מִדַּי, כְּדֵי לְכַהֵן בִּכְהוּנָה גְדוֹלָה כָּזֹאת.

יוּ־קוֹנְג בָּא לוֹ לְעֵזֶר בִּמְבוּכָתוֹ:

— אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! —אָמַר בַּעֲנָוָה,— נָכוֹן אֲנִי לְנַסּוֹת עוֹד פַּעַם אֶת כֹּחִי בִּירִיָּה, כְּדֵי לְהוֹכִיחַ, אִם הָיְתָה פֹּה יַד־הַמִּקְרֶה בִּלְבָד. וְאוּלָם יוֹדֵעַ אֲנִי בְּעַצְמִי, כִּי הִנְנִי עוֹד צָעִיר, וְאֵינֶנִּי רָאוּי לִהְיוֹת הַמַּנְהִיג. מְאֹד הָיִיתִי חָפֵץ לִרְכֹּשׁ לִי נִסָּיוֹן תַּחַת הַשְׁגָּחָתוֹ שֶׁל בֶּן־הַשָּׁמַיִם. הִנְנִי מְבַקֵּשׁ אֵפוֹא מִשְׂרָה דַלָּה בַּחֲצַר הַמַּלְכוּת.

הַנְּאוּם הַזֶּה מָצָא חֵן בְּעֵינֵי כֹּל. הַבּוֹגְדִיחַן עִטֵּר אוֹתוֹ בְּזֵר־הַנִּצָּחוֹן, וַיִּגְמֹר בְּדַעְתּוֹ לְמַנּוֹתוֹ כַּעֲבֹר שָׁנִים מִסְפָּר לְרֹאשׁ־הַגְּדוּד.

לְמִן הַיּוֹם הַהוּא לֹא הָיָה אַף אִישׁ אֶחָד בְּבִירַת סִין, שֶׁיִּהְיֶה אָהוּב וְנַעֲרָץ, כְּמוֹ יוּ־קוֹנְג.

וְלַגִּבּוֹר הַצָּעִיר הַזֶּה הָיָה שׂוֹנֵא, אֲשֶׁר אָרַב לוֹ בַּסֵּתֶר לָקַחַת אֶת נַפְשׁוֹ. זֶה הָיָה אִי־שֵׁין. הוּא הָיָה הַשָּׂטָן, אֲשֶׁר לָבַשׁ צוּרַת־אֱנוֹשׁ, בִּכְדֵי לְבַצַּע אֶת זְמָמוֹ.

לְנִצָּחוֹן, — אָמַר אֶחָד מִמַּעֲרִיצֵי־יוּ־קוֹנְג, — בַּפַּעַם הַזֹּאת לֹא יַעֲלֶה בְּיָדְךָ לְקַבֵּל פְּ־ס.

מִסָּבִיב נִשְׁמְעָה תְּלוּנָה חֲרִישִׁית:

— צָרִיךְ לִדְחוֹת אֶת הַיְרִיָּה, עַד שֶׁיַּעֲבֹר הָרוּחַ. תְּנוּ לוֹ אֶת הַיְכֹלֶת לְנַסּוֹת אֶת כֹּחוֹ בְּפַעַם אַחֶרֶת!

אַחַד־הַקַּשָּׁתִים הִסְכִּים לָזֶה בְּחֵפֶץ־לֵב. וְאוּלָם יוּ־קוֹנְג הוֹדָה לוֹ בְּעַד טוּב־לִבּוֹ, וְלֹא הִסְכִּים לְשַׁנּוֹת מֵהַתְּנָאִים שֶׁקִּבֵּל עַל עַצְמוֹ מֵרָצוֹן. טוֹב־טוֹב לוֹ לְהַפְסִיד, מֵאֲשֶׁר לְשַׁנּוֹת אֶת דְּבָרוֹ.

הוּא דָרַךְ קַשְׁתּוֹ — וַיְכוֹנֵן חֵץ אֶל הַמָּגֵן. עֵינוֹ הָיְתָה חַדָּה וּמְהִירָה עַד מְאֹד, — וְלַמְרוֹת הָרוּחַ שֶׁהִתְחוֹלֵל בְּזַעַם, פָּגַע חִצּוֹ בְּאֶמְצְעוּת הַמָּגֵן בְּדִיּוּק. הוּא הָיָה הַמְנַצֵּחַ!

בְּטֶרֶם שֶׁקָּם הַבּוֹגְדִיחָן מִמְּקוֹם־מוֹשָׁבוֹ, כְּדֵי לְהַכְרִיז עַל הַנִּצָּחוֹן שֶׁנָּחַל יוּ־קוֹנְג, עָמַד בְּרֹאשׁ הַטּוּר אַחַד־הַקַּשָּׁתִים וּשְׁמוֹ אִי־שִׁין, וַיִּדְרֹשׁ בְּקוֹל גָּדוֹל מִשְׁפַּט־צֶדֶק.

— הַצַּע אֶת טַעֲנוֹתֶיךָ — אָמַר הַמֶּלֶךְ.

— אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! — אָמַר אִי־שִׁין בְּכַעַס, — אֵין זֹאת, כִּי הַהַצְלָחָה הֵאִירָה פָּנִים לַצָּעִיר הַזֶּה, בְּמֶשֶׁךְ כָּל יְמֵי־הַמִּשְׂחָק הָאֵלֶּה. מְעִידָה עַל זֶה יְרִיָּתוֹ הָאַחֲרוֹנָה, שֶׁהָיְתָה מְכֻוֶּנֶת הֵיטֵב, הוֹדוֹת רַק לָרוּחַ הָרָצוּי לוֹ.

אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! הוּא הִנֵּהוּ עוֹד צָעִיר יוֹתֵר מִדַּי,

אותו חֲבֵרָיו.

— יַעַן כִּי אֵינֶנִּי מַאֲמִין לוֹ, — עָנָה הַצָּעִיר.

— וַהֲלֹא רִפָּא אֶת בַּת־הַמַּנְדָּרִין וְעוֹד אֲנָשִׁים, הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר כָּל הָרוֹפְאִים גַּם יָחַד.

— וְאוּלָם לִי אֵין כָּל אֵמוּן בּוֹ — עָנָה יוּ־קוֹנְג, — עַיִן רָעָה יֵשׁ לוֹ.

כַּאֲשֶׁר נוֹדְעוּ לְאִי־שֵׁין דִּבְרֵי יוּ־קוֹנְג, חָרָה אַפּוֹ מְאֹד. הוּא הֶחְלִיט בְּנַפְשׁוֹ לִנְקֹם מִיּוּ־קוֹנְג נְקָמָה גְּדוֹלָה שִׁבְעָתַיִם.

סוֹף־סוֹף נֶעְתַּר יוּ־קוֹנְג לַחֲבֵרָיו שֶׁהֱסִיתוּהוּ לִשְׁאֹל בַּעֲצַת הַמְּכַשֵּׁף (כִּי סַכָּנַת־הַמָּוֶת שֶׁרִחֲפָה עַל עַבְדּוֹ הַחוֹלֶה הִמְרִיצַתְהוּ לְכָךְ.) — וַיֵּלֶךְ אֵלָיו בְּלֵב חָרֵד.

שִׂמְחַת אֵין קֵץ מִלְּאָה אֶת לֵב אִי־שֵׁין, בִּרְאוֹתוֹ אֶת הַגִּבּוֹר הַצָּעִיר עוֹמֵד לְפָנָיו. הוּא הָיָה בָּטוּחַ, כִּי אוֹיְבוֹ לֹא יִמָּלֵט עַתָּה מִצִּפָּרְנָיו. וְהוּא שָׂמַח מֵרֹאשׁ עַל הָרָעָה שֶׁיָּמִיט עַל רֹאשׁוֹ.

— הִנֵּה בָּאתָ סוֹף־סוֹף לְבַקְּרֵנִי, אֲדוֹנִי הַנִּכְבָּד! — אָמַר אִי־שֵׁין בְּלַעַג מָר. — הוֹדוֹת לְמַחֲלַת־עַבְדְּךָ, הוֹאַלְתָּ לְבַקְּרֵנִי סוֹף־סוֹף.

— אֵיךְ זֶה נוֹדַע לְךָ הַדָּבָר, כִּי חוֹלֶה הוּא עַבְדִּי? — שָׁאַל יוּ־קוֹנְג בְּתִמָּהוֹן.

— אַל־נָא תִּתְמַהּ, אֲדוֹנִי. הַאִם לֹא יָדַעְתָּ, כִּי חוֹזֶה

הַשָּׂטָן הַזֶּה נֶעֱלַם תֵּכֶף אַחֲרֵי הַמְשַׂחֲקִים—וַיָּשָׁב אֶל הָעִיר בִּדְמוּת מְכַשֵּׁף.

בְּתוֹר מְכַשֵּׁף הִגִּיעַ בִּמְהֵרָה לִידֵי שִׁלְטוֹן וָאֱיָל, כִּי כָּל הַנִּסְתָּרוֹת הָיוּ גְּלוּיִים וִידוּעִים לוֹ. עַל כָּל שְׁאֵלָה, וְלוּ גַם הַיּוֹתֵר חֲמוּרָה, מָצָא תְּשׁוּבָה נְכוֹנָה. בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה הָיוּ צוֹבְאִים הֲמוֹנִים עַל פִּתְחוֹ, לִשְׁאֹל מִפִּיו עֵצָה בְּדַאֲגוֹתֵיהֶם וְצָרוֹת נַפְשָׁם. הוּא יָדַע לְהַגִּיד מֵרֹאשׁ אֶת יוֹם־הַמָּוֶת שֶׁל כָּל אִישׁ.

וְאוּלָם אֶל הַצְלָחָתוֹ זוֹ הִתְיַחֵס בְּשִׁוְיוֹן־רוּחַ גָּמוּר. לֹא לְשֵׁם־זֶה הוּא לָבַשׁ צוּרַת־אֱנוֹשׁ. כַּוָּנָתוֹ הָיְתָה רַק לְהָרַע לְיוּ־קוֹנְג וּלְרָדְפֵהוּ עַד רִדְתּוֹ שָׁחַת. הוּא חִכָּה בְסַבְלָנוּת לִשְׁעַת־הַכֹּשֶׁר, בִּכְדֵי לִתְפֹּשׂ בְּצִפָּרְנָיו אֶת טַרְפּוֹ הָאֻמְלָל. הַרְבֵּה עָמַל וְיָגַע לִתְפֹּשׂ אֶת יוּ־קוֹנְג, וְאוּלָם כָּל עֲמָלוֹ הָיָה לַשָּׁוְא.

וְהִנֵּה סוֹף־סוֹף הִגִּיעָה הַשָּׁעָה שֶׁקִּוָּה לָהּ בְּכִלְיוֹן־עֵינָיִם.

עַבְדּוֹ הַנֶּאֱמָן שֶׁל הַגִּבּוֹר יוּ־קוֹנְג חָלָה בְמַחֲלָה בִּלְתִּי יְדוּעָה עַד כֹּה בְּאֶרֶץ סִין. מַצָּבוֹ הוּרַע מֵרֶגַע לְרֶגַע, עַד כִּי חַיָּיו הָיוּ בְסַכָּנָה. הָרוֹפְאִים הַיּוֹתֵר טוֹבִים אֲשֶׁר בְּעִיר־הַבִּירָה, לֹא הִכִּירוּ לָדַעַת אֶת מַחֲלָתוֹ וְלֹא יָדְעוּ מַרְפֵּא לָהּ.

— מַדּוּעַ זֶה לֹא תִשְׁאַל עֵצָה מִפִּי אֵי־שֵׁין? — שְׁאָלוּ

לְמָחֳרָת הָלַךְ אֶל חָרָשֵׁי־הַבַּרְזֶל וַיִּבְחַן אֶת חַרְבוֹתֵיהֶם הַיּוֹתֵר מְצֻיָּנוֹת, עַד אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ אַחַת מֵהֶן.

הוּא שָׁב לְבֵיתוֹ מְזֻיָּן בַּחֶרֶב הַיּוֹתֵר חַדָּה וְהַיּוֹתֵר חֲזָקָה מִכָּל הַחֲרָבוֹת אֲשֶׁר רָאָה בָּעִיר. בְּלִי פַּחַד עָלָה עַל מִשְׁכָּבוֹ, כְּדֵי לְחַזֵּק אֶת נַפְשׁוֹ בַּשֵּׁנָה. לְמָחֳרָת קָם בְּשָׁעָה מְאֻחֶרֶת. הוּא אָכַל בְּתֵאָבוֹן אֶת אֲרֻחָתוֹ הַשְּׁמֵנָה, וְאַחֲרֵי־כֵן בִּלָּה כָּל הַיּוֹם בְּחֶבְרַת רֵעָיו. הוּא הִתְלוֹצֵץ וַיִּשְׂמַח אִתָּם, כְּאִלּוּ לֹא רִחֲפָה סַכָּנָה עַל פָּנָיו; וְכַאֲשֶׁר פָּרַשׂ הַלַּיְלָה אֶת מֶמְשַׁלְתּוֹ עַל הָאָרֶץ, נִפְרַד בִּבְרָכָה מֵאֵת רֵעָיו וַיָּשָׁב אֶל חַדְרוֹ.

לִבּוֹ הִגִּיד לוֹ, כִּי מַהֵר יִתְנַפְּלוּ עָלָיו הַמַּזִּיקִים אוֹיְבֵי־הָאָדָם. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁיָּדַע מֵרֹאשׁ, כִּי לֹא יְנַחֵל נִצָּחוֹן בַּמִּלְחָמָה הַזֹּאת, בְּכָל־זֹאת גָּמַר בְּלִבּוֹ לְהִלָּחֵם עִם אוֹיְבָיו עַד הַסּוֹף.

פִּתְאֹם הִגִּיעַ לְאָזְנָיו רַעַשׁ חָזָק וְאָיֹם, כִּילְלַת הַסְּעָרָה הַמִּתְחוֹלֶלֶת, — וַעֲנָק נוֹרָא נָפַל הַחַדְרָה בְּקָרְאוֹ לְנִקְמַת־הַשָּׁמַיִם עַל רֹאשׁ הַמְּשֻׁגָּע, אֲשֶׁר מָצָא עֹז בְּנַפְשׁוֹ לְהִלָּחֵם עִם אֵלִים.

מִבְּלִי לְפַקְפֵּק אַף רֶגַע, הִתְחִיל תֵּכֶף יוּ־קוֹנְג בַּמִּלְחָמָה, בִּמְנוּחָה שְׁלֵמָה וּבְלִי כָּל פַּחַד. הוּא צָעַד בִּגְבוּרָה לִקְרַאת הָעֲנָק הָאָיֹם וַיִּפְגַע בּוֹ בְּחַרְבּוֹ פַּעַם אַחַת וְלֹא הוֹסִיף — וּכְרֶגַע נָפַל שָׁדוּד לְרַגְלָיו זֶה אוֹיְבוֹ הַנּוֹרָא.

אָנֹכִי וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינַי? — עָנָה אִי־שִׁין, — וּמִפְּנֵי שֶׁגַּם אַתָּה תָּמוּת עוֹד לִפְנֵי מוֹלַד־הַיָּרֵחַ, לָכֵן...

— הֹם! נָבָל! אֵין אִישׁ יוֹתֵר חָזָק וְגִבּוֹר מִמֶּנִּי, — הִפְסִיק יוּ־קוֹנְג אֶת דְּבָרָיו. — עֲשֵׂה מַה שֶּׁמּוּטָל עָלֶיךָ — תֵּן רְפוּאָה לְעַבְדִּי.

— עַל עַבְדְּךָ נִגְזְרָה גְּזֵרַת־מָוֶת, — וְהוּא יָמוּת עוֹד בְּטֶרֶם שׁוּבְךָ לְבֵיתְךָ; וּכְפִי שֶׁאָמַרְתִּי לְךָ, תָּמוּת גַּם אַתָּה, אִם תִּתְנַגֵּד לִרְצוֹנִי.

— כֶּלֶב נִבְזֶה! — קָרָא יוּ־קוֹנְג בְּשֶׁצֶף־קֶצֶף, — לַשָּׁוְא תְּאַיֵּם עָלַי, אֵינֶנִּי שָׂם־לֵב לִדְבָרֶיךָ! עֲשֵׂה כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ— וַאֲנִי הִנְנִי מְתָעֵב אוֹתְךָ בְּכָל לִבִּי וְנַפְשִׁי. מְאֵרַת־אֱלֹהִים תִּפֹּל עַל רֹאשְׁךָ!

הוּא עָזַב נִרְגָּז אֶת בֵּית הַקּוֹסֵם וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ. בְּבֹאוֹ הַבַּיְתָה מָצָא, כַּמּוּבָן, אֶת עַבְדּוֹ מֵת.

עַד לְמוֹלַד־הַיָּרֵחַ נִשְׁאֲרוּ עוֹד רַק שְׁנֵי יָמִים. אִם לֹא שִׁקֵּר הַקּוֹסֵם, נִשְׁאֲרוּ לוֹ רַק שְׁנֵי יָמִים לִחְיוֹת. יוּ־קוֹנְג לֹא נִכְנַע בְּכָל־זֹאת לַקּוֹסֵם וְלֹא חָפֵץ לְהַשְׁלִים אִתּוֹ. לֹא הוֹעִילוּ בִּמְאוּם דִּבְרֵי חֲבֵרָיו, שֶׁחָפְצוּ לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ. לְהִתְרַפֵּס לִפְנֵי הַקּוֹסֵם? — הָיֹה לֹא תִּהְיֶה! הֲלֹא מַעֲשֶׂה כָּזֶה הוּא חִלּוּל־הַקֹּדֶשׁ, — אֶת בִּגְדֵי־הַשְּׂרָד אֲשֶׁר עָלָיו יְחַלֵּל. וְהוּא גָּמַר בְּלִבּוֹ לָמוּת, מֵאֲשֶׁר לְהַעֲטוֹת חֶרְפָּה עַל שְׁמוֹ.

בְּלֵב הָעֲנָק. אִי־שִׁין נִפְצַע פֶּצַע אָנוּשׁ וַיִּפֹּל בְּזַעֲקַת־שֶׁבֶר לְרַגְלֵי יוֹ־קוֹנְג וַיִּגְוַע וַיָּמֹת.

יוֹ־קוֹנְג פָּתַח אֶת חַלּוֹן־חַדְרוֹ, כְּדֵי לִשְׁאֹף אֶל קִרְבּוֹ אֲוִיר צַח. הוּא הִבִּיט אֶל הֶחָצֵר וַיַּרְא שָׁם לְמַטָּה הֲמוֹן אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר בֵּרְכוּ אוֹתוֹ בִּתְרוּעוֹת־שָׂשׂוֹן וּבִמְחִיאוֹת כַּפַּיִם. יוֹ־קוֹנְג הִשְׁתַּחֲוָה אֲלֵיהֶם לְאוֹת־תּוֹדָה.

כַּעֲבֹר רֶגַע בָּא שְׁלִיחַ־הַבּוֹגְדִיחַן וַיִּמְסֹר לְיָדוֹ כְּתָב, שֶׁבּוֹ הֶעֱלָה הוֹד־מַלְכוּתוֹ אֶת יוֹ־קוֹנְג הַגִּבּוֹר וְהַמְנַצֵּחַ לְמַדְרֵגַת שַׂר וּמַנְהִיג לְשׁוֹמְרֵי־רֹאשׁוֹ.

יוּ־קוֹנְג צָחַק צְחוֹק גָּדוֹל בְּהַבִּיטוֹ עַל הַדְּמוּת הָאֲיֻמָּה, — כִּי הַמִּפְלֶצֶת הַזֹּאת הָיְתָה עֲשׂוּיָה נְיָר בְּכִשְׁרוֹן רָב, עַד כְּדֵי לְהַטְעוֹת בַּשָּׁוְא אַף אֶת הַגִּבּוֹר הַיּוֹתֵר אַמִּיץ. פְּנֵי־הַמִּפְלֶצֶת עֻוְּוּ וַיַּבִּיעוּ אֵיבָה נִצַּחַת.

אוּלָם עָלָיו הָיָה לְהִכּוֹן הֵכֵף לִקְרַאת מִלְחָמָה חֲדָשָׁה.

הוּא טֶרֶם הִסְפִּיק לְהֵרָגַע אַחֲרֵי הַהִתְנַגְּשׁוּת הָרִאשׁוֹנָה, וּכְבָר שָׁמַע מֵחָדָשׁ קוֹל חָזָק הַדּוֹמֶה לְקוֹל הָרַעַם — וְשׁוּב נָפַל הַחַיָּה עֲנָק, שֶׁמַּרְאֵהוּ הָיָה אָיֹם מֵהָרִאשׁוֹן, וְכִידוֹן בְּיָדוֹ. הָעֲנָק נוֹפֵף בְּכִידוֹנוֹ הַגָּדוֹל עַל רֹאשׁ יְרִיבוֹ אַמִּיץ־הַלֵּב. בְּרוּחַ־חַיָּה חִכָּה יוּ־קוֹנְג לִשְׁעַת־הַכֹּשֶׁר. וְכַאֲשֶׁר פִּקְפֵּק הָעֲנָק רֶגַע קָט, קָפַץ אֵלָיו יוּ־קוֹנְג וַיִּתְקַע אֶת חַרְבּוֹ בְּתָוֵהוּ.

וְשׁוּב הִתְפָּרֵץ יוּ־קוֹנְג בִּצְחוֹק גָּדוֹל, כִּי גוּף־הַמִּפְלֶצֶת הָיָה טִיט פָּשׁוּט. וְאִי־שֵׁן הַשָּׂטָן, אֲשֶׁר הוֹפִיעַ בִּדְמוּת הַמִּפְלָצוֹת הָאֵלֶּה, נִמְלַט גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת.

פִּתְאֹם נִשְׁמַע קוֹל־תֹּף חָזָק וְאַדִּיר, כְּקוֹל־הָרַעַם. הַחֶדֶר נִמְלָא קְטוֹר־הַגָּפְרִית. וְלִפְנֵי הַגִּבּוֹר הַצָּעִיר הוֹפִיעַ עֲנָק שְׁלִישִׁי אָיֹם וְנוֹרָא עַד מְאֹד. לוֹ הָיוּ שִׁבְעָה רָאשִׁים וְשֶׁבַע זְרוֹעוֹת. בְּכָל יָד — חֶרֶב־פִּיפִיּוֹת. וְהוּא הִשְׂתָּרֵחַ בִּמְלֹא־קוֹמָתוֹ עַל־פְּנֵי הַחֶדֶר וַיְנוֹפֵף בְּחַרְבוֹתָיו עַל יָמִין וְעַל שְׂמֹאל. אוּלָם יוּ־קוֹנְג הַגִּבּוֹר וְהַזָּרִיז, אֲשֶׁר יָדָיו לוֹ כְּבַרְזֶל, יָדַע לְהִשָּׁמֵר מִפְּנֵי הַמַּכּוֹת — וַיִּתְקַע אֶת חַרְבּוֹ

עַל דְּבַר מַטְּרַת הַמַּדָּעִים

עַל־דְּבַר מַטְּרַת הַמַּדָּעִים

לִפְנֵי יָמִים רַבִּים מְאֹד, חַי בְּאֶרֶץ־סִין הַבּוּדְהִיסְטָן צִ'ן־לִי־אוֹ. הוּא הִתְעַנְיֵן מְאֹד בַּמַּדָּעִים, אַף כִּי בְּעַצְמוֹ יָדַע לִקְרֹא אַךְ בְּקֹשִׁי, וְלַחְתֹּם אֶת שְׁמוֹ מָסַר לַמַּנְדָּרִינִים שֶׁהִשְׁתַּמְּשׁוּ בָּזֶה לְתוֹעַלְתָּם. וְיַעַן כִּי, לַמְרוֹת זֹאת שֶׁהָיָה בַּעַר, הִתְעַנְיֵן מְאֹד בַּמַּדָּעִים, לָכֵן שָׁאַל פַּעַם לְעַצְמוֹ שְׁאֵלָה כָּזֹאת:

—מַה הִיא מַטְּרַת־הַמַּדָּעִים, וְאֵיזוֹ תּוֹעֶלֶת מְבִיאִים הֵם לָנוּ?

וַיְצַו הַבּוּדְהִיסְטָן לְהַקְהִיל בְּיוֹם מוּעָד אֶת כָּל חַכְמֵי מַמְלֶכֶת־הַשָּׁמַיִם אֶל פְּקִין־הַבִּירָה, כְּדֵי לִשְׁמֹעַ מִפִּיהֶם תְּשׁוּבָה עַל שְׁאֵלָתוֹ.

רְצוֹן־בֶּן־הַשָּׁמַיִם — חוֹק קָדוֹשׁ הוּא לִבְנֵי־הָאָדָם.

לְיַד שַׁעֲרֵי בָּתֵּי־הַמִּדְרָשׁ שֶׁבְּכָל הַמַּמְלָכָה, נִשְׁמְעוּ קוֹל־תֻּפִּים וְקוֹלוֹת הַמַּכְרִיזִים:

—הוֹי, אַנְשֵׁי־הַמַּדָּע! עִזְבוּ־נָא אֶת סִפְרֵיכֶם — וּלְכוּ אֶל

חָכְמַת כּוֹכְבֵי־הַשָּׁמַיִם:

הַתּוֹכֵן הֶחָכָם צָעַד קָדִימָה בְּקִידוֹת וּבְהִשְׁתַּחֲוָיוֹת לְפִי הַמִּסְפָּר הַמְקֻבָּל, עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הַבּוֹגְדִיחַן — וַיֹּאמֶר בְּנִמּוּס:

— כַּאֲשֶׁר יֵצֵא אִישׁ־בַּעַר מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ הַחוּצָה בָּעֶרֶב, יַבִּיט הוּא רַק לְמַטָּה מִתַּחַת לְרַגְלָיו. וְלוּ גַּם יָרִים לִפְעָמִים אֶת עֵינָיו הַשָּׁמַיְמָה — יִרְאֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה הֵם זְרוּעִים כּוֹכָבִים, וְלֹא יָבִין בָּהֶם מְאוּמָה. וְאוּלָם שׁוֹנֶה הוּא הַדָּבָר לְגַמְרֵי אֵצֶל הַתּוֹכֵן הַמְלֻמָּד! הַכּוֹכָבִים הֵם בִּשְׁבִילוֹ — אוֹתִיּוֹת! וְהוּא קוֹרֵא בָּהֶם, כְּאָדָם הַקּוֹרֵא בַּסֵּפֶר: עַל־דְּבַר מַדְרֵגַת גֵּאוּת הַמַּיִם וְזוּטָם; וְאֵיךְ תָּאִיר הַשֶּׁמֶשׁ עַל הָאָרֶץ — בְּשֶׁפַע אוֹ בְּצִמְצוּם. בִּכְלָל, יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ מַה שֶּׁיִּהְיֶה בֶּעָתִיד.

— זֶהוּ יָפֶה מְאֹד! — אָמַר הַבּוֹגְדִיחַן, — וְאוּלָם אֱמָר־נָא לִי: מַה נַּעֲשֶׂה בָּרֶגַע הַזֶּה בְּנַנְקִין?

— אֵיךְ־זֶה אוּכַל לָדַעַת אֶת זֹאת, אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! — עָנָה הַתּוֹכֵן בְּהִשְׁתַּחֲוָתוֹ לִפְנֵי הַבּוֹגְדִיחַן בְּהַכְנָעָה.

— אָכֵן, זֹאת הִיא חָכְמָה מֵאֵין כָּמוֹהָ! — קָרָא הַבּוֹגְדִיחַן, — מַה שֶּׁיִּהְיֶה בֶּעָתִיד, אֶת זֶה אַתֶּם יוֹדְעִים, וּמַה שֶּׁנַּעֲשֶׂה בַּהֹוֶה — לֹא! יוֹתֵר טוֹב הָיָה לוּ יְדַעְתֶּם אֶת הַהֹוֶה, מֵאֲשֶׁר לָדַעַת אֶת הֶעָתִיד! לְפִי דַעְתִּי, זֶהוּ הַמַּדָּע הַיּוֹתֵר רָע. — יַעֲמֹד הַשֵּׁנִי!

פֶּקִין, לְבָאֵר לְבֶן־הַשָּׁמַיִם אֶת הַתּוֹעֶלֶת שֶׁמְּבִיאִים לָנוּ הַמַּדָּעִים שֶׁלָּכֶם.

בַּיּוֹם הַמְּיֻעָד נִקְהֲלוּ כָּל חַכְמֵי־סִין עַל־פְּנֵי הַכִּכָּר הַגְּדוֹלָה שֶׁלִּפְנֵי אַרְמוֹן־הַמֶּלֶךְ. הָיוּ פֹּה חֲכָמִים זְקֵנִים בָּאִים־בַּיָּמִים שֶׁנָּשְׂאוּ עַל אֲלֻנְקוֹת; וְגַם הָיוּ פֹּה צְעִירִים שֶׁפְּנֵיהֶם הָיוּ רְצִינִים וּמַבִּיעִים חֲשִׁיבוּת רַבָּה, כְּאִלּוּ עָלוּ בְּחָכְמָתָם עַל הַזְּקֵנִים. הָיוּ פֹּה גַּם חֲכָמִים שֶׁנָּשְׂאוּ אוֹתוֹת־כָּבוֹד מִמַּדְרֵגוֹת שׁוֹנוֹת עַל כּוֹבְעֵיהֶם; הָיוּ אֲפִילוּ כָּאֵלֶּה שֶׁהָיוּ לְבוּשִׁים חֲלָצוֹת יְרוּקוֹת — וְאַף אֲחָדִים לְבוּשִׁים מָתְנִיּוֹת כְּתֻמּוֹת!

הַבּוֹגְדִיחַן הֵעִיף עַיִן עַל מַחֲנֵה־הַחֲכָמִים, וּבִרְאוֹתוֹ כִּי נִקְהֲלוּ פֹּה כָּל חַכְמֵי־הַמַּמְלָכָה, דִּבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר:

—מִפְּנֵי שֶׁאֲנַחְנוּ דוֹאֲגִים לְאֹשֶׁר בָּנֵינוּ־הַסִּינִים וְדוֹרְשִׁים אֶת טוֹבָתָם כָּל הַיָּמִים, לָכֵן הֶחְלַטְנוּ לְבָרֵר אֶת הַשְּׁאֵלָה: אֵיזוֹ תּוֹעֶלֶת מְבִיאִים לָנוּ הַמַּדָּעִים? הֲלֹא זֶה עֵת כַּבִּירָה שֶׁהַמַּדָּעִים קַיָּמִים בָּעוֹלָם, וְלָכֵן רוֹצִים אֲנַחְנוּ לָדַעַת — לָמָּה? עֲנוּ לִי אֵפוֹא תְּשׁוּבָה נְכוֹנָה עַל שְׁאֵלָתִי, בְּלִי מִרְמָה וָכַחַשׁ: מַה הִיא מַטְרַת־הַמַּדָּעִים? — הִנֵּה אַתָּה תִּהְיֶה הָרִאשׁוֹן לַעֲנוֹת! —פָּנָה אֶל אֶחָד מִגְּדוֹלֵי־הַתּוֹכְנִים*),

— בֶּן־הַשָּׁמַיִם אָנֹכִי, וְלָכֵן אָחֵל מֵהַשָּׁמָיִם. אָכֵן, גְּדוֹלָה

*) תּוֹכֵן — אַסְטְרוֹנוֹם.

— צָרִיךְ — צָרִיךְ! — צָעַק הַבּוֹגְדִיחַן, — הַאִם נַעֲשָׂה הַכֹּל בָּעוֹלָם כְּפִי שֶׁצָּרִיךְ? עַתָּה יָבֹא כָל אֶחָד וִישַׁוֶּה — עַל־פִּי תּוֹרַתְכֶם — אֶת הַסֵּדֶר הַקַּיָּם, לְעֻמַּת זֶה שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת, — וְתָמִיד יִמְצָא בּוֹ מִגְרָעוֹת וְלֹא יִהְיֶה שְׂבַע־רָצוֹן לְעוֹלָם. גַּם זֶה מַדָּע־שָׁוְא. גֶּשׁ־הָלְאָה! — וְאַתָּה מַה תַּגֶּד־לִי?

בַּפַּעַם הַזֹּאת פָּנָה הַבּוֹגְדִיחַן בִּשְׁאֵלָתוֹ אֶל רוֹפֵא.

— הַכֹּל מוֹדִים בַּתּוֹעֶלֶת, שֶׁחָכְמָתֵנוּ מְבִיאָה לִבְנֵי־אָדָם, — עָנָה הָרוֹפֵא בְּקִידוֹת וּבְהִשְׁתַּחֲוָיוֹת. — אֲנַחְנוּ חוֹקְרִים אֶת הַסְּגֻלָּה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל צֶמַח: אֵיזוֹ שִׁקּוּיִים וְסַמֵּי־מַרְפֵּא אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת מִכָּל מִינֵי הָעֲשָׂבִים וְהַצְּמָחִים שֶׁבָּעוֹלָם. מוּבָן מֵאֵלָיו, כִּי כָל זְמַן שֶׁהָאָדָם בָּרִיא, חָכְמָתֵנוּ אֵינָהּ נְחוּצָה לוֹ; וְאוּלָם אִם יֶחֱלֶה—אֲזַי אֲנַחְנוּ מְרַפְּאִים אוֹתוֹ.

— אִם יֶחֱלֶה! וְלָמָּה־זֶה לֹא תִמְנְעוּ אֶת הָאֲנָשִׁים מֵהֲבָלִים כָּאֵלֶּה? — אָמַר הַבּוֹגְדִיחַן בְּקוֹל רַךְ מֵאֲשֶׁר עַד כֹּה, אוּלָם בְּכָל־זֹאת גַּם עַתָּה בְּכַעַס. — אֶת הָאֱמֶת עָלַי לְהַגִּיד, כִּי הָבִין לֹא אוּכַל, מַה הִיא מַטְּרַת כָּל הַמַּדָּעִים שֶׁלָּכֶם!

הוּא פָּנָה אֶל הַמְשׁוֹרֵר הַגָּדוֹל מוּ־סִי, שֶׁחַי בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, וַיֹּאמֶר אֵלָיו:

— אֱמָר־נָא לִי אַתָּה, אֵיזוֹ תוֹעֶלֶת מְבִיאִים לָנוּ הַמַּדָּעִים!

אַחֲרֵי הַתּוֹכֵן עָמַד לִפְנֵי הַבּוֹגְדִיחַן הַסְּטוֹרְיוֹן מִלְּמַד. זֶה הָיָה, כְּפִי שֶׁמְּסַפְּרִים, הַסְּטוֹרְיוֹן כָּזֶה, שֶׁיָּדַע לִקְרֹא בְּשֵׁם אֶת כָּל הַסִּינִים, שֶׁחָיוּ בְּאֵיזֶה זְמַן בָּעוֹלָם. הוּא הִשְׁתַּטֵּחַ מְלֹא־קוֹמָתוֹ לִפְנֵי הַבּוֹגְדִיחַן וַיֹּאמֶר בְּהַכְנָעָה גְדוֹלָה לֵאמֹר:

— בֶּן־הַשָּׁמַיִם! אַתָּה הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל, שֶׁאֵין דּוֹמֶה לְךָ בְּכָל הַהִסְטוֹרְיָה שֶׁלָּנוּ! הַמַּדָּע שֶׁלִּי לֹא יָעִיר עָלַי, כְּמוּבָן, אֶת קֶצֶף־חָכְמָתְךָ, כַּאֲשֶׁר הֵעִיר הַמַּדָּע שֶׁל זֶה הַקּוֹדֵם. אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בֶּעָבָר! אֲנַחְנוּ חוֹקְרִים אֶת הֶעָבָר, רוֹשְׁמִים אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים, כָּל הַשְּׁגִיאוֹת וַאֲפִילוּ—אֶת הַשְּׁטֻיּוֹת!

— בַּמַּדָּע הַזֶּה הוּא טוֹב בִּשְׁבִיל שׁוֹטִים! — צָעַק הַבּוֹגְדִיחַן, — כָּל שׁוֹטֶה יוּכַל לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי־שְׁטוּת כְּאַוַּת־נַפְשׁוֹ, וְלֹא יִהְיֶה בּוֹ כָּל אָוֶן. עָלָיו יִהְיֶה רַק לִסְמֹךְ עַל תּוֹרַתְכֶם: „הֲלֹא מַעֲשֵׂי־שְׁטוּת וּשְׁגִיאוֹת — יֹאמַר הוּא, — נַעֲשׂוּ בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמָן". הַמַּדָּע הַזֶּה הוּא הֶבֶל וּרְעוּת־רוּחַ! גֶּשׁ־הָלְאָה! — וְאַתָּה מַה מַּעֲשֶׂיךָ?

הַמְלַמֵּד הֶחָרֵד, שֶׁאֵלָיו פָּנָה הַבּוֹגְדִיחַן בִּשְׁאֵלָתוֹ, הִתְגַּבֵּר מְעַט עַל פַּחְדּוֹ וַיֹּאמֶר:

— אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בִּשְׁאֵלַת סִדּוּר־הַמְּדִינָה. עַל־פִּי אֵיזֶה אֹפֶן צָרִיךְ לְהִתְנַהֵל שִׁלְטוֹן־הַמַּמְלָכָה; אֵיזוּ חֻקִּים צְרִיכִים לְהִתְקַיֵּם; אֵיזוּ זְכֻיּוֹת צְרִיכוֹת לִהְיוֹת לַמְּנַדְּרִינִים, וְאֵיזוּ — לָעָם הַפָּשׁוּט.

הַתַּלְיָנִים עָשׂוּ כְּמִצְוַת־הַבּוֹגֵד חַן. — —

אַחֲרֵי־כֵן הִתְבּוֹנֵן הַבּוֹגְדִיחַן בַּמְּשׁוֹרֵר הַשּׁוֹכֵב מֵת לְפָנָיו — וַיִּתְעַמֵּק בְּמַחֲשָׁבוֹת. שָׁעָה אֲרֻכָּה יָשַׁב שָׁקוּעַ בְּמַחְשְׁבוֹתָיו — וּלְסוֹף אָמַר בְּנִגּוּן:

חָכָם אֶחָד הָיָה בְּכָל אַרְצִי, — וְהִנֵּה עַתָּה גַּם הוּא כְּבָר מֵת!...

מוּ־סִי הִשְׁתַּחֲוָה לִפְנֵי הַבּוֹגְדִיחַן, וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּבַת־צְחוֹק עַל שְׂפָתָיו:

—אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! לְאֶחָד מֵאֲבוֹתֶיךָ הַקַּדְמוֹנִים הָיָה גַּן נִפְלָא. צָמְחוּ בוֹ פִּרְחֵי־בֹשֶׂם נִפְלָאִים כָּל־כַּךְ בְּיָפְיָם וְרֵיחָם, עַד כִּי לֹא רַק הַדְּבוֹרִים עָפוּ אֲלֵיהֶם מִכָּל עֵבֶר, אוּלָם גַּם אֲנָשִׁים שֶׁעָבְרוּ רָחוֹק מִמֶּנּוּ פַּרְסָה וְיוֹתֵר עָמְדוּ בְּלֶכְתָּם, הֵרִיחוּ אֶת הָרֵיחַ הַנִּפְלָא וַיֹּאמְרוּ: „אָכֵן, שַׁעֲרֵי גַן־עֵדֶן נִפְתְּחוּ לְפָנֵינוּ הַיּוֹם!"

וְהִנֵּה בְּיוֹם אֶחָד נִכְנְסָה פָּרָה אֶל הַגַּן הַזֶּה, וּבִרְאוֹתָהּ אֶת הַפְּרָחִים, הֵחֵלָּה לֶאֱכֹל אוֹתָם. הִיא לָעֲסָה שׁוֹשַׁנָּה. אוּלָם מִיָּד הִשְׁלִיכָה אוֹתָהּ מִפִּיהָ, מִפְּנֵי שֶׁדָּקְרָה אוֹתָהּ בִּלְשׁוֹנָהּ. הִיא לָעֲסָה חֲבַצֶּלֶת, חֻזָּמָה רִכְפָּה*) וּמַנְשׁוֹר**), לַחֲכָה יַסְמִין — וְאֶת הַכֹּל הִשְׁלִיכָה מִפִּיהָ. —„אֵין כָּל טַעַם בַּצְּמָחִים הָאֵלֶּה! —אָמְרָה הַפָּרָה. —אֵינֶנִּי מְבִינָה כְּלָל וּכְלָל, לָמָּה־זֶּה מְפַזְּרִים אוֹתָם הָאֲנָשִׁים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה".

לְפִי דַעְתִּי, בֶּן־הַשָּׁמַיִם, יוֹתֵר טוֹב עָשְׂתָה הַפָּרָה לוּ לֹא שָׁאֲלָה אֶת הַשְּׁאֵלָה הַזֹּאת.

כַּאֲשֶׁר שָׁמַע הַבּוֹגְדִיחַן אֶת הַמָּשָׁל, חָרָה אַפּוֹ מְאֹד, וַיְצַו אֶת עֲבָדָיו:

— הָסִירוּ אֶת רֹאשׁוֹ מֵעָלָיו!

---

*) rezeda. **) lewkonia.

אֵיךְ שָׁב צִ׳ין־קִינְג לְבֵיתוֹ

אֵיךְ שָׁב צִ'ין־קִינְג לְבֵיתוֹ

יֶן־צִ'ין־קִינְג הָיָה שׁוֹפֵט בְּאֶחָד מִשֵּׁשֶׁת בָּתֵּי־הַמִּשְׁפָּט הָעֶלְיוֹנִים, אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־סִין. בְּיָמָיו הֵרִים אִישׁ־צָבָא אֶחָד, קִי־הִי־לִי, דֶּגֶל שָׁחוֹר שֶׁל מֶרֶד, וּכְשֶׁטֶף מַיִם עַזִּים הַמַּשְׁחִיתִים הַכֹּל בְּדַרְכָּם, מָשַׁךְ אַחֲרָיו הֲמוֹנִים רַבִּים.

כַּאֲשֶׁר נוֹדַע דְּבַר הַמֶּרֶד לְבֶן־הַשָּׁמַיִם, צִוָּה לַשּׁוֹפֵט, צִ'ין־קִינְג, לָלֶכֶת אֶל רֹאשׁ־הַקּוֹשְׁרִים וּלְהָשִׁיב אוֹתוֹ אֶל הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה. גַּם נָתַן לוֹ הַבּוֹגְדִיחַן מִכְתַּב־תּוֹכָחָה, לְקָרְאוֹ לִפְנֵי הֲמוֹן־הַקּוֹשְׁרִים וּלְהַזְהִיר אוֹתָם מִפְּנֵי הָעֹנֶשׁ הֶחָמוּר הַצָּפוּי לָהֶם, אִם לֹא יָשׁוּבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה.

צִ'ין־קִינְג הִצְטַיֵּן בְּחָכְמָתוֹ הָרַבָּה, בְּיָשְׁרוֹ וּבְאֹמֶץ לִבּוֹ. הַבּוֹגְדִיחַן הָיָה בָטוּחַ, כִּי רַק אִישׁ עָדִין כָּמוֹהוּ יוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ לְטוֹב עַל הִי־לִי הָאַכְזָר.

צִ'ין־קִינְג לָבַשׁ אֶת בִּגְדֵי־הַשְּׂרָד אֲשֶׁר לוֹ, נָתַן פְּקוּדוֹת בְּנוֹגֵעַ לְעִנְיָנָיו הַפְּרָטִים — וַיִּפָּרֵד מֵאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו. הוּא יָשַׁב עַל סוּסוֹ וַיִּרְכַּב לְבַדּוֹ, בְּלִי לְוָיַת־שָׂרִים, אֶל מַחֲנֵה־הַקּוֹשְׁרִים — וּמִכְתַּב־הַבּוֹגְדִיחַן בְּחֵיקוֹ.

אוּלָם הִי־לִי נָתַן אוֹת בְּמַקֵל־זָהָב — וּכְרֶגַע הָשְׁכַּךְ הָם מִסָּבִיב.

— הַס — אָמַר רֹאשׁ־הַקּוֹשְׁרִים, — אַל תַּפְרִיעוּ בְּעַד הַכֶּלֶב הַזֶּה לִנְבֹּחַ!

צִ'ין־קִינְג הוֹסִיף לִקְרֹא:

„הַאִם לֹא תֵדַע, אַתָּה הַפּוֹחֵז, כִּי הִפְקַרְתָּ אֶת עַמִּי לַדְּרַקּוֹן־הַמַּשְׁחִית? הַאִם לֹא תֵדַע, כִּי עַמִּי הוּא הַבֵּן־הַבְּכוֹר שֶׁל מֶלֶךְ־הַשָּׁמַיִם? זֶה דָּבָר יָדוּעַ, כִּי כָּל הַמֵּבִיא עַל הָעָם יִסּוּרִים וּמָוֶת בְּלִי צֹרֶךְ הֶכְרֵחִי, אֵינֶנּוּ כְּדַאי שֶׁיִּחְיֶה. אַתָּה, שֶׁהִנְּךָ מִתְאַוֶּה לְשַׁנּוֹת אֶת הַסֵּדֶר, שֶׁנִּקְבַּע עַל־יְדֵי הַחֲכָמִים וְעַל־יְדֵי הַחוֹק, אֲשֶׁר רַק לָהֶם הַיְכֹלֶת לְהַבְטִיחַ לָנוּ שַׁלְוָה וָאֹשֶׁר,—חָטָאתָ חֵטְא גָּדוֹל לֹא יְכֻפָּר!

הָהּ, עַמִּי! אַל תַּחְשֹׁב, כִּי אָנֹכִי, מַלְכְּךָ וְאָבִיךָ, חָפֵץ בְּרָעָתֶךָ. דַּאֲגָתִי הָאַחַת וְחֶפְצִי הַיּוֹתֵר עַז הוּא אָשְׁרֶךָ. אַל תָּבִיא עַל עַצְמְךָ בִּזְדוֹנְךָ אֶת קִלְלַת הַשָּׁמַיִם: שִׁמְעָה לַעֲצַת־שְׁלִיחַי!"

— הוּ־וּ! הוּ־וּ־וּ! —נָהַם הֶהָמוֹן בְּחֵמָה עַזָּה. הוּ־וּ־וּ! הוּ־וּ־וּ־וּ! — עָנָה הֵד־הֶהָרִים, כְּרַעַם בַּגַּלְגַּל אוֹ כְּיִלְלַת הַסָּעַר; — וּשְׁאוֹן־הַתֻּפִּים שׁוּב הֶחֱרִישׁ אָזְנַיִם. צִ'ין־קִינְג רָאָה אֶת הִי־לִי צוֹחֵק. הוּא הֵבִין, שֶׁשּׁוּם אִישׁ לֹא יִשְׁמַע עוֹד לְדִבְרֵי־הַמִּכְתָּב. אוּלָם בְּכָל־זֹאת קָרָא אוֹתוֹ עַד הַסּוֹף, מִפְּנֵי שֶׁגָּמַר בְּדַעְתּוֹ לְמַלֵּא אֶת שְׁלִיחוּתוֹ עַד כַּמָּה

— הֱיֵה שָׁלֵו, אֲנִי אָשׁוּב, — אָמַר אֶל עַבְדּוֹ הַזָּקֵן, שֶׁהִבִּיט בְּעֶצֶב אַחַר אֲדוֹנוֹ הַהוֹלֵךְ לִמְקוֹם־סַכָּנָה.

בְּבוֹאוֹ אֶל מַחֲנֵה־הַקּוֹשְׁרִים, יָרַד צִ׳ין־קִינְג מֵעַל סוּסוֹ וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ שׁוּרוֹת חַיָּלִים זוֹעֲמִים אֶל הִי־לִי. רֹאשׁ־הַקּוֹשְׁרִים הָאַכְזָר יָשַׁב עַל בָּמָה בֵּין מְפַקְּדָיו, מוּקָף חֲרָבוֹת מַבְרִיקוֹת וְתֻפִּים הוֹמִים, כְּקוֹל הָרַעַם בַּגַּלְגַּל. מֵאֲחוֹרָיו הִתְנוֹסֵס דֶּגֶל־מֶשִׁי — „הַדְּרָקוֹן הַשָּׁחוֹר" — וּמִלְּפָנָיו הִתְנַשְּׂאוּ לְמַעְלָה בִּשְׁרִיקָה אֲיֻמָּה לְשׁוֹנוֹת־אֵשׁ־הַמּוֹקֵד. צִ׳ין־קִינְג רָאָה עַצְמוֹת־אָדָם בְּתוֹךְ הָאֵשׁ. וּבְכָל־זֹאת לֹא עָשׂוּ עָלָיו רֹשֶׁם—לֹא הַמּוֹקֵד וְגַם לֹא עֵינֵי־הִי־לִי הַמְּפִיצוֹת רִשְׁפֵּי־אֵשׁ־הַזַּעַם.

בְּלִי פַּחַד הוֹצִיא מֵחֵיקוֹ מְגִלַּת־הַמֶּשִׁי הַכְּתֻמָּה הַסְּפוּגָה רֵיחַ־בֹּשֶׂם, שֶׁעָלֶיהָ הָיְתָה כְּתוּבָה הוֹדָעַת־הַבּוֹגְדִיחַן. הוּא נָשַׁק אֶת הַמְּגִלָּה וַיָּחֶל לִקְרֹא בְּקוֹל רַךְ וְחָזָק לִפְנֵי הֶהָמוֹן הַמַּחֲשֶׁה, אֶת דִּבְרֵי־הַבּוֹגְדִיחַן:

„דִּבְרֵי בֶּן־הַשָּׁמַיִם הַנֶּאְדָּר וְהַקָּדוֹשׁ קוֹ־טְסוּ־צִ׳ין־יַאוּ־טִי, אֶל הַמּוֹרֵד קִי־הִי־לִי וְכָל הַנּוֹהִים אַחֲרָיו".

נְהִימָה אֲיֻמָּה, הַדּוֹמָה לְנַהֲמַת־יָם גּוֹעֵשׁ אוֹ לְרַעַשׁ־יַעַר הַמִּזְדַּעֲזֵעַ בָּרוּחַ, עָנָה לְעֻמָּתוֹ: הוּ־וּ! הוּ־וּ—הוּ־וּ — הוּ־וּ־וּ! נוֹצְצוּ הַחֲרָבוֹת, הָמוּ הַתֻּפִּים, עַד כִּי רָעֲדָה הָאֲדָמָה תַּחַת רַגְלֵי צִ׳ין־קִינְג.

הָיוּ דֵי־מִלִּים בְּפִי־הָאֲנָשִׁים לְהַלֵּל אֶת אֹמֶץ־רוּחוֹ. וְהִי־לִי קָרַב אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ:

— צִ'ין־קִינְג! רוֹאֶה אָנֹכִי, כִּי הִנְּךָ בֶּאֱמֶת אִישׁ אַמִּיץ וְיָשָׁר, וּלְךָ יָאֶה כָּבוֹד וִיקָר. הִשָּׁאֶר־נָא אִתִּי וְאָנֹכִי אֶעֱשֶׂה בִּשְׁבִילְךָ הַכֹּל, מַה שֶּׁיֵּשׁ בִּיכָלְתִּי לַעֲשׂוֹת!

וְאוּלָם צִ'ין־קִינְג לֹא שָׁעָה לִדְבָרָיו, וַיֹּאמֶר בְּעֹז:

— טוֹב לִי מוֹתִי, מֵאֲשֶׁר לְהִתְחַבֵּר אֵלֶיךָ בְּדֶרֶךְ־רֶשַׁע וַאֲבַדּוֹן. שׁוּם אִישׁ לֹא יֹאמַר עַל צִ'ין־קִינְג, כִּי הִתְחַבֵּר בְּאֵיזֶה זְמַן מִן הַזְּמַנִּים אֶל חֶבֶר גַּנָּבִים וְשׁוֹדְדִים.

הִי־לִי נִתְמַלֵּא חֵמָה עַזָּה. הוּא שָׁלַף אֶת חַרְבּוֹ וַיִּתְקָעֶהָ בְּלֵב צִ'ין־קִינְג.

צִ'ין־קִינְג, בְּנָפְלוֹ, הִתְאַמֵּץ לְהַפְנוֹת אֶת רֹאשׁוֹ לְצַד דָּרוֹם, נֶגֶד אַרְמוֹן הַבּוֹגְדִיחַן — וַיָּמֹת.

בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע שֶׁבּוֹ מֵת צִ'ין־קִינְג, רָאָה הַבּוֹגְדִיחַן הַמִּתְבּוֹדֵד בְּאַרְמוֹנוֹ, דְּמוּת־אָדָם הַכּוֹרַעַת לְרַגְלָיו. כַּאֲשֶׁר הֵחֵל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ, הִתְרוֹמְמָה פִּתְאֹם, — וּבֶן־הַשָּׁמַיִם הִכִּיר בָּהּ אֶת צִ'ין־קִינְג. וּבְטֶרֶם שֶׁהִסְפִּיק לִשְׁאֹל אוֹתוֹ לְסִבַּת־בֹּאוֹ—עָנָה לוֹ קוֹל שֶׁהָיָה יָדוּעַ לוֹ הֵיטֵב:

— בֶּן־הַשָּׁמַיִם! אֶת חוֹבָתִי מִלֵּאתִי, עַד כַּמָּה שֶׁהִרְשׁוּ לָזֶה כֹּחוֹתַי הַקְּטַנִּים, — וְאוּלָם עַתָּה מֻכְרָח אֲנִי לַעֲזֹב אוֹתְךָ לָנֶצַח—קוֹרֵא אוֹתִי אֵלָיו אָדוֹן אַחֵר.

שֶׁתִּהְיֶה בִּיכָלְתּוֹ. אַחֲרֵי־כֵן חָפֵץ לִמְסֹר אֶת הַמִּכְתָּב לְהִי־לִי וְאוּלָם זֶה לֹא הוֹאִיל לְקַבֵּל אוֹתוֹ מִיָּדוֹ. צִ׳ין־קִינְג שָׂם אֶת הַמִּכְתָּב שֵׁנִית בְּחֵיקוֹ. שִׁלֵּב אֶת יָדָיו עַל חָזֵהוּ וַיְחַכֶּה בִּמְנוּחָה, בְּהַבִּיטוֹ בִּפְנֵי הִי־לִי

שׁוּב רָמַז הִי־לִי בְּמַקֵּל־זְהָבוֹ — וְנַהֲמַת־הֶהָמוֹן וּשְׁאוֹן הַתֻּפִּים נָדַמּוּ; — וַתְּהִי דוּמִיָּה גְדוֹלָה כָּל־כַּךְ, עַד כִּי לֹא נִשְׁמַע אַף הֶגֶה קַל, מִלְּבַד רִשְׁרוּשׁ הַדֶּגֶל „הַדְּרָקוֹן הַשָּׁחוֹר".

וְהִי־לִי אָמַר בִּצְחוֹק־רֶשַׁע אֶל־צִ׳ין־קִינְג לֵאמֹר:

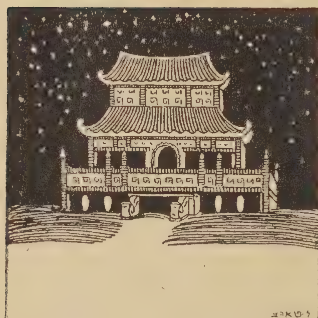
— צִ׳ין־קִינְג הַבְּלִיַּעַל! הַשַּׁלְהֶבֶת הַזֹּאת תֹּאכַל אוֹתְךָ תֵּכֶף, אִם לֹא תִשָּׁבַע לִי כְּרֶגַע לִהְיוֹת לִי נֶאֱמָן, וְאִם לֹא תְכַבְּדֵנִי כָּבוֹד גָּדוֹל, הָרָאוּי לְבוֹגְדִיחַנִים, בְּנָפְלְךָ לְפָנַי אַרְצָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים!

כִּשְׁמֹעַ צִ׳ין־קִינְג אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, פָּנָה מֵאֵת הַמּוֹשֵׁל הֶעָרִיץ בִּשְׁאָט־נֶפֶשׁ — וַיִּשְׁתַּחוּ לַשָּׁמַיִם וְלָאָרֶץ. אַחֲרֵי־כֵן קָפַץ פִּתְאֹם לְתוֹךְ הָאֵשׁ, בְּטֶרֶם שֶׁהִסְפִּיקוּ הָאֲנָשִׁים לְהַחֲזִיק בּוֹ. **הוּא עָמַד** בֵּין הַלֶּהָבוֹת בְּיָדַיִם שְׁלוּבוֹת עַל חָזֵהוּ, בִּמְנוּחָה **וּבְגָאוֹן — כְּמוֹ אֵל.**

הִי־לִי קָפַץ בְּהִשְׁתּוֹמְמוּת מִמְּקוֹם־מוֹשָׁבוֹ וַיִּקְרָא לַאֲנָשָׁיו. מַהֵר־חִישׁ הוֹצִיאוּ אֶת צִ׳ין־קִינְג מִבֵּין הַלֶּהָבוֹת וַיְכַבּוּ בְּיָדַיִם חֲשׂוּפוֹת אֶת הָאֵשׁ שֶׁאָחֲזָה בִּבְגָדָיו. לֹא

הַבִּנְיָן, הֶעֱבִירוּ אֵלָיו אֶת גּוּף־צִ'ין־קִינְג הַמֵּת וַיַּנִּיחוּהוּ שָׁם בְּכָבוֹד רָב.

עַל קִבְרוֹ עוֹמְדִים עַל הַמִּשְׁמָר מִפְלְצוֹת־אֶבֶן; וְכַלְבֵי הָאֵל פוּ שׁוֹמְרִים אֶת מְבוֹא־הַמּוּזוֹלֵיאוֹן, כְּמוֹ בְּבֵית־מִקְדָּשׁ לֵאלֹהִים.

הַבּוּגְדִיחַן רָאָה אֶת צִ׳ין־קִינְג וְהִנֵּה הוּא זַךְ וְשָׁקוּף כְּגָבִישׁ, עַד כִּי אֶפְשָׁר הָיָה לִרְאוֹת בַּעֲדוֹ אֶת נִמְרֵי־הַזָּהָב הַמְּצֻיָּרִים עַל הַכֹּתֶל. אֵיזֶה קֹר כְּרוּחַ־הַחֹרֶף, עָבַר עַל־פְּנֵי הַחֶדֶר—וּדְמוּת צִ׳יז־קִינְג נֶעֶלְמָה פִּתְאֹם.

הַבּוּגְדִיחַן הֵבִין, כִּי הָאָדוֹן הָאַחֵר שֶׁעַל־אוֹדוֹתָיו דִּבֵּר צִ׳ין־קִינְג עַבְדּוֹ הַנֶּאֱמָן, זֶהוּ אֲדוֹן־הַשָּׁמַיִם.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה רָאָה הָעֶבֶד הַזָּקֵן אֶת צִ׳ין־קִינְג אֲדוֹנוֹ עוֹבֵר דֶּרֶךְ חַדְרֵי־בֵיתוֹ וּפָנָיו מַזְהִירִים מִשִּׂמְחָה.

— הַאִם לֹא קָרָה לְךָ כָּל פֶּגַע, אֲדוֹנִי? — שָׁאַל הַזָּקֵן.

דְּמוּת צִ׳ין־קִינְג נֶעֶלְמָה, וְאוּלָם קוֹלוֹ עָנָה: „לֹא, — טוֹב לִי“.

אַחֲרֵי מִלְחָמָה אֲרֻכָּה וְקָשָׁה הִכְנִיעַ סוֹף־סוֹף הַבּוּגְדִיחַן אֶת הַקּוֹשְׁרִים, בְּעֶזְרַת מַחֲנוֹת הַפְּרָאִים הַיּוֹשְׁבִים בַּמִּדְבָּרִיּוֹת הַצְּפוֹנִיּוֹת וְהַמַּעֲרָבִיּוֹת. הַפְּרָאִים הָאֵלֶּה הִתְנַפְּלוּ עַל הַקּוֹשְׁרִים כְּרוּחַ־סוּפָה, הִמְטִירוּ עֲלֵיהֶם חִצִּים וַיַּכּוּ בָהֶם מַכָּה רַבָּה, עַד הִשְׁמִידָם אוֹתָם.

אַחֲרֵי אֲשֶׁר דִּכָּא הַמֶּרֶד, צִוָּה בֶּן־הַשָּׁמַיִם לִבְנוֹת מוֹזוֹלֵיאוֹן *) נֶהְדָּר לִכְבוֹד עַבְדּוֹ הַנֶּאֱמָן. כַּאֲשֶׁר נִגְמַר

*) בִּנְיָן מְפֹאָר עַל קִבְרֵי־מְלָכִים.

הַתֹּכֶן